

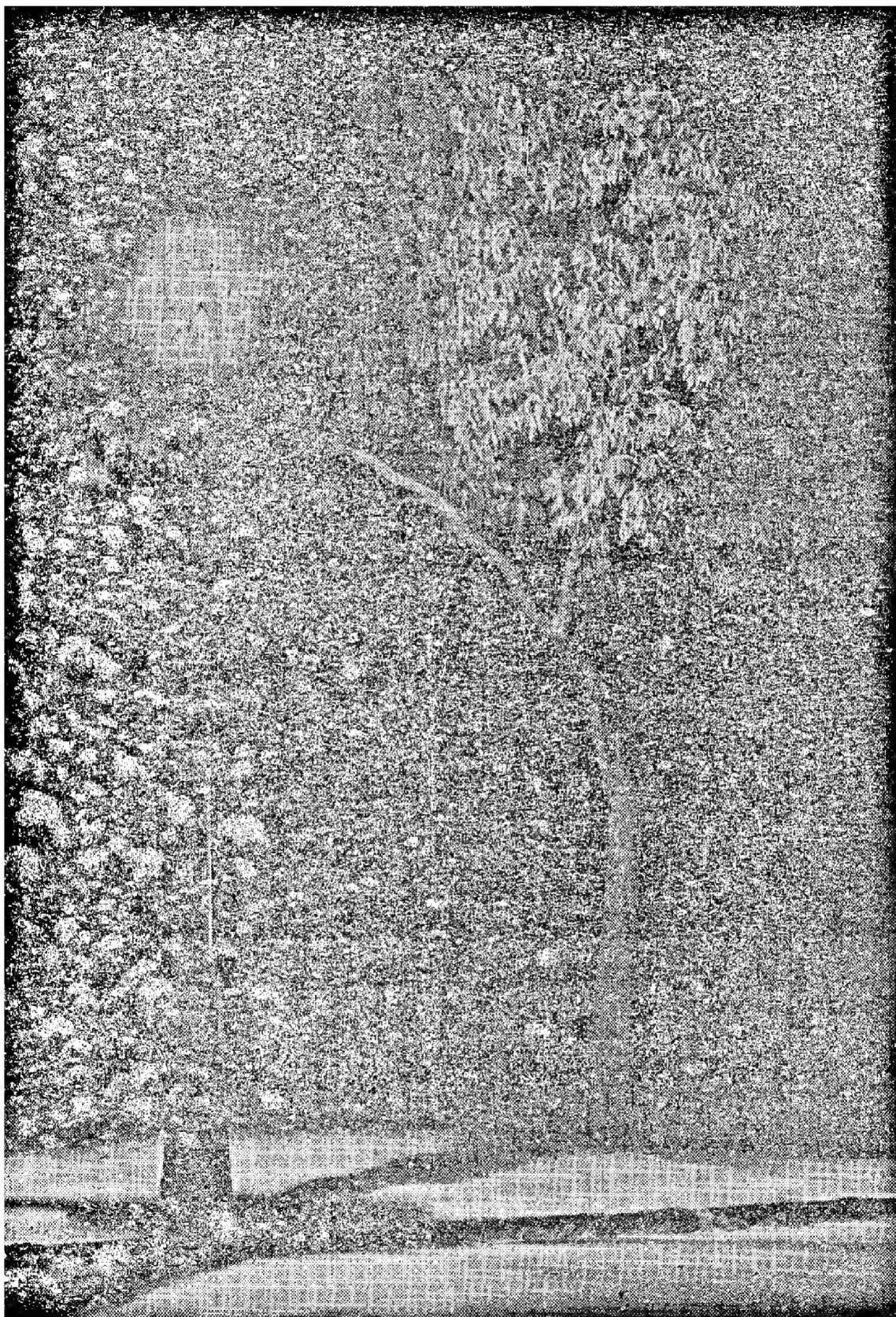
ఆంధ్ర సచిత్ర వార్షికోత్సవం

• 25 నవం. •

• 27-7-60

INDIRA SACHITRA VARADATRIKA

వెలుగునీడలు

ఫోటో—శ్రీ ఎన్ ఆర్ కె మూర్తి (న్యూఢిల్లీ)

తల్లి పెంపకమువలె సౌమ్యమైనవి...

దెబ్బది ఏళ్ల అనుభవముతో చేయబడే

జాన్సన్స్ తయారులు!

చిన్న పిల్లల విషయములో సాటిలేని అనుభవము
వలన పిల్లల చర్మ రక్షణకై న ప్రతి వస్తువును
జాన్సన్స్ వారు మాత్రమే తయారుచేస్తున్నారు!

సౌమ్యమైన మరియు తెల్లని జాన్సన్స్ పేబీ పోవ్
...ప్రపంచములో కెల్లా అత్యంత శ్రేష్ఠమైన
టార్క్ నుండి తయారుచేయబడే మృదువైన
మరియు ఉపశమనము చేకూర్చే జాన్సన్స్ పేబీ
పౌడర్... చంటి పిల్లల లేత చర్మముల అతి
జాగ్రత్తయైన సంరక్షణ వార్త అగుటకు
జాన్సన్స్ పేబీ క్రిమ్ మరియు పేబీ ఆయర్!

జాన్సన్ అండ్ జాన్సన్ లఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

ఆంధ్రసచిత్ర వార్షికోత్సవ

Founder
K. Nageswara Rao

స్థాపితము
1908

సంపాదకుడు:
శివలెంక కంభుప్రసాద్

సంపుటము 55
సంచిక 48

27-7-60
మధువారం

కార్యక్రమ ప్రవణ పద్ధతి

విడివరి పెం 25 సె. పై.
సంవత్సర చందా 18-0-0

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, రంజుపాట్టివీధి
మద్రాసు-1

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

ఆర్. క. నీరిమ్మకూరి
'ఆనంద' మంగళాచార్యుల 'హిందూ' చిత్రంలో
రాజకపూర్, వద్దిని

కార్టూన్	— 8
తెలుగువలసలు	— 8
నూర్జిల్ల రేఖ	— 8
శేషింగ్ గడ్డ	— 8
క్రాంతిదళం	— 11
మనమనము	— 12
కథకానికథ	— 15
హరివంశము	— 16
ప్రజాసంఘం (ప్రజాసంఘం)	— 20
జీవనగంగ	— 25
అభివృద్ధి	— 28
కాశీభట్ట	— 28
పనికాలోరం	— 40
కర్మకాండీ నియంత్రణ	— 42
కావలసిన సమకాలం	— 42
పనికాలోరం	— 44
హిందూ కథ	— 47
హిందూమతం యదాపుడే	— 48
తీర్పు	— 52
నీరసం	— 53
చదవగలం	— 53
గత సంచికల్ప	— 58
హిందూ కథలు	— 64

పెన్ - హార్

ప్రస్తుత కథానామి గాథ జనరల్
కామేశ్వర రచించిన 'పెన్-హార్'ను
అగష్టు 3, 1960 సంచిక మంచి
పాఠకులకు పాఠకులకు అందజేయు
మనస్సు మన తెలియజేయడానికి
అనుమతిస్తున్నాము. ఈ కథ అధా
రంగానే మెట్రో-గోల్డ్విన్-మెయర్
సంఖ్య 150 వలం దానిలో విస్తృత
నిర్మించిన చలన చిత్రం అనేకమైన
సమస్యలు పొందినది. ఎమ్. జి.
ఎమ్. సోమనాథన్ కథతో పాటుగా
'పెన్-హార్' చిత్రాలు కూడా ప్రచు
రించనున్నాము.

—సంపాదకుడు.

ఉత్తరాలు

ముందు హాటు, తర్వాత స్వేటు

ఈ కారం (18-7-60) సంచికలో రాజ
ధాని కమిటీ, నూర్జిల్ల రేఖ మీద మిరపకా
యల్లా రింగిమనీ భారం తినిపిస్తే, ఆ తర్వా
తనే అదిభట్ల జేవలాలగారు 'నేపాల్'లో
నింతలు - విశేషాలు అనేవారి అనుభవంపై,
కమ్యూనిస్టు తినిపించాడు. ఇందులకు
ప్రతిభ, క్రొవ్వకు, జేవలాలగారు నా
హృదయభూత్యక అభినందన లిప్తినిస్తున్నాను.
ఈ కారం హిందూ కథలు శిర్డికలో నలు
వదిన కథ నాకేం నచ్చలేదు.

ఎమ్. కలగారావు హిందూయర్
(జేనమ్మ పేట).

* * *

ఎవ్వడు కుక్రూరం వస్తుంటా! ఆంధ్ర
సచిత్ర కార్యక్రమ ఎవ్వడు కొంటాను అని
ప్రతిభా అనుకుంటూ ఉంటాను. దీనికి
కారణం ఆంధ్ర సచిత్ర కార్యక్రమంలో
హిందూ కార్యకర్తలు 18 వ రేడి పత్రి
కలో 'నేపాల్'లో నింతలు, విశేషాలు
కావడము చాలా హాసంపడి. ప్రచురించిన
ఫోటోలు హాసంపడి. కాని మరొకన్ని
ఎవ్వడు ప్రచురించినది అంటే ఇంకా
హాసంపడి. హిందూ కార్యకర్తలు
ప్రకారం, కాని కారీ మిట్టలను గురించి
ఎక్కడా కన్పించలేదు. రచయిత్ర అదిభట్ల
జేవలాలగారికి నా ధన్యవాదాలు మీ
పత్రికావ్యాసం అందజేసింది.

హిందూ క్రొవ్వకులు (హిందూయర్).

* * *

'18-7-60 సంచికలో 'నేపాల్'లో ని
ంతలు విశేషాలు చాలా హాసంపడి. రచయిత్ర
గారికి నా అభినందనలు తెలుపవలయును.

కె. హెచ్. ఎస్. సింగ్ (తెనాలి).

* * *

జీవనగంగ

ప్రతివారము మేము కొనే పత్రికల్లో
దా హారపత్రిక కుకటి. దా హార పత్రిక
ఉండరి కథలు, హిందూమలు మమ్మల్ని
అందర్నీ రంజితజేయుచున్నది. అందులకు
మా కృతజ్ఞత.

18-7-60 నాటి పత్రిక యందలి
'జీవనగంగ' సీరియల్ నాకు (ముఖ్యముగ)
చాల నచ్చింది. ఆ రచయితకు నా అభినంద
నలు ఈ పత్రిక ద్వారా తెలియ పరచు
చున్నాను. ఇట్లే మంచి మంచి కథలు,

(జీ-వ పేజీ చూడండి)

(2-వ పేజీ తరువాయి)

నీరొంటు మున్నగునవి పాతకులకు మీరు అందించగలరని ఆశించెదను.

టి. ఎస్. ఆర్. కృష్ణ (చీరాల).

కొనాలనిపించింది....

20-7-80 పత్రిక ఎంతో ఆకర్షణీయంగా ఉంది. ఎప్పుడూ లైబ్రరీలో చదివే నాకు కూడా అటు చూడగానే కొనబుద్ధి వేసింది. అట్టి కావాలంటే లోపలి రచనలు కూడా ఎంతో కాగున్నాయి. అందుకు నా హృదయ పూర్వక అభినందనలు.

రామకృష్ణ (మద్రాసు).

“కథకాని కథలు” మొట్టమొదట ఉన్న ఉత్సాహాన్ని కలిగించుటలేదు. నేను ప్రతి గురువారం ఎంతగా “ఆంధ్ర సచిత్రవార పత్రిక” కొరకు చూసానో అంతగా అనందపడలేనట్లు కీ “హరివంశము” ను చూచి తృప్తిపడుచున్నాను.

“తెలుగు వెలుగులు” అన్న కీర్తిక పత్రికకు చాలా శోధన గూర్చుచున్నది. ఈ విధము గానే ఆంధ్రదేశములోని ప్రముఖ మహిళల చరిత్రలు ప్రకటిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

పరమాత్ముని వెంకటసుబ్బారావు (గుంటూరు).

* * *

విహుమతులు

వారపత్రికలలో అత్యుత్తమ పత్రిక అని పించుకున్న ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలోని కథలు, వ్యాసాలు, తెలుగు వెలుగులు, సినిమా మొదలగు కీర్తి కరే కాకుండా, రాశిఫలాలు - వనితాలోకం కీర్తి క కూడా పాతకులందరినీ ఎంతగానో ఆకర్షించి ఆనందపరుస్తున్నాయి. కవితా కింకిణీ బహుమతి - కథకాని కథ బహుమతి - చాలల సంఘము శత్రువులకు బహు

మతి - గళ్ళ నుడికట్టు బహుమతి - ఇన్ని బహుమతులు పాతకులకు ఇవ్వడమే కాక, ప్రతిసంవత్సరం కథానిక పోటీ - వ్యాస ములా - కావ్యములు - ముగ్గులు పోటీలు పెట్టి వివిధ బహుమతులు ఇచ్చే పత్రిక ఒక్క ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రికేనని గర్వంగా చెప్పవచ్చు. ఈ పత్రిక చిరకాలం వరిలు తూ, పాతకులను ఆలరిస్తుందని ఆశిస్తున్నాను.

శల్లా దత్తాత్రేయులు (మేరీ).

* * *

ఎప్పుడూ ఇంతే

కేంకర్ గారు వ్రాస్తున్న ఎప్పుడూ ఇంతే చాలా కాగుంటుంది. శుక్రవారము పత్రిక రాగానే ఎంతో ఉత్సాహముతో కేంకర్ గారి కావ్యకావ్య తీసి, చూసి ఆనందిస్తున్నాను.

నూ అమ్మగారికి మాత్రము కేంకర్ గారి పేజీ చివరి పుస్తకము చదువుటకు ఇస్తున్నాను. చూసిందా... ఇక మీ పత్రిక నేను కొనను. కొనలేను. కేంకర్ గారికి నా ధన్యవాదములు. ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక వరిలు గాక!

రామి నేని ధనలక్ష్మి (గుంటూరు).

* * *

కథలు

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలోని కథలు అంత చక్కగా ఉంటుంటే కాగులేవని వారానికి ఒకరిదైన అయినా వ్రాస్తుంటారు. అలాంటివాళ్ళకు ఎలాంటి కథలు కావాలో మరి? ఏమో! నాకుమాత్రం కథలు చాలా చక్కగా ఉంటున్నాయ్.

టి. ఎస్. కేంకర్ (అదోనీ).

* * *

తెలుగు వెలుగులు

తెలుగు వెలుగులలో గొట్టిపాటి బ్రహ్మయ్యగారి జీవిత ఘట్టాలను నిష్పక్షికంగా ప్రచురించినందుకు సంపాదకులకు నా హృదయపూర్వకాభినందనములు. “...తన దారిన తాను పోయిఉంటే... కృష్ణాజలా రాజకీయ ప్రతిష్ఠ పరపతి, వేరుగా ఉండేవి” ఇది సత్యం, ముమ్మాటికీ నిజం.

ధరణి (హైదరాబాదు).

* * *

ప్రతివారం ప్రచురించు “తెలుగు వెలుగులు” ఆంధ్ర లోకాన్ని వెలుగులోనికి తీసుకొచ్చిన గొప్పవారి గాధలే. ఒక్కొక్కరిని

‘యు గ క గీ తం’

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక 20-7-1980 సంచికలో ప్రచురితమైన కథ ‘యు గ క గీ తం’ రచించినవారు శ్రీమతి కొడిమెల కెలమ. కథతో పాటుగా రచయిత్రి పేరు ప్రచురించక పోవడం పొరపాటు.

—సంపాదకుడు.

గురించి తెలుసుకున్నప్పుడలా మనస్సుకెంతో ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది. వచ్చేవారం ఎవరి గురించి పరిచయం చేస్తానోనని ఆశుర తో మీ పత్రికకోసం ఎదురుచూస్తూ...

సి. తిరుమలాచార్యులు (చీమకుర్తి).

* * *

మీ సాహిత్య పరిచయమెంత?

6-7-1980 పత్రికలో మీరు ప్రచురించిన “మీ సాహిత్య పరిచయమెంత?” అనే కీర్తిక ఎంతో కాగుంది. ఇటువంటి కీర్తికలవల పాతకులకు సాహిత్యరంగంలో నిజంగానే కొంత పరిచయం ఏర్పడుతుంది.

రోజుకురోగా ఎన్నో కీర్తికలతో సర్వాంగ సుందరంగా వెలువడుతూ, అభిలాంధ్ర ప్రజానీకాభిమాన పత్రికగా నేపచేయుచున్న మీ పత్రికకు, మీకు నా హృదయపూర్వకాభినందనలు.

ఆర్. ఎల్లయ్య (డోర్నకల్).

* * *

6-7-80 సంచికలో మీరు ప్రచురించిన “మీ సాహిత్య పరిచయం ఎంత?” చదివి, జవాబించి, ఆనందించాను. కొని అది సాహిత్య పిపాసులకు విద్వాంసులు అ, ఆ, లు నేర్చుకొన్నంత ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తుంది. బహుశా మీరు దానిని ‘సాహిత్య అజ్ఞానుల’ కొరకు ప్రచురించిఉంటారు. పాతకులలో మీరీ విధంగా సాహిత్యమంటే జిజ్ఞాసను కలిగించడం మరీంచతిగ విషయం. ఇక ముందు ‘మీమీద సాహిత్య ప్రభావమెంత?’ అనే కీర్తికను మీరు మామీద విసురుతారని ఆశించవచ్చాకీ చలని వెస్టులలో మెరిసే తెలని మేములవంటి కథలతోనూ, శోధన గూర్చే “తెలుగు వెలుగు”లతోనూ, చంద్ర వింబమువంటి ముఖచిత్రముతోనూ, తారల వంటి ఉత్తరాలు, రాశిఫలాలు, ఛలో ఫలు, గేయాలతోనూ, సినిమా గెలాక్సీ తోనూ నిండిన మీ ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రికా ఆకాశ మండలంలో త్వరలోనే నేనుకొరిస కీర్తిక సాహిత్య సూర్యోదయం అవుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

కె. సత్యేంద్ర, యజ్ఞశ్రీ (చీరాల).

★

**తొందమునకు
తిరోగ్యమునకు
వసంత
చందన
సెబ్బు**

చుసంత సోప్ వర్చులన్నిటికీ,
రసంత షురీ & ముదరాము

తెలుగు వెలుగులు 44

సాటి పొర మెంటు సభ్యులు కొందరు కొంతకొంత ఎక్కి రాయంచనడ కనో, మజ్జిభయానంతో, నీవి ఒలుకుతూ, నాయకత్వపు నయగారం తొణికిసలాడుతూ పొర మెంటు భవనానికి వెళ్తుంటుండగా, సెక్రెట్రీ పార్ల మెంటు భవనంమందు దిగి, పొండులో సెక్రిటరీపెట్టి, బీగం బిగిసిందో లేదో లాగిచూచుకొని, కారీయర్కు కట్టిన కాయితాల పైలు పుచ్చుకొని, లోపల ప్రవేశించి, తన స్థానంలో కూర్చుని, నివతో తన వసులలో వీనమయ్యే వ్యక్తి శ్రీ పుచ్చలపల్లి గుండరయ్య అని తెలుసుకున్నప్పుడు అపరిచితులకు ఆశ్చర్యం కలుగుతుండేమాకాని, పరిచితులకు ప్రతిదిన దృశ్యం.

సదిహేనే శ్రీకృష్ణ కలకతాలో ఆయన కొక సన్మానం ఏర్పాటుచేశారట. ఆయన ఏ ఫస్ట్ క్లాస్ సెటెనుంలో అటచానంతో దిగుతాడని పూలదండలతో పాటి ఫారంమీద వేచిఉన్న జనం నిక్కరు, పొట్టిచేతుల చాకాల్ల వరించి, మరొకవర ఆస ఉడు - తన కాప్టికాంగ్రెస్ కుట్టి సభ్యుని

పులు, ఒక్క సబ్బు ముక్కా ఉన్న జంబు ఖానాచుట్ట చంకలోపెట్టుకొని దిగి, తనదారిని పోతున్న ఆయనను గురువట్టలేకపోయిండుట. ఆయన నిరాడంబరత్వాన్ని తెలిసిన వారు కొంతసేపటికి తెప్పరిల్లి, ఆయనను గురువట్టి మర్యాదలతో పిలుచుకొని వెళ్లారట.

శ్రీ గుండరయ్య బాగా కలకతా రింట పుట్టినా, ఈ నిరాడంబరత్వం, తాను సమృథ విషయాలను నిష్టగా, భల్లూకపృట్టుతో అనుసరించడం చిన్ననాడే అలవడాయి. ఈ రెండింటిలో పెచ్చేయినివడే. విడిచేసివా నిష్టగా, తప స్వీకరణగా చేయడం ఆయనకు అలవాటైపోయింది. ఈ గుణం పధ్యల్లవనీట రాజకీయాలలో ప్రవేశించి 'సోదరసమితి' సాపిం చినప్పుడు పొటమరించి, అన్నవరం ఆశ్రమంలో చిగిరించి, సైమన్ కమిషన్ వ్యతిరేక ప్రదర్శనలో విరిసి, బోర్ స్టాల్ స్థూల శత్రువులతో మరింత విస్ఫరించి, ఆయన

గాను, అభిలభారక కాంగ్రెస్ కమిటీ సభ్యుని గాను, రాష్ట్ర సోషలిస్ట్ పార్టీ కార్యదర్శి గాను తీర్చిదిద్దింది.

అయితే నిష్టలోను, కళోరనియతుపాలనలోను ఒక ప్రమాదం ఉంది. కొంచెం గాడితప్పితే తీవ్రమార్గానికి వదడోనుంది. అలాటిదే ఆయన విషయంలోను సంభవించింది. ఆయన అలివాదులనె పు, కామరూపులె పు మొగ్గి, కమ్యూనిస్టుగా మారి 1934 లో ఆంధ్రలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపకుడు అయ్యాడు. ఈ నిష్టల, కళోరతల ఆయన స్వభావం కొంత రూతుంగాను, స్వయానం కరకుగాను కావడం వింతమీకాదు. ఇటీవల కొద్దిగా నానాకుతనం నేర్చుకున్నాడు.

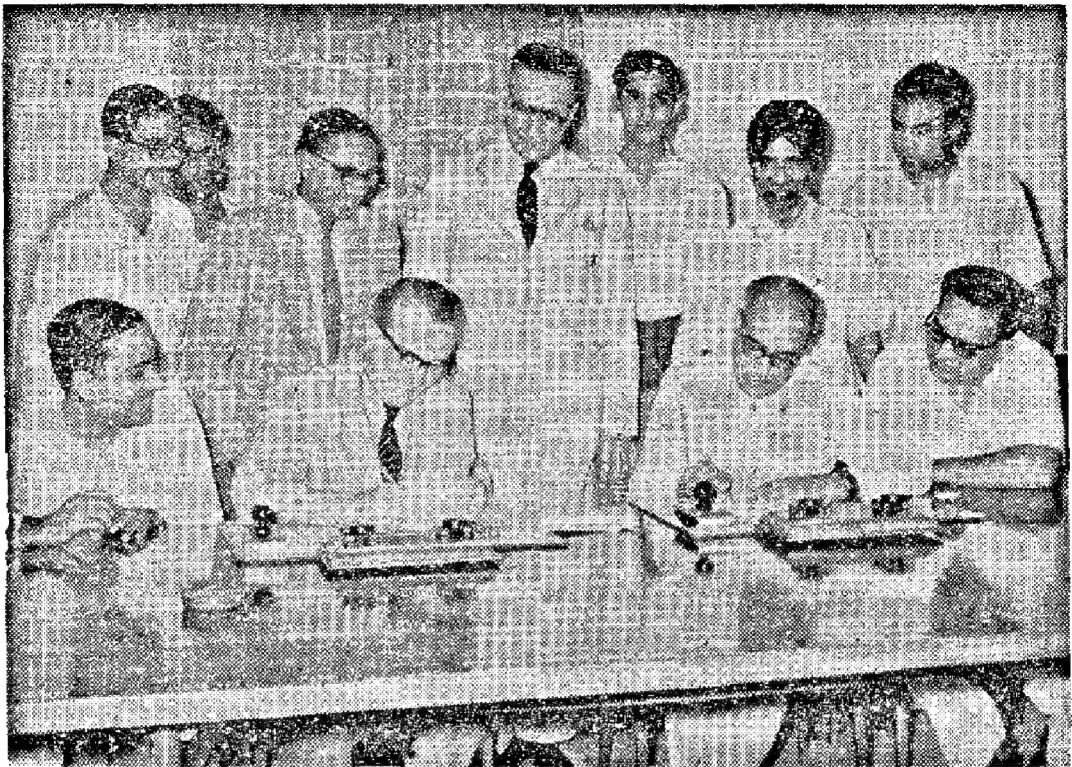
ఆయనలోని వేరొక విశేషం వర్తకమేలక - దీనిని నిష్టలో ఒకకళగానూ చెప్పువచ్చు. వివిధయమైనా వివిధదృశ్యభాలతో తుట్టంగా చదివి, ఆకళించుకొని ప్రతివాడు అతీ పోయకు తలవడతాడు. ఒకమా రకగో "నీకు ఆంధ్రసాహిత్యం సంగతి ఏమి తెలుసోయో?" అని అధిక్షేపించారట. అనాటి నుంచే ఆయన కాత్రిందివం నన్నయమొదలు చిన్నయదాక ఉన్న ప్రధాన గ్రంథాలను పుక్కిటపట్టి, ఆరంభకానివాటిని పండితులవద్ద అరసి 'ఇక భయంలేదు' అని గుండెమీద చేయివేసుకున్నాడట.

తనపార్టీలో తనపైనే పితూరీ చలరేగినా ఆయన జంకలేదు; గాంధీజీ తనపార్టీ చికా అవరా ఉన్నదన్నట్టుగా చూపడానికి వెనుదీయలేదు. ఎనకో ఆయనను ఈత్య చేసినట్టు వదంతులు వ్యాపించాయి. ఇది గుండోపగుండులనవరంలే, మనలంపుట్టిందిలే అనీ జనం అనుకుంది. కొందరు అవకాశ వాదులు ఆ భిప్రాయ భేదాల సాకుతో నరిపాద్దాటి, 'నో మ్యాన్స్ లాండు'లో తిరుగాడి, కొంతకాలానికి దక్షిణ భవాలలో చేరారు. కాని, ఆయన నాటినుంచి నేటిదాక కామరూపు ప్రతీకగా, ఆకళయానికి ఆతరణకూ లేదాలేని అలివాదపక్ష ప్రతినిధిగా ఉంటూనే ఉన్నాడు.

ఆయన పెక్కు పుస్తకాలు రచించినా - అవన్నీ ప్రచారధోరణితే గనుక - గొప్ప రచయితగా పేరుపొందలేదు. కాని, 'విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం' మాత్రం నేటి ఆంధ్రప్రదేశ్ నిర్వాహానికి మూలబంధం వేసిందనే అనాలి.

ఏమైనా, ఎంతయినా, ఆయన అలివాటి కర్ణాణి తలనింపచేస్తాడు. కర్ణుడూ పొండవేయుడే. పరకురామునంతటి అశాద్వనివద్ద అస్త్రుశస్త్రాలు అభ్యసించినవాడే. త్యాగాది గుణ సంపద గలవాడే. అయితే ఏం? పరప్రత్యయనేయబుద్ధి; పెడదారి పట్టినవాడు. కమ్యూనిస్టులు అలిటివారు; వారి నాయకుడు గుండరయ్య అలిటివాడే.

అమెరికా నుంచి చలన చిత్రాలు దిగుమతి చేయడానికి అనువుకొన్న ఒప్పందంపై కేంద్ర ప్రభుత్వ వాణిజ్య పారిశ్రామిక సంయుక్త కార్యదర్శి శ్రీ కె.ఆర్.ఎన్. భిల్లానీ, అమెరికా తరపున శ్రీ ఛారెస్ ఐ. ఇగన్ ఇటీవల ఢిల్లీలో సంతకాలు చేశారు.

న్యూ ఢిల్లీ లే ఖ

శ్రీ కృష్ణ

కేంద్ర ప్రభుత్వ సిబ్బంది సమ్మె కొన్ని రాజకీయ పక్షాల స్వప్రయోజనాలకే

కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులు సమ్మె విరమించుకొన్నారు.

ప్రధాని శ్రీ నెహ్రూ గ్రహ పూర్తిగా తొలగిపోయి ఉండాలి. సమ్మెండు సంవత్సరాల పర్యంతం ఆయన నిరాహారంగా పరిపాలన సూగించారు. ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థలో కూడా సుదృఢమైన ఐ. ఖ. రీ. అవలంబించడంవల్ల ప్రయోజనం ఉన్నదని తానాడు అయినా శ్రీ నెహ్రూ గుర్తించి ఉంటారు. ఇంతవరకే వచ్చిన వార్తలుబట్టి కేంద్ర ప్రభుత్వ సిబ్బంది సమ్మె విఫలమైనట్లే రాజధాని నగరంలో వర్షం కూడా లేక్క చేయకుండా గుమాస్తాలు, నాలుగవ డివిజన్ ఉద్యోగులు (ఫ.ప్రా.సీలు) నిరీత సమయానికి ముందుగానే కొర్రాలయాలకు హాజరైనారు. ఢిల్లీలో తంజి తపాలకాఖసిబ్బంది, రైల్వే ఉద్యోగులు

కూడూలాగా కనిచేతూ వచ్చారు. వి. కూ. న. నర్తీసులు కూడా ఎప్పటికంటే కొనసాగినవి. వేరొకవిధంగా చెప్పాలంటే ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు సంభించిన మాత్రన, ఏమీలేదు.

ప్రాబల్యం సంపాదించే లక్ష్యంతో సాగిన ఈ పోరాటాన్ని నింహావలోకనం చేసుకొనవలసిన సమయం వచ్చింది.

వేతనాలు పెంచాలని కోగుతూ సమ్మె చేయడానికి తంజి త. ప. ల. కా. ఖ. సిబ్బంది సంకల్పించగా 1957 సెప్టెంబరులో రెండవ వేతన సంఘం నియమించారు ప్రముఖ ఆర్థిక వే. ల్ల. స. భు. లు గా నియమితులైనారు. సుప్రీమ్ కోర్టు వ్యాయమూర్తి అధ్యక్షత్వం వహించారు.

వేతన సంఘం తన నివేదిక సమర్పించే లోగా తత్కాలిక హాజరంగా కొంత మంజూరు చేయాలని కేంద్ర ప్రభుత్వ

ద్యోగులు కోరినారు.

వేతన సంఘం 1957 డిసెంబరులో తాత్కాలిక నివేదిక సమర్పిస్తూ తక్కువ వేతనాల ఉద్యోగులకు నెలకు అయిదురూపాయలు మంజూరు చేయమని సిఫార్సు చేసినది. దానివల్ల అదనంగా చాలా ఖర్చు అవుతుంది. అయినా సరకుచేయక ప్రభుత్వం వెంటనే ఆ సిఫార్సు అంగీకరించి అమలుపరచినది.

వేతన సంఘం తన నివేదికను 1959 ఆగస్టులో సమర్పించినది. దానిని, వేతన సంఘం సిఫార్సులలో ప్రధానమైన వాటిపై తాను జరిపిన నిర్ణయాలను ప్రభుత్వం 1959 డిసెంబరులో ప్రకటించినది. ఆ తరువాత మరి కొన్ని సిఫార్సులపై జరిపిన నిర్ణయాలను కూడా ప్రభుత్వం ప్రకటించిఉన్నది. కనీస వేతనం విషయంలోను, కిరణుభత్యం కేట విషయంలోను వేతన సంఘం చేసిన సిఫార్సు

లను ప్రభుత్వం అంగీకరించినది.

అయితే వేతనసంఘం సి ఫార్మ చేసి 3 రకాల వేతనాల సరళి అనుగుణంగా వివిధ రకాల ఉద్యోగాలకు ఉన్న వేతనాలను మార్పు చేయడం మాత్రం ఇంకా పూర్తికాలేదు. వందలాది రకాల (కాటిగరీస్) ఉద్యోగాలు ఉండడమే దానికి కారణం. ఈ కార్యక్రమం కూడా పూర్తి కావచ్చినది. ప్రభుత్వం తన నిర్ణయాలను త్వరలోనే ప్రకటించ వచ్చు.

ఇది కూడా ఉండగా వేతనాలు ఇతోధికంగా పెంచాలని కోరుతూ కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సంఘాల సమాఖ్య 1960 ఫిబ్రవరిలో ఉద్యమం ప్రారంభించినది. ఆ తరువాత అఖిలభారత రైల్వే పనిచారి సమాఖ్య ఈ ఉద్యమంలో చేరినది. ఫిబ్రవరి 20 వ తేదీని పార్లమెంటు భవనం వద్ద ప్రదర్శనం జరిపినది. ఏప్రిల్ మొదటివారంలో నాలుగు సంవత్సర ప్రతినిధులు బొంబాయిలో సమావేశమై సంయుక్త కార్యాచరణ సంఘం స్థాపించారు. ఆ సంవత్సరం ఇవి:

1. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సంఘాల సమాఖ్య. 2. అఖిలభారత రైల్వే పనిచారి సమాఖ్య. 3. అఖిలభారత రైతుల కాఖోద్యోగుల సమాఖ్య. 4. అఖిలభారత తంతి తపాల కాఖోద్యోగుల సమాఖ్య.

బొంబాయి సమావేశం ఆరు కోరికలు కోరినది. అవి నెరవేరేటట్లు చూడడానికి అవసరమైతే ప్రత్యక్ష చర్య జరపడానికి ఆ సమావేశం సంయుక్త కార్యాచరణ సంఘానికి అధికారమిచ్చినది. ఆ కోరికలు నువ్విడమైనవే. అయితే అఖిలభారత రైల్వే పనిచారి సమాఖ్య కేంద్రమండలి ఫిబ్రవరిలో సమావేశమై రూపొందించిన ప్రతిపాదనలనే బొంబాయి సమావేశం యథాతథంగా అంగీకరించి తన విగా ప్రకటించడం మాత్రం గమనించదగిన విషయం.

సంయుక్త కార్యాచరణ సంఘం రెండు ప్రధానమైన కోరికలను ప్రభుత్వం వెంటనే అంగీకరించాలని పట్టు పట్టినది. అవసరాలకు అనుగుణంగా కనీస వేతనం నిర్ణయించడానికి, కరవుభత్యాన్ని జీవన వ్యయనూచితో ముడిపెట్టడానికి సంబంధించినవి అవి.

కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సంఘాల వాదనతోపాటుగా ఈ రెండు అంశాలను రెండవ వేతనసంఘం కూలంకషంగా పరిశీలించి ఉన్నది.

“ఉద్యోగులు ప్రతిపాదించినట్లుగా అవసరాలనుబట్టి నెలకు 125 రూపాయల కనీసవేతనం ఇవ్వడంతోకాగా సాధ్యంకాదు” అని వేతనసంఘం అభిప్రాయపడినది.

అయితే కేంద్ర సిబ్బందికి లభించే కనీస

ఒరేయ్! మనకాత్మ మెనెజరు బాంగ్ మెనుగ రాబు - ఓవిలా వెనకావేనబ్బు మన మంటలన్ను పొంటాడు - బంగారం

వేతనాన్ని నెలకు 75 నుంచి 80 రూపాయలకు పెంచాలని వేతనసంఘం సిఫార్సుచేసి నది. ఈ సిఫార్సును ప్రభుత్వం అంగీకరించినది.

ఇక కరవుభత్యానికి సంబంధించినంతమట్టుకు ధరల నూచిలో మార్పులనుబట్టి కరవుభత్యం మార్పు చెందడానికి అనుమతించరాదని వేతన సంఘం నొక్కి చెప్పినది.

ఈ విధంగా సంయుక్త కార్యాచరణ సంఘం కోరికలలో ప్రధానమైన రెండింటినీ వేతన సంఘంపటి నిష్పాక్షికమైన సంఘం పరిశీలించి వాటిని అంగీకరించరాదని నిర్ణయించినదని స్పష్టం అవుతున్నది. అలాంటి సంఘం ఖండితంగా త్రోసివేసిన కోరికలనే అంగీకరించాలని సంయుక్త కార్యాచరణ సంఘం తిరిగి బట్టుబట్టడం వాస్తవ పరిస్థితులకు విరుద్ధమైన వెళ్లి అవలంబించడం. ఆ కోరికలను తిరిగి పరిశీలించడానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించినదనే ఆ సుకోదామ. తత్ఫలితంగా ఏలాంటి పరిణామాలు సంభవించగలవో తెలుసుకొనడం అవసరం. వేతన సంఘం సిఫార్సులను ఆమోదించకపోవడం, వేతనసంఘం పరిశీలించిన అంశాలను తిరగకోవడం మంచి సంప్రదాయంకాదు. ఈలాంటివి జరిగితే సుప్రీమ్ కోర్టు న్యాయమూర్తులపటి వారసరూ ఇక ముందు ఇట్టి బాధ్యతలు స్వీకరించడానికి అంగీకరించరు. సమగ్రమైన పరిశీలనా సంతరం వేతనసంఘం చేసిన సిఫార్సులు అంగీకరించక పోవడం ప్రభుత్వానికి

మంచిదికాదు: సిబ్బందికి మంచిదికాదు. ఈలాంటి సంఘం నూచనలను త్రోసివేయడం ప్రభుత్వానికి సాధ్యమూకాదు. అలా చేసే పక్షంలో ఇక ముందు వేతనాల విషయంలో ఏర్పడే ఘోర పరిస్థితిని చూడానికి ఈవద్దటి అనుసరించే అవకాశం ఉండదు. వేతనసంఘం సిఫార్సులు అమలుపరచడానికి సాలుకు అద సంగా దాదాపు 40 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు అవుతుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు అదనంగా తలకు మరొక రూపాయి ఇచ్చినా సాలుకు మరి రెండుకోట్ల రూపాయలు ఖర్చు అవుతుంది.

సంయుక్త కార్యాచరణ సంఘంలో ప్రాతినిధ్యం ఉన్న సంఘాలు అన్ని వామ పక్షాల (ప్రజాసోషలిస్టు పార్టీ, కమ్యూనిస్టు పార్టీ) నాయకత్వం క్రింద ఉన్నవే. కేంద్ర ప్రభుత్వ సిబ్బందిగనుక నమ్మే సాగించితే వారిపై తమ వలుకు బడి అధికంగా పెంచు కొనడానికి అవకాశం లభిస్తుందని కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులు ఆశించారట. అఖిలభారత ప్రైవేట్ యూనియన్ కాంగ్రెసు, ప్రజాసోషలిస్టు పార్టీ కూడా బహిరంగంగానే ఈ నమ్మేను బలపరచినవి. ఈ నమ్మే ప్రధానంగా కొన్ని పక్షాల రాజకీయలక్ష్యాల సాధనకు ఉద్దేశించినదేకాని, కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల పరిస్థితి చక్కబరచడానికి ఉద్దేశించినది ఎంతమాత్రమూ కాదని స్పష్టం అవుతున్నది.

భోజనం కాఫీలకు, ఇంటికి కలిసి తీసుకుంటే
వాడికి కష్టం వుండదు, మనకి కర్మ సదు
కుంటుంది. సరేలే కాని, మనయింటికి ఏవరి
సిరి లోనూ రాకూడదు. తనగదికి తోళం వేసు
కొని నిలబడమును. బాత్ రూమ్ లో ప్రవేశ
ించేముందు చెప్పి ప్రవేశించును. దానికి
గడియాలేదు. అంత చచ్చిపోయింది”
అంటూ బిల్లిలో వెళ్ళిపోయింది.

మొదటి గదిలో చదువుని వింటూఉన్న
నాకు ఈ ఆజ్ఞ ప్రతిమాటలూని కర్మ కర్మం
స్పష్టంగా అర్థమైంది. వచ్చి నాలుగుంటలూ
కాఫీను, మొదటి అనుభవం చాలాగట్టిగా
జరిగింది. పట్నం, నాగరికులం వేసలం అని
వేసుకుంటున్నది గనుక నాగరికత ప్రభువు
లకు ఇక్కడ ఇదేవేమో అనిపించింది.
మొదటి గదిలో బాత్ రూమ్ లో వెళ్ళి
న్నానంటే బాత్ రూమ్ లో అయి గదిబయటకు
వచ్చాను.

“రామం! ఇదిగో కాఫీ తీసుకుని ఊరు
చూసిరా. మాగోపి వుంటే నీతో కంటించి
వుండు. నీకు పూర్వకాల్తాయెను. ఆడుకుం
దుకు వెళ్ళిపోయాడు నాడు” అంటూ
అత్తయ్య (నీకు అత్తయ్య నవుతా నని
తనే చెప్పింది రెండే) మొదట పట్టి
వచ్చింది. గదిలో బలమైన కాఫీగాను పెట్టి
మండుమీద కూర్చుంది. నేను లోపలకువచ్చి
కాఫీ తీసుకుంటున్నా.

“చూడరామం. మా ఈ దుడుకువల,
కాలేజీలో చదువుతున్నదేకాని లోకజ్ఞానం
లేదు దానికి. అందుచేత అది నాలిక్కోరి
ఏమైనా అన్నాను వేస్తే పట్టించుకోకు
బాబూ. ఆ భయంతోనే ఇన్నాకున్నా ఎవ్వరికి
ఇంటినివ్వలేదు. కాగలవాడివి కనుక వెళ్ళు
న్నాను. ఇంటా అటూగాని పరిస్థితులవల...”

“సరే రెండి అత్తయ్య. మీ రింతగా
చెప్పాలా. చదువు పూర్తయ్యేసరికి లోక
జ్ఞానం కూడా పూర్తిగా వచ్చేస్తుంది” అని
అనిదే సంతోషమున నాకే ఇంటిపరిస్థితు
లను గురించి వివరం ఇవ్వలేక ముగించి
వేశాను.

* * *
విశ్రాంతిపట్నం అంతపూర్వం ఏవరో ఒక
స్నేహితుడు కలియకమానదు. చిన్ననాటి
కాఫీ మేట్ వేసు కనిపించాడు. కలుగు
చెప్పుకుంటూ పదిగంటలకు ఇంటికిచేరాను.
తిలుపు సెప్పడిగా రెట్టాను.

“ఎవరూనా” కళికంఠం.

“నేను”

“అంటే...”

“ఇంకెవరో మన రామం వచ్చాడు. అలా
అడుగుతావేమిటి” అంది అత్తయ్య.

“వెళ్ళి తలుపుతీసుకో” కళికంఠం ముద్దుగా
గొణిగి నాకు వికల భావము మాటలు.
అత్తయ్య తలుపుతీసింది.

“స్నేహితుడొకడు కలికాడ అత్తయ్య.
అందుచేత ఆలస్యమయింది” అని ఒక చిన్న
ఎక్స్ ప్రెషన్ ఇచ్చుకున్నాను.

“దానికేంలే నాయనా. నా కాళ్ళు కడు
క్కినవి మాతో” అంటూ కంటిమంటికి
వెళ్ళింది. నేను బాత్ రూమ్ కి దారిదీకాను.
“ఇక్కడ దేనికిభోజనం. ఆయన గదిలోనే
పెట్టు ఆదేదో” అంది కళికంఠం.

“మరి బాగుండే ఈ వరస” అని అత్తయ్య
నినుకుంటుంది.

అంగీకరించి తలుపుకుంటుంటే కంచం,
పేటుతో అత్తయ్య గదిలోకి వచ్చింది.

“చాలా శ్రమ అత్తయ్య మీకు”
అన్నాను.

“బాగుంది రామం. మా కళికంఠం నీమా
నెళ్ళిస్తే ఆలస్యంకాదు. మరేం భర్తా
లేదు. మొగమాటంపడకుండా కావలసినది
అడిగివేయించుకో. మీ అమ్మ వేయ నేను
వేయ అనుకోవద్దు” అంటూ అత్తయ్య
లోకాభిరామానుభవం మొదలుపెట్టింది. బల
వంతంగా కొనసాగి కొనసాగి తినిపించే ఆ ఆహ్వా
యతమానే అమ్మకూ అత్తయ్యకూ లేదా
కనిపించలేదు.

మర్నాడు మూర్తిలో సక్రమంగా
చేరాను. కాని చెవిలో కళికంఠం ప్రతి
ధ్వనిస్తున్నాయి. నా గురించి కళికంఠం
చేటుటో. ఏదో మామూలుటవునులో చదివి
గ్రామ్యులలోని అయ్యానని ఈ యానని
వర్ణిస్తే మూడంటే ఈ సందేహం లేక ముగ
వాళ్ళమీద ఏమాత్రం లేక తన పరిస్థితి
నాకు తెలిసిందన్న ఇన్ స్పిరి
యారిటీ కాంతెక్కుయై క్లృప్తత
జానుమా? ఇంకా ప్రభువుదళంలో వుండి నా
పరికోధన.

ఆఫీసు పని పూరికాగానే ఇంటివెళ్ళు
బయలుదేరాను. ప్రస్తుత ఆఫీసుకొచ్చే
టప్పుడు గోపి పెక్కి ఎగిరే బుడగలు కావాలని
మారాం చేస్తుంటే చూశాను. చాక్రొజన్
రెలూను రెండు, చాక్రట్ నేకట్ ఒకటి
కొన్నాను. ఇంటా అడుగు పెట్టేసరికి
వరండాలో కళికంఠం ఆడుతూ కనిపించాడు.
నన్ను చూడగానే కళికంఠం చూపుతూ అగి
ప్రక్కకు మళ్ళింది. గోపి నా చేతులో
రెలూను చూడగానే ఒక్క గండులో
దగ్గరకు వచ్చాడు. “రాంబాబుగారూ రెలూ
నెందుకు తెచ్చారండి?” అంటూ ఆకా
వాటివెళ్ళు చూచాడు.

“ఎందుకో చెప్పు” అంటూ కళికంఠం
చూశాను. అంతవరకూ నావేష చూస్తున్న
కళికంఠం నా చూపుల్ని తిప్పించుకోలేకపోయింది.
వింజనాలు చెప్పాలో తెలియక తికమక
పడతూ గోపి నావంక చూశాడు.

“నేను కళికంఠం చూడడం చూసి “తెలిసింది
రెండి. అక్కయ్యకోసం తీసుకు వచ్చారు.
తెలిసింది. తెలిసింది” అంటూ ఎగిరాడు.

“ఒరేయ్ గోపి, నోరుయే బెధనా” అని
పురిమింది కళికంఠం. నాకు నవ్వాగలేదు.

“గోపి అలా అనకూడదు. ఇది నీకోసమే
తెచ్చాను. ఇదిగో” అంటూ గోపిచేతిలో
రెలూనా దారాలు రెంటినీ వుంచి మెట్టెక్కు

పీయింగ్ గెస్ట్

మీనాను. ఇక గబ గబ గోపీ దగ్గరకు వచ్చి “ఏమిటా పేలావ్ బాదావా” అని లెంప కాయకొట్టింది. నేను వెనకకి తిరిగి చూశాను. గోపీ చేతిలోవున్న తెలుసను రెంటినీ లాగి విసిరివేసింది. తెలుసను ఎగురుతూ మెట్లు మీదకి వచ్చాయి. రెంటినీ పట్టుకున్నాయి. చిక్కమొగం పెట్టినగోపీ మళ్ళా ఒక్కసారి నవ్వాడు. ఇక కోపం ఆగలేదు “మిస్టర్...”

“రామారావ్ మిస్ ఇక” అని పూ రించేశాను. “సంతోషించాం కాని మీ రిలా తెలుసను పకోడీలు కొని ఇవ్వడాని కిది ప త్తిపాడు కాదు”. నా మనసు ఈ మారు బాధపడింది. ఇక ప్రవృత్తి పరిశీలిస్తుంటే అంతకంతకూ క్లిష్టంగా తయారవుతోంది.

ఇంతా ఆకగా చూస్తున్న గోపీకి వచ్చి తీసుకోమని తెలుస్తోన్న చూపించాను. ఇక ఎంత అపివా ఆకక నాగదిలోకి పరిగెత్తు కొచ్చాడు గోపీ.

* * *
“గోపీ ఒరేయ్ గోపీ” ఇక పిల్చింది. “నేను రానున్నా” నాగదిలోంచి సమాధాన మిచ్చాడు గోపీ.

“రాకపోలే తంతాను”
“అసరి గది లోంచి రానేరాను. ఏం చేసావో?” నాకు మళ్ళి నవ్వొచ్చింది. “తప్పనిసరి అన్నట్లు ఇక కాఫీగానుతో బలవంతంగా మేడమెట్లెక్కుతూ వచ్చి గది గుమ్మంలో వుంచి వెళ్ళిపోయింది?”

“గోపీ కాఫీ తాగుతావా” నే నడిగాను. ఒద్దండి ఇప్పుడే తాగాను అని గోపీ సమాధానం. “కొద్దిగా తాగుదూ పర వా లేదు” అంటూ గ్లాసులో కొద్దిగా పోపి ఇచ్చాను. “నూ ఆక్క తంతుండి” అందుకుంటూ అన్నాడు.

“నేను చెప్పనుగా ఇంతలా తెలుసుంది.” ఆనందంతో గోపీ కాఫీ త్రా గే కాదు. చాకెట్ పాకెట్ దిండి చాకెట్ బండించాడు గోపీ. “మీ అమ్మగారక్కడకి వెళ్ళారు” ప్రశ్నించాను.

“ఎక్కడికి వెళ్ళలేదండి, జరం కొచ్చింది” గోపీ జవాబు.

త్వర త్వరగా మెట్లుదిగి వరండాలోనికి వెళ్ళాను. వరండా వెనుకగుమ్మందగ్గర నిల్చింది. నన్ను కోపంతో “మిస్టర్ రామారావ్ ఇక్కడ తంతుకొచ్చారు.”

“అత్రయ్యగారికి ఒంట్లో బాగులేదంటే వచ్చాను. ఎక్కడున్నారో?”

“ఇప్పుడే నిద్రపట్టింది. దిప్పర్న చెయ్యి వదిలి డాక్టర్ చెప్పారు. మీరు వయస్సే...” పోలనగా అంది.

“వియ్యం పోయింది...” నేను మిమ్మ

లే ఎక్కువ దిప్పర్న చేసినట్లున్నాను” అని వ్యంగ్యంగా అని చెనక్కు తిరిగాను.

“నాయనా రామం మాట” అ త్రయ్యకంతం వినిపించింది. సగర్వంగా ఇక వైపు చూసి అ త్రయ్యి వున్న గదిలోకి వెళ్ళాను.

“రా నాయనా కూర్చో”

“ఒంట్లో తేలిగ్గా వుండాల త్రయ్యా? నుండు తీసుకునే పళయింటుంది” అన్నాను. ఇక దూకుడుగా వచ్చి జొన్నగ్లాసులో నుండు పోసి బలమీద పెట్టి నెలి పోయింది.

“మాడు నాయనా పెద్దదాని నయ్యాను కదూ. అప్పుడప్పుడు జ్వరం, దగ్గు వమాంటుందిలే. నేను లేవలేను. నీకు మాకేళ్ళే ధర్మబాటన్నీ చేసుందిలే. మొనమాటపడకుండా అన్నీ అడిగి చేయించుకో. దాని మాటలపై పట్టించుకోకు.” అ త్రయ్యి అంతా వివరించింది. సరేనని గదికి వచ్చి టాయలెట్ బాదరుకు వెళ్ళాను.

బతాయిపళ్ళెబుట్టలో సహా ఎనిమిది గంటలకు రికా డిగాను. గోపీ ఎదురు వచ్చాడు. గోపీ ఈవంట ఇంట్లో పెట్టిండు” అని చెప్పి రికావాడికి డబ్బులిచ్చి మెట్లెక్కినాను. “ఇవన్నీ ఎక్కడివిరా” ఇక ధ్వని, “రాంబాబుగారు తీసుకొచ్చారు. ఇంట్లో పెట్టమన్నార”
“ఉదరించారే”
“అంటే ఏమిటే అక్కా”.....
“ఫ సోర్యయ”

* * *
కాకు చేతులు కడుగుకొని గదిలో కూర్చుంటుండగా ఇక పేటుపట్టుకువచ్చింది. మాట్లాడితూ నన్ను పట్టుదలతో “మీకు చాలా శ్రమ ఏమేమి వండా లేమిటి?” అని అడిగాను.
“వండిన వన్నీ కంచం లో వే నీ తీసుకు వచ్చాను. ఏమిటా అవసరమైతే తెలియ

కేయండి వస్తాయి” అంటూ క్రిందికి చరచర దిగిపోయింది.

అమ్మచేతి వడ్డన తప్పితే ఇంకెక్కడా తిని ఎరుగను. అందులో సరదాగా కబురు చెబుతూ ఆప్యాయంగా వడ్డిసుంటే తినడానికి అలవాటుపడ్డ నాకు అదేవిధమైన ఆదరణ ఆ త్రయ్యనద్ది లభించడంచేత చాలా అద్భుతవంతు ణ్ణుకున్నాను. ఇప్పుడు ఇక మాటలలోని కఠినత్వం నా ఆకలిని చంపి వేసింది. ఎంగిలిపడి లేచిపోయాను. కబురు కోసం నిరీక్షించిన ఇకకి విసుగు పుట్టించని ఆ ప్రవేశించి కంచం తీసుకువెళ్ళిన తిరే చెప్పింది.

మండ్లు ఉదయం కాఫీ గోపీ తీసుకు వచ్చాడు. కాఫీగాను మాటాడకుండా తీసుకు వెళ్ళాడు. అఫీసు తీసు సమీపిస్తోంది. కంచం పట్టుకువెళ్ళి మేడమీద పెట్టమని గోపిని పురమాయించింది ఇక.

“ఆయనతో మాట్లాడొద్దని చెప్పి మళ్ళీ ఎందుకు పంపిస్తావ్. నేను వెళ్ళినప్పుడే” లోపలినుండి అ త్రయ్యి “నువ్వే వెళ్ళి అతని కేం కావాలో కనుక్కోతల్లి. పుర్రవాడికేం తెలుసుంది” అంది. తప్పనిసరిగా కంచంతో ప్రవేశించింది ఇక. యథా ప్రకారంగా “ఏమిటా కావలిస్తే కబురుపెట్టండి” అని చెప్పి వెళ్ళి పోయింది. నేను అడగను. నేనడగనిదే తను మారు వడించడు. ఇదరిలో పట్టంపు వృద్ధి కాసాగింది. మారడగకుండా లేచిపోయాను. ఇక కంచం తీసుకువెళ్ళింది. ఆమె ప్రవరన నన్ను బాధపెట్టసాగింది. సహనానికి ఒక హద్దు వుందిగా.

సాయంత్రం హోటల్లో కాఫీ త్రాగి బీచికిపోయి ఎనిమిదిగంటలకు ఇంటికి చేరాను. గోపీ గుమ్మంలో కనిపించాడు. “ఎలావుంది గోపీ మీ అమ్మగారి జ్వరం...”
“కొద్దిగా తగ్గిందటండి” —మాటాడకుండా మెట్లెక్కినాను. భోజనం... ప్రొద్దుటికన్నా కంచంలో చాలా తక్కువ పదార్థాలున్నాయి. కావలసినవడగమని చెప్పడం నే నడగకుండా లేచిపోవడం జరిగాయి.

మరునాడు అ త్రయ్యి వసుకుతూ మేడ మెట్లెక్కడం చూశాను. మెట్లు దిగివెళ్ళి ఆమె చేతిలో కంచం అంగుతున్నాను.

“పరవారేదు బాబూ, ఈమాత్రందాని కేనా. పడ నేనూ కూర్చుంటాను భోజనం చెయ్య. నీ కిచ్చ మని వంకాయ మెంతికారం వేసి వండాను.” ఆ ఆప్యాయతకు సాటి మాతృప్రేమే. మారు మాటాడకుండా భోజనం చెయ్యసాగాను. వడ్డంటున్నా మారు వడించి తినిపించింది. నాకు మాటాడ దాని కేమీ తోచలేదు.

“సాయంత్రం కాఫీకి రాకపోతే నామీద ఒకే” ఆ ఆప్యాయతలోని అధికారం నన్ను నిశ్చయిం చేసింది.

ఉపాధ్యాయుడు - ‘ఒరేయ్ రఘూ, రామునికి, ఆంజనేయునికి యుద్ధం ఎందుకొచ్చిందిరా?’
రఘు - ‘మరండీ, నిన్న నేమో రాముని పుస్తకం ఆంజనేయులు తీసుకొని పారేశాడండి. అందుకని ఇద్దరూ పోట్లాడుకున్నారుండి.’
—రాధా ఉదయక్రి (గుంటూరు)

సాయంత్రం కాఫీ ఇంటికి వచ్చాను. వచ్చేసరికి ఇంకా మాటలు వినుబడుతున్నాయి. “డాక్టరుగారు ఓవల్లిన్ తీసుకోమని చెప్పారే కాని డాక్టర్ కు డీనుం నొడండా చెప్పలేను...” “ఇక ఆయన చెప్పడం తప్పలేకే ఉంటే కొనకుంటాం, లేకపోతే లేదు. దానికింత రొదాంతం చేసికే అతయ్య సమాధానం. సుమ్మంలో జోడు చప్పడుచేసి నా గదిలోకి వెళ్ళాను. కాఫీ త్రాగి బజారుకు వెళ్ళాను. తిరిగి వచ్చినపుడు ఓవల్లిన్ డబ్బా ఒకటి కొని గోపి కచ్చి లోనికి పంపాను.

* * * మున్నెడు జీతాలంజేరోజు. జీతంమీద ఆధారపడవలసిన అవసరం లేకపోయినా మొదటి జీతం అందుకోవడమనే సంతోషానుభూతులతో రాత్రి నూలనేపటివరకు నిద్ర పట్టలేదు. ఏవిధంగా మొదటి జీతంతో పెద్దల్ని సంతోష పెడదామా అనే ఆలోచనలు పడే పడే మనసులో దొరికాయి.

ఉత్సాహంగా లేచి కాలకృత్యాలను తీర్చుకున్నాను. అతయ్య గొంతుతో ప్రవేశించింది. గానులో ఓవల్లిన్ ఉంది. “ఇదేమిటా ఓవల్లిన్ నిచ్చావు?”

“అదేమిటి బాబూ నిన్ను నువ్వే తీసుకున్నావు కదూ మర్చిపోయావా?”

“అదే నీకోసం మత్తయ్యా. నా కది సహించదు.”

“నేను తెమ్మని చెప్పానా. అనవుసరంగా డబ్బు కర్చుపెట్టకూడదు బాబూ. పదో పాకో మిగల్పడానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలిగాని ఇలా కర్చుపెడితే ఎలా?”

“నీకు నీరసంగా వుందని తీసుకొచ్చాను. మా అమ్మకోసం తీసుకురావడం నా కల వా లేకా.”

భోజనంచేసి హుషారుగా ఆఫీసుకు బయలుదేరా. సాయంత్రం డాక్టరపళ్ళిపోటం పరుసినా ధనంతో ఇంటిలో ఆడుకుంటాను. అతయ్య ఓవల్లిన్ తీసుకువచ్చి బల్లమీద పెట్టి మంచంమీద కూర్చుంది.

“అతయ్య నీ చెయ్యిది.”

“ఇదేగో బాబూ ఏం?”

తిగాడుగా తీసివుంచిన నోటనూ డాక్టరు పళ్ళి పొట్లాన్నీ అతచేతిలో ఉంచి మనసు స్ఫుర్తిగా నమస్కరించాను.

“నా మొట్టమొదటి జీతం అత్తా. అమ్మ దగ్గర లేదుగా. అందుచే అమ్మ పానాన్నీ నువ్వే గ్రహించాలి” అన్నాను. ఆ నోటను దేముడిదగ్గర వుంచి నమస్కారం కలు మూసుకుంది.

“ఇద్దికోసాలోనే పెద్ద ఆఫీసరు వేయించి వందలు వందలు సంపాదించావు బాబూ” అంటూ ఏడు పదిరూపాయల నోటుంచుకొని మిగతావి చేతులో పెట్టబోయింది.

(5వ వ పేజీ చూడండి)

క్రాంతికాండలు

మాధవ

అశ్వగారింటికి

కొత్తగా వచ్చినా

జవరాల నీనేను

జనమారీ తెన్నీనే?

క్రాంతికామియింటి

కత్తిరో వస్తూను

అశ్వవయ్య వినయమ్ము

ఒసేసిందే తెచ్చాను.

మానుగా రింటికి

భానురో నీవాస్త్రు

సామ్మూను ఏమేను

ఇమ్ముగా తెచ్చాను?

అశ్వను మామకును

బల్లిమైపరిచర్య

చేసేటి హృదయమును

తీసికొని వచ్చాను.

ఆమలిడ్డను నేను

కూడయున్నానంగు

మనవకను నాకేను

నీరులనూ తెచ్చావు?

నేతితోడబుట్టినా

అశివరో నీ కొఱకు

హృదినీడ నెవ్వవు

సుసంపి తెచ్చాను.

నరరమ్ము లాజేటి

మరదనీ చే నొదివె

మణువకను నాకేను

చిలుతిండి తెచ్చావు?

నగపాలు పలికేటి

ముగింపు నా మఱది,

నేతితో లడ్డులు

ప్రీతితో వండాను

నీతియును హాస్యమ్ము

కాల్చి తెచ్చాను

చూసుకొని అవి యెల్ల

తీసుకొని పోవయ్య.

లోడికోకల చేను

శుకయున్నానంగు

మదనెంచి నాకేను

వదిలముగ తెచ్చావు?

తల్లు లిక్కురైన

ఇల్లొక్క శీ మనకు

పోగులేసి పొందను

కూమిని తెచ్చాను.

వారిని వీరికిని

వరుసగా తెచ్చావు

మగువరో నాకేను

మిగిలింది లేదామె?

క్రాంతికడై వమా

వశ్యముగ నీ కొఱకు

హృదయంతో మధియించి

సుసయంతో తెచ్చాను.

నాదైన నర్వమ్ము

నీదేగా యుండంగ

వేరేమి తేకున్న

నేగమే లేదుగా.

మనమనము

ఇంటి పనులన్నీ ముగించుకున్న పిదప - తలుపులన్నీ బాగా మూసివున్నాయా అని ఒకసారి చూసింది కమల. తర్వాత పడగదిలోకి ప్రవేశించింది. అప్పటికి గోడ గదియారం లో ముద్దిన్నర జ్వలించేసింది.

మంచంపై పడుకున్న ప్రభాకర్ - చదువు తున్న పుస్తకాన్ని మూసి - "నీ పనులన్నీ ముగిసినట్లేనా, ఇంకా ఏమేనా మిగతా వుందా?" అని నవ్వుతూ తన అర్థాంగిని ప్రశ్నించాడు...

"సంసారమన్న తర్వాత - ఎప్పుడూ విడో ఒక వని వుండకుండా వుంటుందేమిటి?...అమాట ఇవ్వడం దుకుగాని, మీ రింకా నిద్రపోలేదా?" అంటూ భర్త పాదాలదగ్గర కూర్చుని, చీరకొంగుతో తన ముఖాన్ని మెలగా ఒత్తుకుంది, కమల.

"నిద్ర వస్తేనా" అని చిలిపిగా - కీరగా అమె కళ్ళలోకి చూశాడు ప్రభాకర్.

భర్త మౌనంగా ఉంటే, ఒక నవ్వును వ్రువ్వలా విసిరి - అక్కడినుండి తేచి, పేలుముందు కూర్చుండి కమల. ఆ వారపు వార కత్రికను తిరగేస్తూవుండేపోయింది, కొన్ని నిమిషాలవరకూ.

కొంతసేపటి తర్వాత తన ముంపురులను ఎవరో తాకివట్టు అనిపించగా - చదువునుంచి చూపు మరల్చింది కమల.

"కమలా!..." అపార్యయంగా - ఆ మె కురులను నిమరుతూ వారిగా అన్నాడు ప్రభాకర్.

మానం వహించింది కమల.

సి. డి. ఎస్. రామయ్య

"కమలా!..." మళ్ళీ వారిగా పిలిచాడు భర్త.

"చెప్పండి - ఊరికి పిలవడం చేసికీ?... నాకు వివరమేమిందిగా!..."

"ఒక్కమాట!..."

"చెప్పకపోతే - నా కం తలుపులందీ?"

"తీరా, నా మనస్సులోని మాట చెప్పిన తర్వాత - సువ్వేమేనా అనుకుంటూ చేమ వని - నే ననుకుంటున్నాను..."

"మీ మాట వివరమేనా మీ ఒక

మానం..." అంటూ - పుస్తకం మూసి భర్త వేపు చూసింది కమల: "భర వారేదు, చెప్పండి!"

"ఒకని అపదలో, చేయూత నిచ్చి, సహాయపడడం - ఒక స్నేహితుని భర్తం కాదా?"

"నిజమే; ఎవరు కాదన్నార?"

"అదిగో, అడ్డు ప్రశ్నలు వేశావంటే, నే చెప్పను!"

"తర్వాత...?"

"ఆ పరీక్ష సమయం నాకూ వచ్చింది. మా ఆఫీసులోనే పనిచేస్తున్న నా స్నేహితు డికి ఆదుర్భాగ్యం పట్టింది. అతని భార్యకు నెలలు నిండాయట. కాస్తూకు ఆస్పిటల్ చేర్చించాడట. ఎక్కడినుంచో రావలసిన డబ్బు, అవసరానికి - చేతికి అందలేదట... ఒక్క యాభైరూపాయలు ఎలాగైనా సరిదిద్దమని ప్రార్థించాడు..."

"పోనీ, ఆతగాడి కొరిక తిర్చలేం. పోయారా? ఈ విషయం - నాతో చెప్ప వలసిన అవసరం యేముందని?"

"అదిగాదు, కమలా!... నెలాఖరులో -

ఉన్న పళ్ళెంగా యాభైరూపాయలు సహాయ పడమంటే, నాలాటివాడికి సాధ్యమా?...
 “అయితే, నన్నేం చేయమంటారండీ?”
 “మరేం లేదు, కమలా!... ఎలాగూ అతనికి ఇస్తానని మాట ఇచ్చాను కాబట్టి, తీరా ఆలోచించి ఆ డబ్బు సంపాదించగలిగిన మార్గం కూడా కనిపెట్టాను...”
 “ఘటికులే!”

“ఆ మార్గం చెప్తుతాను! మరేం కోప్పడవు గదా?”

“కోపం చేసికీ? చెప్పండి!”
 “నీ... నీ... నెక్కడు తాకట్టు పెట్టి, ఆడబ్బు...” అని ప్రభాకర్, తన మాటల్ని పూర్తి చేయక ముందే, కమల కమల నయనాలు - అతన్ని ఊరుకో పెట్టింది. ■ వేళించిన కళ్ళతో అతని ముఖంలోకి చూసి, చివలున లేచి—

“ఓహో! ఇదా, మీ ఎత్తుగడ! ఇందుకేనా మీరు నన్ను సలహా లేదుగుతున్నట్టు లావించారు” అని నాలుగు మాటలూ కక్కి, చిక్కె వెళ్ళి మంచంవీడ కూర్చుంది.

“ఏం చెయ్యను, కమలా!... అతను నా స్నేహితుడు... ఎప్పుడూ కించితు సహాయమైనా అడిగినవాడు కాదు... అడకక్క, అడక్క అడిగాడు... సరేనని చెప్పాను... అందుకే...” అంటూ - పేదకుంటున్నట్టు భార్యను సమీపించాడు ప్రభాకర్.

కాని, కమల ముఖంలో ఆవేశవిచ్ఛలు తగ్గలేదు... “మీ స్నేహితుడి సహాయానికి - నా నెక్కసేనా - మీ కళ్ళబడింది. స్నేహితుడికి సహాయం చెయ్యాలని అంతగా అభిలాషవుంటే - ఎక్కడో మీ రెగినవోట అప్పు, సహా చేయడానికి ప్రయత్నించండి!”

“నెల్లూరులో అప్పు ఎవరిదగ్గర పుట్టుతాయి, చెప్పకమలా?...!”

“ఏమో, ఆదంతా నాకు తెలియదు! ఏమోనా సరే, నా సొమ్మును తాకట్టు పెట్టేవనికిమార్తె - నే నొప్పకొను!”

“ఓజ్జే...”
 “ఓలేగు!...”

“అయ్యో చెప్పకు కమలా!... కుదువపెట్టడం వల్ల నీ సొమ్ము చేయిజారిపోతుందనుకుంటున్నావా?... పిచ్చిపిల్లా!... నాలుగుగోజులు ఓసికపట్టు!... జీతంరాగానే నేనే విడిపించి, నీదిగిర చేరుస్తాను...”

“మీరేమైనా చెప్పండి!... నెక్కడు ఇవ్వడానికి నేను సమ్మతించను!”

భార్యలోకనుపించిన మొండిపట్టు-భర్తకు చిరుకోపం తెప్పించింది: “కమలా!... నీ భర్తనన్న చోడాలలో అడుగుతున్నాను... ■ సొమ్మును ఇవ్వవా?”

“ఇవ్వను...” అని పట్టుగా జవాబిచ్చింది కమల: “ఆ సొమ్మును మీరేం చేయించలేదు - నాకు! నాతలిదండ్రులు చేయిం

చారు!... దాన్ని... - వినియోగించు కోవడంలో మీకేం అధికారంలేదు!...”

“కమలా!... ■ ఆవేశం రగిలి, ప్రజ్వరిల్లి - అగ్ని పర్యంతంగా బదలయిపోగా - చేయి తి భార్య చెంపవీడ చెప్పిన కొట్టబోయి - మానవత్వం అతన్ని మేల్కొల్పింది;—

తను విదేశీ గృహస్థవీతంలో - కమలతో ఎన్నోమారులు అల రితసంతో చిలరపోటాట జరిపాడు. అవన్నీ మంచుపారలలాగా విడిపోయాయి. అలాటి సమయాలలో - ఎప్పుడూ చెయితేనుకోలేదు తను. కాని, ఈ ఊరిలో - అరాంగిచెంపను చెప్పమనిపించడం ఏదో సీచితనంగా - నాగరికత హరించిపోయిన రాక్షసత్వంగా అనిపించి—

ఆవేశాన్ని అణచుకుని - మరోమాట కూడా మాట్లాడడానికి అక్కవడయి - కుమిలిపోయి - మంచంవీడ కుప్పగా కూలిపోయాడు ప్రభాకర్.

భర్తకు ఆవేశాన్ని తెప్పించానన్న ప్రస్తోత్వం కమలను హెచ్చరించినా - తను నడుచుకున్న విధంలో ఎలాంటి తప్పిదం లేదని ఆమె తృప్తిపడి నిట్టూర్చింది.

■ ఘటనమూలంగా - ఆ రెండు మృదయాలు వేరేర్వరు పడకలను ఆక్రమించాయి..

* * *
 ఆఫీసుకు బయలుదేరబోతూ - టేబిలమీదన్న రిసువాచీ అందుకోబోయిన ప్రభాకర్ - ఆ టేబిలమీదనే మరో చీటికాగితం వుండడం గుర్తించాడు... అందులో “ఈ పూట వంట ఏమిటండీ?” అని వ్రాసివుంది. ఆ కాగితపు ముక్కను ఎవరు వుంచాలో గ్రహించడానికి - అతని కాట్రేసేపు పట్టలేదు... రాత్రి జరిగిన రాధాంతంమూలంగా - తన అరాంగి ఆలకజెందిందనీ, తర్వాత రెండు రోజుల వరకూ - ఆ పరిణామం ఆలాగే కొనసాగుతుందనీ అతనికి తెలుసు. కాబట్టి, మరేం ఆలోచించలేకపోయాడు!... చాళీ కడి మామూలే! అందువల్ల, ఆచితీ పనుకనే - “చెప్పడానికి నేనెవరికీ - రాణిగారియిద్దం!” అని నాలుగుముక్కలూ వ్రాసి, బయటికి నడిచిపోయాడు...

ఆఫీసులో ప్రవేశించగానే - తనని సహ

యం కోరిన స్నేహితుడు - సుంద్రరావు ఎదురయ్యాడు. అతన్ని చూడగానే - ముఖం ఎత్తి అతనికిని చూడలేక - వంచుకున్నాడు ప్రభాకర్... డబ్బువిషయమే సుంద్రరావు ప్రశ్నిస్తే తనేం సమాధాన మివ్వగలడు?

తనని సమీపించగానే - ప్రభాకర్ ఒడి దుడుకుగా కలకరంజెంది... “నుండర్...” అని ఇంతా ఏమో చెప్పబోయేంతలోనే, అ మిత్రుడు మాటల్ని అందవేశాడు:

“ప్రభాకర్!... డబ్బువిషయం గురించి నీతో చెప్పాలనే నేను వస్తున్నాను... నే నడిగిన డబ్బు, నాకవసరంలేదోయ్!...”

మిత్రుడి మాటలు విని ప్రభాకర్ తెలబోయాడు. ఒక వేళ - తనలోని బలహీనతనే గుర్తించాడా ఏమిటి అనుకుని - నింపాడిగా “ఏం?” అని మాత్రం అనగలిగాడు - ఆకృర్యంగా.

“మరేంలేదు... మా మామగార గ్రామం నుండి రాత్రివచ్చాడు... డబ్బు ఇచ్చిందని ఒక విధంగా సరిదిద్దాడు కూడా!...” అని చిరు నవ్వుతో - సంతోషం వెలిబుచ్చాడు, సుంద్రరావు.

“ఓహో!... అలాగా!...” అని నూటిగా సమాధానమిచ్చి భూరుకున్నాడు ప్రభాకర్.

“నీకు చాలా క్రమ కలిగించివుంటాను - ఈ విషయంలో! - మరేం అనుకోకు!” అన్నాడు సుంద్రరావు.

“ఫరవాలేదు! ఇదో క్రమా, రెక్కా?!” అని -

తన బలహీనతను గ్రహించి, భగవంతుడే ఒకవిధంగా తన మిత్రుడికి సహాయపడి - తనను స్నేహధర్మాన్నిండి రక్షించబడ్డట్టు - తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు - ప్రభాకర్.

* * *
 రెండోరోజు సాయంత్రం—

ఆఫీసునుండి-ఇంటికి తిరిగి వస్తూండగా - బజార్, తన్నెవరో పేరెట్టి పిలవగా - వెను తిరిగి చూశాడు ప్రభాకర్.

కొంతదూరంలో - ర్యాంకిలో ఉద్యోగం చేస్తున్న రామమూర్తి - తన మిత్రుడు - అగమన్నట్టు నెగచేశాడు...

ఇద్దరూ కలిసి - పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకుంటూ కొంతదూరం నడిచారు. కొంత నేపటి తర్వాత రామమూర్తి - ఏదో జ్ఞాపకానికి తెచ్చుకున్నట్టు - అవును గానీ, ప్రభాకర్! చేతినిండా సంపాదిస్తున్నా కూడా - నీజీతం చాలడంలేదా, ఏమిటి? అని తలుకుతూ అడిగేసరికి - ప్రభాకర్ ఒక్కసారి భ్రమిసిపోయాడు... తన జీతం రాఖు తన సంసారానికి చాలడంలేదని, ఎవరు చెప్పొ రి ఘనుడితో? ఏ పరిణామాన్నిబట్టి, అతనలా ప్రశ్నించాడో ప్రభాకర్ కు బోధపడలేదు.

“ఎందుకలా అడుగుతున్నావ్?” అని

మనమంచికే!

ఒకడు: హోటల్లో ఏదితిన్నా

త్వరగా అరిగి చావదురా?

ఇంకొకడు: అనీ మనమంచికే!

అన్నిటికీ ఫరలుపెరిగాయికదా:

త్వరగా అరిగి శుభ్ర అకలైతే!

— శేషచార్యులు (మద్రాసు)

మ గ వ మ న సు

ప్రశ్నించాడు ప్రభాకర్, ఆశ్చర్యముఖం పెట్టి.

“మరేంటేదు? నీ శ్రీమతి నిన్నటిలోకా... మా శాంతకు వచ్చి, ఓ నెలకే తాకట్టు పెట్టి, వందరూపాయలు తీసుకుపోయింది... మీకోం బడసరమొచ్చిందో, అడుగుదామనే అనుకున్నాను... కాని, ఆ మే నడగడం నాకు భరిత మనిపించలేదు... కాబట్టి నిన్ను అగుగుతున్నాను... ఏ మీటోయే, అంతి అవసరం?” అని రామమూర్తి తనను అడిగినప్పుడు, ప్రభాకర్ ఒక్కసారి అతని మాటల్ని నవ్వుతేకపోయాడు. అయితే రామమూర్తి పరిహాసానికే నా అవధంకేప్పే మనిషి కాదన్న విషయం తనకు తెలుసు కాబట్టి, మిత్రునిమాటల్ని నవ్వుతే తప్ప లేదు... కాని, అతని ప్రశ్నకి తీసుకోకుండా గుమానానం నావ్వుతేకపోయాడు...

“నేను తీసుకుగమ్మన్నాను!” అని అబద్ధాన్ని... అవసరమైనందుకల్లా... నావ్వుడు ప్రభాకర్!

“కొరగానేమిటోయే?”—రామమూర్తి గుచ్చి ప్రశ్నించగానే—

“గ్రామంనుండి తాళి బంధువులెవరో వచ్చి... బ-ల్ల జబ్బుకుగాను మందులూ అబ్బి కొనడానికి కొనాలని...” అని, ఆ డొంగంలో తోచిన సమాధానాన్ని నసిగాడు ప్రభాకర్!...

“నెక్కడ తాకట్టు పెట్టేంతటి ఫీరడ వన్యూ వన్నమాట!... అవసరానికి సాయం తెయ్యడానికి— స్నేహితులనుంటూ— మేం చనిపోయామనుకున్నావా— దొరా?!”— ఏమివా నీ ప్రవర్తన ఈ మధ్య మాడు

తున్నట్టు కనిపిస్తోంది— జాగ్రత్త రావాలనా!—” అని హెచ్చరిస్తున్నట్టు మందలించాడు రామమూర్తి.

నవ్వుతేక నవ్వి— ఇంటిముఖంపట్టుడు ప్రభాకర్!

* * * “ఏయ్!... కమలా!... ఇంటో జొర బడుతూనే ఆవేశంతో నీలిచాడు ప్రభాకర్.

వంటింటోవున్న కమల, తనభర్త పిలుపును ఆశ్చర్యపోయింది... నెమ్మదిగా—భర్త దగరకు వచ్చింది. అతనిలోని ఆవేశపు చిహ్నాలను గుర్తించి— జరగకూడనిదో జరిగిపోవడంవల్ల, అతని మూర్తి తోని రంగులు మారివుంటాయని గుర్తించింది.

“నెక్కడ ఏదీ?” అని ప్రశ్నించాడు ప్రభాకర్.

ఆశ్చర్యంగా భర్తముఖంలో! చూసింది అరాంగి.

“నిన్నే!—నామాటలు వినబడలేదా?— నీ నెక్కె ఏదీ అని అడుగుతున్నా!” అని మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు ప్రభాకర్.

“ఇప్పుడెందుకూ?” అని అడిగింది కమల.

“నేను తొడుక్కొని, అందం చూసుకోదానికి!” అని అపహాస్యంగా అని—“ఎందుకైతే నీకేం?—అడుగుతుంటే, తీసుకురా!” అని హాంకరించాడు...

“ఇప్పుడు నాదగర లేదు!” అని ముఖం దించుకుంది కమల.

“నింకి ఎక్కడికి వెళ్ళింది?”

“మా బంధువులొకరు డబ్బు అవసరమని

కాస్తాదాన్ని తాకట్టు పెట్టి వందరూపాయలు తాళాకు పంపించాను!”

తన మిత్రుడవద్ద బొంకినమాటలు—ఇలా నిజస్వరూపంలో—తన అరాంగిచేత విన్నందుకు, ప్రభాకర్ ఆశ్చర్యపోయాడు...

“మగవాడున్నాడన్నమాటగూడా మరచి, సొమ్ముతాకట్టు పెట్టేంత స్వేచ్ఛ గూడా పొందావన్నమాట!—నాతో— విషయం చెప్పడంలో నీ సామ్యం పోతుందీ?”

“చెప్పదామనే అనుకున్నాను... కాని, ఎలాగూ మీరు నమ్మిస్తారనే నమ్మకంతో...”

“నోర్యూ!... జొంకితిరుగుకు!... నా అవసరానికి తాకట్టు పెట్టమంటే—విరజిమ్ముకున్నావు!... తీరా, మీ బంధువులకయితే మాత్రం మనస్సొప్పిందికదా!...”

“ఈ విషయంలో మీరేపాపబడుతున్నారు... అలాంటి అభిప్రాయం నాకేమీ లేదు గూడా!...”

“అయితే, నువ్వు నడుచుకున్న విధం సబబయినదేనా నువ్వు— నేడీ?”

“తప్పక!... ఆడబ్బు పంపించడం ఎవరికన్న విషయం—మీకు తెలిస్తే—మీ రీతిధంగా— అనవసరంగా మాట్లాడరు!”

“ఎదిరిందడానికి తయారయ్యావన్నమాట!... హా, అవతలికి!” అంటూ—

తనచెంపకు తగిలిన భర్త చేతి డిబ్బకు—కమల కళ్ళలో నీళ్ళుతిరిగాయి... ఆవేదనతో అతని ముఖంలో! ఒకసారిమాసి—చర్రన లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

* * *

శ్రీ సహనం అన్నది సర్వసాధారణ ధూమగం అంటారు పెద్దలు. కాని, చదువు

(60-వ పేజీ నుండి)

ఎక్కువ ధరలు పెట్టనక్కరలేదు - అసలు ఎందుకు ఎక్కువ ధర యివ్వాలి?

మీరు “రవి” మార్కు వనస్పతి డబ్బాలను కొని, సాటి మేలిరకమైన వనస్పతులకు, మీరు వెచ్చించే ధరలు ఎంతవరకు అవుసరమా అవసరమా గమనించి, సాటి సరియైన వుత్పత్తిలో ఎంతమాత్రం తీసిపోని మా “రవి” వనస్పతి డబ్బాల కొని మీ ఖర్చుకు తగినవిధముగా ఆదా చేసుకొనవచ్చును.

మీరు నాజే వనస్పతికి బదులు మా యీ వనస్పతి డబ్బాలను వాడి, నాటియొక్క విలువను మీ ఆరికనితని చక్కబర్చుకొనవచ్చును.

ఫీరయిన ఎన్నికలో ప్రతి గృహిణి తమ భర్తలకు తగు సలహానిచ్చి, అమూల్యమైన మీ మూల్యమును నిల్వచేసుకొనుటకు తోడ్పడును.

అందమైన డబ్బాలలో, చేతితో తాకకయే తయారైన యీ వనస్పతితో వండిన పదార్థములు రుచిగా నుండుటయే గాక, శరీరమునకు కావలసిన ధారుడ్యత పొందవచ్చును. అందుకు కొరగం అది నిలచుటకు గూడియున్నది.

అంధ్రాకు: శ్రీ Ch. జగన్నాధరావు, నెం. 23, కాశీకృతాపు మార్కెట్టు, విజయవాడ-1.

తయారుచేయువాడు: రవి వెజిటబుల్ ఆయిల్ ఇండస్ట్రీస్, దావణగిరి.

కానీకిరాని సరకు

(మొదటి ఖహుమతి రు. 10 లు)

ఇంటావాళ్లు ఏవో కొని తీసుకురమ్మంటే మొన్న రోజున కొనుటి కొట్టుకు వెళ్ళాను. కొట్టు బాగా రద్దీగా వుండటంచేత, అదీగాక నాది కొంచెం పెద్దమొత్త అవటంచేత, రద్దీ తగ్గేదాకా ఒకమూల నుంచున్నాను.

ఇంతలోనే ఒక కుర్రాడు (నువోడింటే ఎనిమిదేళ్లు ఉంటాయేమో) అక్కడికి వచ్చాడు. ఒక కేరు కందివప్పు తీసుకొని 11 అణాలు ఇచ్చేడు. కేరు కందివప్పు ఖరీదు పదనాల ముక్కాని తీసుకొని తిరిగి కాని ఇవ్వవోతాంటే, కానీకి రెలంముక్క ఇవ్వన్నాడు. అసలే రద్దీగా ఉండేమో వినుకుతో "కానీకి పెద్దంరాదు పోవయ్యా" అని గసిరాడు మా కొమ్మటి.

ఆ కుర్రాడతిన్నెమ్మడిగా "అలా అయితే ఒక అర్థజాది భూమి" అన్నాడు. సరే అని అలాగే చేశాడు మా కొమ్మటి. ఒక చిన్న ముక్క తూగింది. "దాన్ని సగం చేయ" అన్నాడాకుర్రాడు మళ్ళీ.

అంతే! కొట్టావాళ్ళ మంతా నోరు తెరుచుకొని ఉండిపోయారు కొన్ని కుతాల వరకు.

—పి. రామకృష్ణ (రాజమండ్రి)

* * *

సులువు గ్రహించిన విద్యార్థి

(రెండవ ఖహుమతి రు. 5 లు)

రెక్కల మాస్టరంటే మాకందరికీ తగని భయం. అయితే అతను పిల్లల నెవ్వరినీ కొట్టాడు. ఏ విద్యార్థి అయినా రెక్క తప్ప చేసినా లేక తప్ప సమాధానం చెప్పినా... ఆ విద్యార్థి కాట్టుపట్టుకొని తలను క్రిందకు పైకి ఎలకొద్దీ లాగేవాడు. అలా చేయటంలో పాపం ఆ విద్యార్థికి ప్రాణాలు పోయేటంతవరకే జరిగేది! అయితే ఆ ఊరులో అనుగుణంగా తలను క్రిందకి పైకి ఆడించితే అంత బాధపడేవాడు. మాలో ఒక విద్యార్థి ఈ సులువు గ్రహించి ఆచరణలో పెట్టాడు. ఒక రోజు మాస్టరు ఆ విద్యార్థి కాట్టుపట్టుకొని ఊరుతూ మధ్యలో వదిలేశారు. కానీ ఆ విద్యార్థి మాత్రం తలను క్రిందకి పైకి అవేచనగా ఊరుతూన్నాడు.

కౌసంతా ఒక్కసారి గొల్లుమని నవ్వేసరికి ఆ విద్యార్థి మైకంలోంచి బయటపడ్డాడు.

—జె. చక్రపాణి (ఏలూరు)

* * *

తొందరపాటులో

పొరపాటు

(రెండవ ఖహుమతి రు. 5 లు)

ఈ సంఘటన ఈ మధ్యనే జరిగింది. బమ్మకరవేగముగా పోతున్నది. నా ప్రక్కన ఎవరో ఒకాయన-మనిషి చాలా భారీగా - తలపాగా, ఖద్దరు లా ర్నీల తొ-ధాన్యం బ్యాపారీకాబోలు - ఏదో మాటాడుతూ బమ్మలో కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు.

కొండక్తురుడబ్బు వసూలు చేస్తున్నాడు. బమ్మలో చాలా ఇరుకగా ఉన్నది. ఆ ఆసావిడబ్బులు తియ్యడానికి తన జేబులో చెయ్యిపెట్టబోయి, నాజేబులో పెట్టి పర్చుతీశాడు. మా ఇద్దరికీ ప్రక్కజేబులే! - పొరటాటు తెలుసుకున్నాక అందరం నవ్వుకున్నాం!...

ఆ తర్వాత ఆయన ప్రక్కజేబులమీద ఉపన్యాసం-ఉన్నవీ, లేనివీ కలిపి - దించాడు. సరే, ఆయన దారిలో ఎక్కడో దిగిపోయానాడు.

తర్వాత కొంతదూరంలో నేనూ దిగాను ఏమిటో నాజేబు బయటపడింది. చూచుకు గదా! ఇంతేమంది - ఆయన పర్చు. పాపం! ఆయనమోటలసందర్భంలో పొరపాటు వదాడు గాబోలు! నాగుండెలో రెక్క వదుగతాయి. కాకుండా కాంి చెసుట పోసింది. భయంకరేసింది.

తిరిగి ఇద్దామా; ఆయనది ఏడురో! ఆయన ఎవరో! - ఎక్కడ ఉన్నాడో! - కాని, ఆయన కనబడితే ఇద్దామనే ఉంది నాకు.

పోతిరెడ్డి శ్రీమన్నారాయణరావు (బందరు)

* * *

“తానొకటి తలిస్తే”

(రెండవ ఖహుమతి రు. 5 లు)

ఇది నేను అయిదవఫారము చదివేటప్పుడు జరిగిన సంఘటన. మా మిత్రునికి కంచు పాత్రలు చేసే ఫ్యాక్టరీ ఒకటి ఉండేది. కంచుపాత్రలు చేసేందుకు నాళు ముడిసరుకు గ్రామంలో దిగుమతి చేసుకొంటారు. ఆ ముడిసరుకులో ఒక రోజు గుట్టతో

తయారుచేసిన ఒక బొమ్మతేలు వచ్చింది.

మిత్రుడు దానిని నాకు చూపించాడు. అది అచ్చం తేలులాగే ఉండెను. రంగు మాత్రము ఎరుపురంగు. దానిని చూడగానే నా కొక ఆలోచన తట్టింది. మా ఇంటా తమ్ముళ్లు, చెల్లెళ్లు దగ్గర గమ్మత్తు చేయాలనుకొని బొమ్మతేలును తీసుకొని ఇంటికి పోయి, ఎవరికీ తెలుకుండా బొమ్మతేలుపై బొగ్గునూరి నలుపురంగు పూశాను. అప్పుడది అచ్చం తేలులాగే తయారయింది.

నాయం త్రం అమ్మ, నాన్న, తమ్ముళ్లు, చెల్లెళ్లు అందరూ వరండాలో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటుండగా నేను ఇంటాకివెళ్ళి కొంచెం బంకమన్ను గోడకు అంటించి దానిపై ఈ బొమ్మతేలును అంటించాను. తర్వాత పిల్లలదగ్గరకొచ్చి “ఒకే అబ్బాయిలా! మనగోడకు ఒక మండ్రగబ్బు లాంటి తేలు కరచుకొనిఉంది. దానిని చూసేందుకే భయంగా ఉంది. అయినా మీరేం భయపడకండి. నాకుడుతేలేంటే భయంలేదు. నేనొక మంత్రము నేర్చుకొన్నాను. తేలేను నునాయాసంగా చేతితో పట్టుకొని నలిపి పారేయగలను” అని వాళ్ళందరను లోపలికి పిలుచుకొనిపోయి, ధైర్యంగా దాని దగ్గరికిపోయి నిలబడి, అమ్మ వద్దని వారిస్తున్నా, పిల్లలందరూ భయంతో అరుస్తున్నా, దానిని నునాయాసంగా చేతిలోకి తీసుకున్నాను. ఇంతేమంది, దానిని చేతిలోకి తీసుకున్నానో, లేదో, “అమ్మ బాబోయ్” అని శ్రేకపెట్టి చేతిలోనుండి విసిరిపారేశాను. అప్పటికే 2, 3 చోట్ల తన ప్రతాపం చూపించింది అది. అలా పాతి పోతున్న తేలును నాన్న చంపేశాడు. నాకు ఏడుపు ఒకకన్న, అంతకన్నా ఎక్కువగా ఆశ్చర్యం మరొకవైపు. గోడక్రింద చూడగా నా బొమ్మతేలు పడిఉండి, ఇంతమా జరిగిందేమిటంటే అటకమీదనుండి నిజమైన శ్రేణికాటి సంచారంచేస్తూ, అచ్చం తేలువలె గోడకు కరచుకొని ఉన్న బొమ్మతేలును చూచి, తన మిత్రుడిని పలకరించుచామని దీనిదగ్గరకువచ్చి, దీనిని కదిపింది. ఇది క్రింద పడిపోగానే దీని స్థానంలో అది నిలచింది. ఆ తర్వాత జరిగింది తెలిసేందేగా. తర్వాత ఆ ముందు ఈ ముందు చేయగా 20 రోజులకు కాని బాధ తగ్గలేదు. అప్పటినుండి ఎక్కడ తేలేను చూచినా, ఈ సంఘటన జ్ఞాపకం వస్తుంది.

పోలి వెంటటముని (పావగల్, కాళహస్తి.)

కూరి వంశము

సభా పర్వము-4

అకూరుం డట వోకమున్న
మధురేశాజ్ఞపుడై
తేలికామకూరానురు డశ్వరూపమున
మన్యాదాతిరేకముచే
వాక్రాంతంబగు సంతరంగమున
బృందారణ్యముం జొచ్చి
దోర్నికాంతిం జరియించె
గోవకుల ముద్వేగిల్లి
వేగోధరిన్.

—హరివంశము

అర్ధపుగి మాటలు వినగా కంసుని కళ్ళు ఎఱ్ఱబడినాయి. క్రోసం చేత అతడు వివశుడై పోయినాడు. "క్రోసంతో కూడిన వృష్టిలో సభను ఒక్క సారి కలయజూచి కంసుడు మరొకట మాట్లాడక, సభను మారించి తన మేడలకు కదిలిపోయినాడు." తక్కువల రాజులు గూడా తమతమ ఇండ్లకు వెళ్ళిపోయినారు. కంస వైకృత శింసలు, విగ్రహంకల్పలు అయి ఆ అందరు వెళ్ళిపోయినారు. కంసుడు మాత్రం విగ్రహంకల్పుడు కాలేదు. అతనికి ఇప్పుడు శ్రీకృష్ణునివలన భయంతో పాటు క్రోధంగూడా అధికమైపోయింది. అక్రూరుని ఆహ్వానాన్ని అంగుళాని వారు వస్తాగా! అనీ, తన కార్యం నెరవేరినట్లే ననుకున్నాడు కంసుడు. కంసునికి కృష్ణుణ్ణి గూర్చిన చింతనమే చింతనమైపోయింది. ఈ కృష్ణుడు నీలమే మూర్తి పోని శిరీషవర కలవాడట; తామరశేకులపంటి కన్నులు కలవాడట; సర్వగోపికాజనమనోహరాకారుడట; వసుదేవుని లోని సాధుత్వము, దేవకియొక్క మంచితనము, అతనిలో వుండి వుంటాయి. లేకపోతే ఇంతమంది ప్రేమకు ఆ కుఱవాడు ప్రాతం కావడమే వుండదు. అయితే ఆకుఱవాడు ఎంతటి వీరుడు? ఎంతటి ధర్మాత్ముం కలవాడు? వసుదేవుని సాధుత్వం వున్నదిగాని అది విచిత్రమైన సాధుత్వం. సభలో తాను అన్ని మాటలు అనగా, ఆ వసుదేవుడు తిరిగి ఒక్కమాట అనలేదు. అది తనయందు ప్రేమచేతనా! బాలిచేతనా? లేక పుత్రులయందు తనకుగల మనుకారంచేతనా! కంసునికి ఏదీ అర్థంకాలేదు. కాని కంసునికి ఒకటి అర్థంఅయింది. సభలో తన్ను అర్ధపుడు అవమానించిన పదతి ఒకటి. వసుదేవుడు అవమానించిన పదతి ఒక్కటి. అంధుని వాగ్దేవతల తనలో క్రోధం రెట్టించింది. వసుదేవుని మానం తన్ను అతిమర్మమైన సానంలా కోటింది. ఆయన ఆ మానాన్ని వీడి ఒక్కమాట మాట్లాడివుంటే, తనకు సంతోషం కలదే. ఇప్పుడు ఈ వసుదేవుడు తనకు ఆ సంతోషం అన్నది లేకుండా చేసినాడు. అంధుడు బయటపడినాడు. వసుదేవుడు బయటపడలేదు.

కంసునకు దేవకి వసుదేవుల చరిత్రమే విచిత్రమనిపించింది. చారిత్రా ఒకరిని మించిన కాంతం ఇంకొకరిలో వుంది. వారి సంతానాన్ని తాను అరుదైన చంపితేయగా, వారు తన్ను పరేతుమాట అనలేదు. మరి తానో? ఆ ఆలోచన రాగా కంసుడు క్రొవేమి అయి పోయినాడు. జన్మజన్మల వైరం అతనిలో ప్రాదుర్భవించింది. జన్మజన్మలుగా విషపు అనగా తనలోపెరిగిన భయం అతనిలో పెలుచింది. ఈ కృష్ణుడు విషపు. తన్ను చంపడానికి, తనవారిని చంపడానికి ఆవిర్భవించినాడు. ఇతనిని తాను చంపడమో, లేక అతనిచేతిలో చావడమో! వేరే మార్గంలేదు. అనుకోగా కాలవేమి కంసుడైపోయినాడు. అక్రూరుని తాను ఇచ్చిన ఆజ్ఞలు గురునకు వచ్చినాయి. అక్రూరుడు మండలకు బయలుదేరిపోయినాడా! అక్కష్ణుడు మిథిలనుంచి వచ్చినాడా! మిథిలనుండి ఇంకా రానితో, ఇప్పుడు అక్రూరుని ప్రయాణము వ్యర్థము. ఈ ఆలోచనలో కంసుడు దోచారికుని పీలిచినాడు.

"ఎవరురా! అక్కడ!

"చిత్తము! నేను దోచారికుడను"

"ఓరి! మహామాత్రుణ్ణి పిలు"

"చిత్తము"

దోచారికుడు వెడలిపోయినాడు. కంసుడు తిరిగి ఆలోచనలో పడినాడు. దేవకి ఏమిదేవకి? తాను తనపిల్లలను సంహరించగా "కంసా! వారు అట్లా నీచేతిలో మృతినందుటకు పుట్టారు" అన్నది. తన్ను కంసుణ్ణి, సుఖంగా వుండమన్నది. మరి ఆసుఖం తనకు లేదు. దేవకిలేదు, వసుదేవునకు లేదు. ఎవ్వరికీలేదు. ఆ లేనిసుఖంకోసం తాను ఏదోచేసున్నాడు. ఇప్పుడు దేవకి అష్టమగర్భం సంహారం కోసం తాపత్రయ పడుతున్నాడు. దేవకి తన్ను ఏమిచేసింది? వసుదేవుడు ఏమిచేసినాడు? ఈ కృష్ణుడు ఏమిచేసినాడు? తన్ను ఏమిచేసినా తనలోనిభయం చేస్తోంది.

"మహారాజా!"

"ఎవ్వరు! మహామాత్రుడా!"

"అవును! మహారాజా!"

"మిథిలనుండి వార్తలు ఏమెలా అందినవా?"

"ఇప్పుడే కేళి వచ్చినాడు!"

"మిథిలకు కేళి సంబంధం ఏమిటి?"

"అగ్రార్త తెచ్చినాడు"

"ఏమని తెచ్చినాడు?"

"శ్రీకృష్ణుడు మిథిలలో బయలుదేరినాడట"

"అయితే అప్పుడే అక్రూరుడు బృందావనంపోయి ఏ చేసాడు?"

"కేళిగూడా అమాట అన్నాడు"

"సరే! మహామాత్ర! నీవు అక్రూరుని ఇంటికి వెళ్ళి, బృమిదా వనం తరువాల పోవచ్చునని చెప్పు."

"అట్లాగే! మహారాజా!"

మరలల తివరకరము

“మహారాజా!”
 “మహారాజా!”
 “శేరి రావరికవంతు”

తనకు వహించుకొనుటగానున్న కంటలులో శేరి ఒక్కడు ఉగిరినాడు. తక్కిన అన్ని ప్రాణములను ఆ కృష్ణుడు తూరించిన నాడు. ఇప్పుడు వాడు ఈ శేరిని మిగులుపొడవి ఎక్కిడవుంది? తన్ను మిగులుపొడవి ఎక్కిడవుంది? తనకు మిత్రులు ఇంతకుందివా? ఈ శేరి ఎదుగుకుంటున్నాడు? మధురేశ్వరుడు తనపాలి యముడు అనుకుంటున్నావా? అట్లా ఎప్పుడూ అనుకోడు.

“మధురేశ్వరా!”
 ఆ కంట గులుగు సరించినట్లువుంది.
 “హయగ్రీవా!”
 “మహారాజా! నేను శేరిని”
 “అవును! నేను కంగుడను.”
 “మహారాజా!”
 “ఏమి! శేరి!”

“కృష్ణుడు నేనకి సంతానం అని గేరింది. తను అట్లు ఏమి? నువ్వారా!”

“శేరి! ఈ కృష్ణుణ్ణి నునం సంతారించగలమా!”
 “మహారాజా భయపడుతున్నాడు”

కంగుడు—శేరిని చురచుర చూచాడు. కాని ఏమి అవగలడు. శేరికి ఆ స్వారంభం తన దగ్గరవుంది. కాను అతని ఏమి చేయగలడు! కంగుడు విచ్చిరిమిందహానం చేశాడు. “శేరి!” అన్నాడు. శేరి “మహారాజా!” అన్నాడు. “అభయం నీకు లేవట్లు!” అన్నాడు కంగుడు. శేరికి, నవ్వువచ్చింది. అతడు నవ్వాడు. ఆ నవ్వు హయగ్రీవాత్వాన్ని పోలివుంది. “ప్రభు! కొన్ని జన్మలుగా నునం భయపడుతున్నాను. ఇక ఈ భయం ఈ జన్మతో నాకు సరి. నేనే! ఆ విషయం! ఈ జన్మలో తేలిపోతుంది” అతని మాటల్లో విచారం లేదు. భయం లేదు. క్రోధం లేదు. చైత్రం లేదు. ఏమీ లేదు. అని కట్టి మాటలు, శేరి మనస్సులో వున్న ఎంతకమాత్రం ఆ మాటల్లో వుంది. ఆ మాటలు విని కంగుడు అన్నాడు:

“హయగ్రీవా నీవు మిగలవు.”
 “మాస్తాను! ప్రభు!”

అన్నంతలో కంగుని మనస్సులో క్రొత్త ఆలోచనలు కదలాడాయి. అంతలో అతడు విచ్చిరిమిన అటహానం చేశాడు. “శేరి! నేను ఒక్క ఉపాయం చెబుతున్నాను. ఈ కృష్ణుణ్ణి ప్రత్యేకంగా

బాధకొట్టడం కత్తం. నీమి చేసివా వరంలాగా చేయాలి. అతనికి గోవులు అంటే ప్రేమ, గోవనులు అంటే అనురాగం. గోవరాములు అంటే ఇక చెప్పవలసింది లేదు. ఆ కృష్ణుడు మహాభుజుడు. వా అలాంటి అర్థం అయితే” అన్నాడు.

అప్పుడు శేరి అలా వాడు చేశాడు. అహో! తెలిసింది అన్నట్లు ఆనకృష్టానం చేశాడు. ఆనకృష్టం బృందావనంలో భూటక హేమితాలై వినిపించాయి. ఆనకృష్ట బృందావనంలో వాణి రక్షిస్తు ఒక్కడు ప్రవృత్తిరింది. ఉన్నాడంటే ఆ క్రాంతిమైన అంత కంగంతో బృందారణ్యం అంతటా శోధిస్తాననిగా సంచరించింది. ఆ సుఖం కడులుతూవుంటే, గిట్టలయొక్క కాడికి లేచిన రణం అకాశం మేఘాలు కట్టివాయి. ఆ సురం పాదముల ప్రేమభరించలేక భూమిని మోతున్న భద్రరాజు భూములు గిరిగిలాడిపోయాయి. ఆ సుఖం వశిరీ నీ అద్భుత వ్యాపావృద్ధివ్యంతరం అంతటా మూర మేవాగ్నివించి అకాశచారులైన అమృతాంధసులకే భరిం కలిందింది. తటుల చంచల నటావృట్టల గాడులు మేఘములై అకాశచారి విమానాలను అట్టిటగా ఉపేక్షివేవాయి. వాలం కాలపాశాన్ని పోలి భయ దమై ఒప్పివోంది. అట్టి హయం ఒక్కడు బయలుదేరి నాగా, బృందావనంలో అంతా అకాంత ప్రళయం ఏదో వచ్చినట్లు ఇది అయి పోయినాడు. కృష్ణుడు గ్రామంలో లేనినేక ఈ క్రొత్త ప్రమాదం వచ్చినదంటే అని భయపడిపోయినాడు.

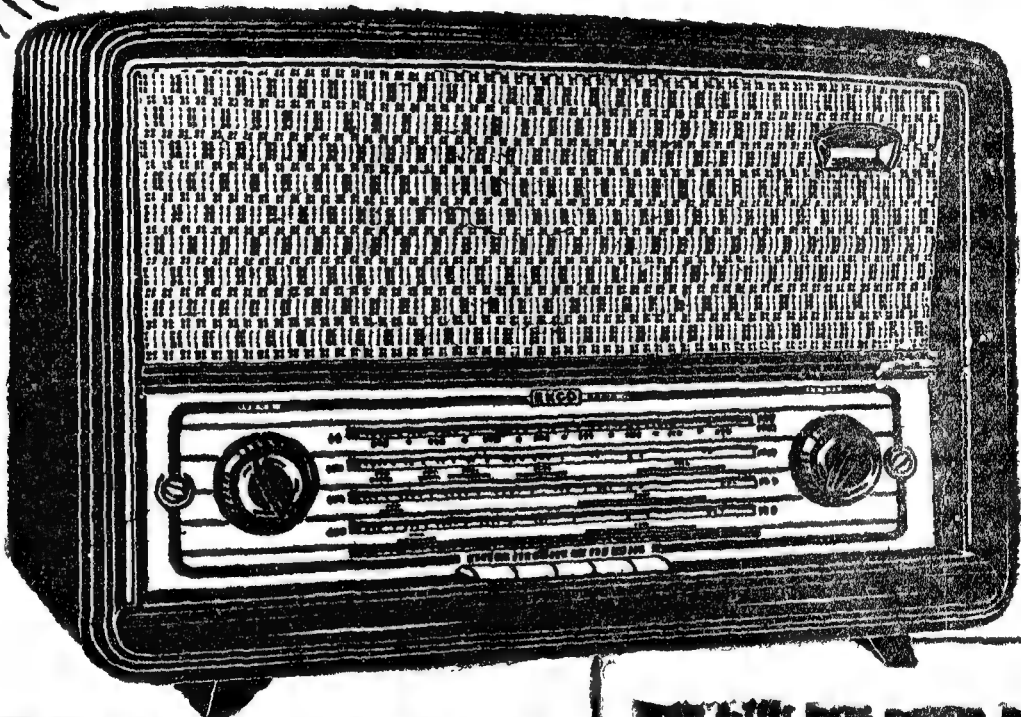
వారి ఆ భయం హయదానవుని చేపలతో, తనులతో పరాకాష్ఠ సందుకొన్నది. వాడు వరమి దురాసదుడై బృందావనంలోని అన్ని భూమిపా నాలలోను విహరిస్తూ, గోవలను అనేక విధాలుగా బాధ పెట్టాడే మువ్వపరాక్రముడై విజృంభించి గో గోవాలక బృందాలను గానీ పెట్టాడు. హయయావం భరించిన రాక్షసు డవడంచేత వాడికి గడ్డిగాదములు రుచించలేదు. మనుష్యహాసము, పశుహాసము వాడి రుచికి అభిమానపాత్రలయినాయి. పీఠభోజనచేచ్చావివరంగా వాడు గోవులను చంపేశాడు. గోపాలకులకు ధంపివేశాడు. వాడు కామచారి అవడంచేత వాడు ఇది చేస్తున్నాడు; ఇది చేయడం లేదు; ఇప్పుడు వస్తాడు; ఇప్పుడు రాడు; ఇట్లా వుంటాడు; ఇట్లా వుండడు అని ఎవరికీ తెలియడంలేదు. ఎప్పుడవచ్చి మందలూదపడి వెనుక కాకులు గెండ్లూ వికమై శోడించి డెండములు పగిలేటట్లు తన్ని నోట కొన్ని పశువులను చేసుకుపోతాడో తెలియడంలేదు. ఎప్పుడువచ్చి కండ లురలేట్లు ఘనకరాళ మైన కర్కంధో అదిమిపట్టి లేత మొదవులను కరచుకుపోతాడో అరం కావడంలేదు. ఉగ్రహారం గావచ్చి పశువుల తండములమీదపడి తురుముడు అయ్యెట్లు వాడిని

గొప్ప ముత్యము...
వర్తమాన స్థలము...

నేషనల్ ఎకో వారి

క్రొత్త మోడలు ఎ-744

నేషనల్ ఎకో-వారి ప్రత్యేక డ్యూ మోడల్ ఎ-744 రేడియో
సాంకేతికతను పోల్ చేస్తున్నప్పుడు ఈ ప్రత్యేక డ్యూ
మోడల్ రేడియో చాలా ప్రత్యేకమైనది. ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది.
ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది. ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది.

మోడల్ ఎ-744 రేడియో డ్యూ మోడల్ రేడియో
సాంకేతికతను పోల్ చేస్తున్నప్పుడు ఈ ప్రత్యేక డ్యూ
మోడల్ రేడియో చాలా ప్రత్యేకమైనది. ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది.

నేషనల్ ఎకో-వారి ప్రత్యేక డ్యూ మోడల్ రేడియో

మోడల్ ఎ-744 రేడియో డ్యూ మోడల్ రేడియో
సాంకేతికతను పోల్ చేస్తున్నప్పుడు ఈ ప్రత్యేక డ్యూ
మోడల్ రేడియో చాలా ప్రత్యేకమైనది. ఇది చాలా ప్రత్యేకమైనది.

రూ. 415 /- మాత్రం
ప్రతి మోడల్ రేడియో

నేషనల్ ఎకో

నేషనల్ ఎకో-వారి ప్రత్యేక డ్యూ మోడల్ రేడియో

నేషనల్ ఎకో-వారి ప్రత్యేక డ్యూ మోడల్ రేడియో

నేషనల్ ఎకో-వారి ప్రత్యేక డ్యూ మోడల్ రేడియో

★ హరివంశం ★

త్రోక్కి త్రోక్కి చేస్తాడో మనస్సుకు అందడంలేదు. ప్రకటన గంధో దుర్బారంగా వచ్చితే గోబులాలను విట్టుగాతాకి, గాత్రములు ప్రస్ఫుట చేస్తాడో గోచరం కావడంలేదు. ఇట్లా అగ్రహారానికి భూరక్రవాదుడు గండమునందలి వెండ్రుకల భయంకరంగా చేదరగా, కన్నుగోనల నివ్వలు కాలగా, కర్ణయుగము విగిరి పరపు పుటించగా, బహుగోగజాలను వరిమార్చాడు. గోవకులకు బెదురుపుట్టించాడు. ఇచ్చందచ్చినటు వారినినూచాచంపాడు. వాడు ఎక్కడ సంచరిస్తుంటే అక్కడ ఒక్క మానవులు, వసువులేగాక, వసువక్షి కీటాగులు, వృక్షములు గుల్మములు లలిలునూడా వాడుగతానువులే నటా, వెగడిలి పోయినాయి. భురపారంచేత వాడు భూమిని పగల్పగా, ప్రళయం వచ్చినట్లే నశించాయి. వాయువుతో స్పర్శగా పోషితాలు చేస్తూ వాడు పులలం భునగారి కాగా ఆకాశం వాడిలిపోయింది. అతి ప్రవృద్ధమైన మదంతో వాడు అట్లా అక్కడి వనాలలో వికటంగా సంచరించాడు. కంసునియొక్క రోద్రచరిత్ర ఆకారంబాల్ని బృంహావనంలో సంచరిస్తున్నట్లువుంది వారి ఈ సంచారం. వారి సంచారం వల వనాలు ఇరిణములు, కూన్యభూములు అయిపోయినాయి. అరిణ్యంఅంతా కృశనం అయిపోయింది ఎక్కడచూచినా కపాలాలు, ఎక్కడచూచినా అశివంజరాలు, ఎక్కడచూచినా కృష్ణుడు పీడురూ సగం తెగినదీవున్న పేకు మనుష్యకళిమరాలు అవనం పరమ సంకటంగా, వరమ భూరంగా, భయంకరంగా వుంది.

గోవకులకు వనం ఇవ్వడు వరించరానిక పోయింది. ఏ ఇసుకు పోదామన్నా త్రోవలర్ని కట్టువడిపోయినాయి. ఆ వడ తరింశడం ఎట్లాగో వారికి అర్థం కావడంలేదు కృష్ణుడు వుండివుంటే, ఈ అవదను ఎట్లాగో గడవతట్టేవాడు. కృష్ణుడు ఇంకా మిగిలినంది రాలేదు. ఎవ్వడు వస్తాడో తెలియదు. మరి నమస్కరింపక కొందరు వృద్ధులు తలలంకరిచి ఆలోచనలుచేసి, ఎవ్వరినో ఒక్కరిని మార్తగా నిర్ణయించి మిగిలకు వంతువాడునుకున్నాడు గాని ఎవ్వరు ముందుకు రాలేదు. అయ్యా! మీ ప్రాణములు మీకు తీసి. మా ప్రాణములు మాత్రము అటవంటివికాకే—అని అడిగిన ప్రతిఒక్కరు త్రోవ చేశారు. ఈ వివాదు ఎందుకని ఒక్కరోజున ఒక్క కృష్ణుడు కానే

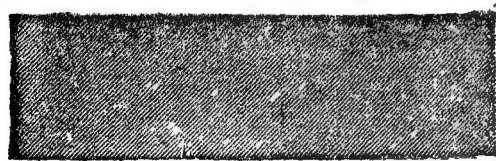
మిగిలకు ప్రయాణం కట్టినాడు. అంతే, అదే అతని జాబు! ప్రయాణం అయిపోయింది. ఆ తర్వాత గోవకులకు గోవిలకు ఇల్లు కవలడమే భయమైపోయింది. వసువులు పోలే పోయినవి. మన ప్రాణములన్నా దక్కించుకుంటే, అదేవాయి—అన్న ఒక్కకావం నిశ్చయమేమోదీ వారిలో ప్రవేశించింది.

సర్వగోవజహంసతో మతగతానవుడు ముక్తవారంగా వనంలో సంచరిస్తూనే వున్నాడు. వారి ఆ ప్రచారంచేత వనం అంతా మోషిరమైపోయింది. వనాలు మనుష్యులకు, గోవులకు అసహ్యలయిపోయినాయి. గోకులానికి ఇదివరకు ఎన్నో పెదనలు వచ్చినాయిగాని, అందులో ఏదీ దీనితో సరిపోలకలది అక్కడివారికి కన్పించలేదు. వనంలో సర్వమార్గాలు మాయమై కృష్ణులకు అగమ్యులయిపోయినాయి. నిసంపాతాల్ని పోయినాయి. ఇవ్వడు వాడికి శకుమాంసంమీదకన్నా, వృమాంసంమీద ఇచ్చుబరిసింది. వనంలో ఎక్కడా మనుష్యులు కన్పించడంలేదు గనుక, మనుష్యు క్షణం, మనుష్యులసవ్వడి ఎక్కడన్నా వినిపిస్తుందేమోనని వాడు చెవులు రిక్కించివింటాడు. ఎక్కడ ఎంతదూరంలో ఆ వనంలో ఒక్క మనుష్యుక్షణం వినిపించినా, ఆ కృష్ణుని అనుసరించిపోయి, ఆ మనుష్యుణ్ణి సంచరించి అవారిస్తాడు. కాని ఇవ్వడు మనుష్యులు ఆ వనాలకు దూరంగానూడా మసలడంలేదు. భూకృష్ణాలను, వలెను, వడిలి అయిటికి రావడంలేదు. ఒక మహానవ్యం ఏదో ఒక కోట ముట్టడించగా, కోటలోవరి జనాన్ని పోచి, మాయమై కృష్ణుడు ముట్టడిలో వారు అకడేరులలో ప్రాణాలుగా నిర్మిపోతున్నాడు. కృష్ణుడు ఎవ్వడు వస్తాడు! ఎవ్వడు వడిస్తాడు! అదివంటూ నిత్యకృష్ణమామనుష్యురణంగా కాలం బక్కడిస్తున్నాడు.

మాయవానవునకు మనుష్యులంత భోజనరీతిని అభ్యసించి వాడు వనంలో వుండలేకపోతున్నాడు. వలెలనాడ, భూమాలనిత వడి అక్కడ గూడా నిలయం చేస్తామన్న నిశ్చయపువాంశ వారిలో ప్రవేశించి. ఆ వాంఛాబలంచేత, వనంలో ఎక్కడా ప్రాణివాతం అనేది కన్పించకపోవడంచేత, కృష్ణుడు గోవకామినుంతుండు వున్న మమకారం భూవంశరావడంచేత, లలితమైన స్త్రీలంతా భోజనమునందుకుంటూ వున్న రీతి గుండడవడంచేత, వాడు, ఒక్కరోజున, భూరపోషితములుగా, వికటవంశములుగా, రోదితభూమిరలంగా, భూకంపాల్ని పోలి ప్రవహింపకు వాడివచ్చాడు.

నొప్పిని వెంటనే పోగొట్టుకోండి

స్లోన్స్
బామ్
వాడండి

• కీళ్ల నొప్పులు • నడుము నొప్పి • బెయితులు

ప్రయోగం ప్రయోగం * 'అనందకృష్ణ'

మహాత్మాగాంధీ గారి కాలంలో రావలసిన రైలు 'సాకం' అప్పట్నుగా రైలు గంటలు లేకుండా నాలుగు గంటలకి చేరింది కాబట్టి స్వీకరించింది. రైలు అగడం తరువాత మూర్తి, కాస్త్రీ మూర్తి బర్లీ కంపార్ట్మెంట్లో చరికి పెట్టి, పెడింగు లోపల పెట్టింపాడు. రైలు కదిలేవరకు ప్లాటుఫారం మీద కబురు చెప్పకుంటూ రైలుకదిలక రైల్వే స్టేషన్లో. అంతవరకు కంపార్ట్మెంట్ లో ఏవరున్నారో మాతా సరిగా చూడలేదు. అకంపార్ట్మెంట్ లో మూర్తి ప్రయోగం చేసేవారు ఒక పెద్దమనిషి, మరొక అమ్మాయి. తక్కువ బర్లీలు అన్నీ భారీ.

రైలు గోదావరి నేరుకు సమీపిస్తోందన గాన, "అరేయ్! మూర్తి ఈమాయెనా అప్పట్లో నీవెళ్ళి ఉంటుందనుకుంటూ" అంటూ ఏదో కంగారు కంగారుగా మాట్లాడుతున్నాడు.

"ఈ రైలు చూస్తేనే తెలుస్తోంది, మన

అప్పట్లో. రైలుగంటలు లేకుండా నిలిచిపోతూ కనకాక్ష మన అల్లరి ఇంకా రైల్వేలో ఉంది అన్నాడు మూర్తి వ్యభిచారు.

రైలు గోదావరి నేరుకు అగడం కదిలడం జరిగింది. చివరిమాటగా "నెట్ ఆఫ్ లా" అంటూ స్వీకరించుకుని బర్లీలు పెట్టి పోయాడు కాస్త్రీ.

మూర్తి కుట్టాడనే చెప్పింది. ఇరవై రెండు, ఇరవై మూడు సంవత్సరాలు వాడు అరచినయిప్పు. ఎవరినైనా ఇట్టి ఆకర్షణల అంకితుడన విగ్రహం, మొదలయినా నేనే చెప్పవచ్చు ఏదో పెద్ద మంటలుంటే వాడేవని.

కాస్త్రీ బర్లీలోగానీ మూర్తి తనబర్లీ మీద పక్కనేకాదు. ఏదో భ్రష్టాలు తీసిచూస్తూ మాయమైపోయింది.

గోదావరి ద్విధి వివాద ముందంగా నడుస్తోంది రైలు. మూర్తి మధ్యమధ్యలో వున్న కం దదవడం మానేసి గోదావరి వైపు. గోదావరి లోటోటోను వడవలసి పూచూచున్నాడు. అ ను కోకం చా ఎదుటిసిలో మార్పున్న అమ్మాయి వైపు చూశాడు మూర్తి. అంత వరకూ ఆరనిపైతే చూస్తున్న అ అందమైన అమ్మాయి కళ్ళు కనకకప్పు తిప్పేసింది సిగ్గుతో.

“ఎంతదాక వదుతున్నావు నాయనా?” పెద్ద తరహాగా ప్రశ్నించాడు అంతవరకూ పేరుచూపున్న పెదమనిషి చేతులు మడి చేస్తూ. ఆయన నయమన్న ఏదైనవత్తురా టుండోమ్మ. బట్టలూ కాలకం చూసే పెద్ద ఉద్యోగముడు లాగానే కనిపించాడు మూర్తికి.

“బాంబాయ్ పోతున్నావండీ” అని నడి నయంగా బబాదిచ్చి “మీ రెంతవరకూ వదు తున్నారండీ?” అని ఎదుట క్రక్క వేశాడు, మూర్తి.

“మేమూ బాంబాయ్.”
“సికింద్రాబాద్ నుంచి మీకు రైల్వే ప్రిటయిన్ లో రిజర్వ్ చేయించారా?” మూర్తి అడిగాడు.

“పోయేన్న రైలులోనే రిజర్వ్ చేయించాము. కొని ఈ రైలు చాలకం మానే సికింద్రాబాద్ లో కనకక దొరకుతుందని నాకు నమ్మకంలేదు.” రైలు వేగంగానే పోతోంది. మధ్య మధ్యలో మాటలు పోతున్నాయి.

“ఎవరి అబ్బాయిని?” మళ్ళీ ఆయన అడిగాడు.

నూతనం తెచ్చుకు మూర్తి, తన వద్దకి పోసిపోయిందే తరంధాచూపుగాని ప్రభుత్వ ప్రిటయిన్.

“ఏం చేస్తున్నావండీ?”
అయితా ఎందుకండీ ఈ క్రక్క అన్నీ నాకి అన్నట్టుగా ఆయనపైతే చూసింది అ అమ్మాయి.

“ప్రతీకేక బదిలీదారులు అన్నట్టు కాలేజీ రెక్కరర్ అండీ” బబాదిచ్చాడు మూర్తి వత్తుతూ.

“బాంబాయ్ ఏ రైలు నా ఇంటికి వచ్చా నా?”

అవునండీ అంటూ ఆ ఉద్యోగం ఏకంపెనీ లోనో, బాని కాలనీక క్వారీఫీషన్స్ పిమిటో, తన క్వారీఫీషన్స్ పిమిటో అన్నీ ఏ కరువుపెట్టాడు మూర్తి. ఆ నూతన టాయ్ అనన్నీ ఎలాగా అడుగకమానడని.

“అయితే ఇంకేం? కాలనీక క్వారీ ఫీషన్స్ అన్నీ ఉన్నాయో నీకనకుందనకుంటూ.”

మూర్తి వత్తుతూ “క్వారీఫీషన్స్ ని బట్టి ఉద్యోగం వచ్చేటట్టులే నేను యిది వరకు వెళ్ళిన ఇంటర్ ప్రూల్స్ పిదో ఒకటి కావలసిందే” అంటూ.

“ఒక ఇంటర్ ప్రూల్స్ నేనూ నామిత్రుడు పెళ్ళాం. అతనిది ఎస్. ఏ. లో జస్ట్ నెకండ్ క్లాసు. నాది యూనివర్సిటీ ఫస్ట్, నాకే వసుందనుకున్నా ఆ ఉద్యోగం. కాని ఆ ఉద్యోగం అతనికే ఇచ్చారు. అలా జరగడానికి కారణం ఆ కంపెనీ డైరెక్టర్ లో ఒకాయనకి అమిత్రుడు అల్లుడు అయ్యే వరకూ తెలిలేదు.”

ఇలా ఒకటేమిటి? తనకు జరిగిన అన్యాయాన్ని ఏ కరువుపెట్టాడు.

“ఇంతకీ నీకు వివాహం అయ్యిందా?”
లేదని అడ్డంగా తలపాడు మూర్తి.

ప్రయాణంలో ప్రణయం

“పోనీ నువ్వు కూడా అలా ఒక డైరెక్టరు గారిని ఎందుకు మామగారు చేసుకోవాడను?” నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు ఆయన.

“అటువంటి ఉద్యోగం ఉంటే ఎవ్వడో చేసుకునేవాడిని. కానీ ఉద్యోగంలోనూ నేను బోగ్ బాబు పట్టడలచుకోలేను. మా కాళ్ళు గారికి కూడా ఇష్టం లేదు అలా చెయ్యడం” అన్నాడు తన నిశ్చయం తన మాటల్లో తెలిసేలా.

మూర్తి మాటలు విన్న గానీ ఎందుకో ఆయన నవ్వేశాడు.

అంతవరకూ కాళ్ళ సంభాషణ వింటూన్న ఆ అమ్మాయి కూడా నవ్వేసింది.

“మా అమ్మాయి రాధ, విద్యుత్ పాఠశాలలో ఉంది, బొంబాయి యూనివర్సిటీనుంచి ఈ సంవత్సరమే” అంటూ మూర్తికి వరిచయం చేశాడు.

రెలు మెరిగా విలూరు కేరింది. భోజనానికి ఆర్డర్లున్నాడు మూర్తి. “మీకు కూడా ఆర్డర్లుంటారా?” ఆయన్ను అడిగాడు మూర్తి.

“అట్లులేదు. క్యూరియర్ ఉంది. నువ్వు కూడా మాతో తిందువుగానిలే వాయవా” అన్నాడు ఆపేషిగా.

“అచ్చే ఎందుకురెండి? క్యూరియర్ తెప్పించుకుంటాను” అన్నాడు మూర్తి, మీరు తెచ్చుకున్న క్యూరియర్ లో కాఫీ కూడా ఎక్కడ పెడతారు అన్నట్లుగా.

“మీకు కూడా నరిపోతుంది రెండి. మాతో పాటే తిందురుగాని” అంది ఆ అమ్మాయి.

ఆయనమాట కాదనగలిగాడు కానీ ఎందుకో ఆ అమ్మాయిమాటని తోసెయ్యలేక పోయాడు మూర్తి.

మామగారు భోజనం చేసిన కాన్సెట్టికి దిగిపోయాడు. కాత్రంతా పికో ఫ్రెంచ్ ఉదయతూనే ఉన్నాడు మూర్తి.

“ఏమిటండీ! పికో వరితకు ఉదయతలు ఉదయతున్నాడు. ఈ ఇంటర్ ఫ్రాక్కి ప్రశ్నించింది నీటి అమ్మాయి కాబట్టి తను వుగా.

“అచ్చే ఇది ఇంటర్ ఫ్రాక్లోనం కాదండీ! పెరర్ బక్ వావర్. అయివా ఇంటర్ ఫ్రాక్లోనం వర్తి అవడం దండగండీ! తిరా ఏ డైరెక్టరు చుట్టూ వస్తాడు. ఉద్యోగం తిన్నకు పోతాడు” అన్నాడు మూర్తి.

“పోనీ మీరూ ఎవరినెవా...”

“మూర్తి చెయ్యండి! ఏ డైరెక్టరునో మామగారు చేసుకోమనీ. అంతేగా? మీరిచ్చే సలహా.....చూడండి అలా వుద్యోగం సంపాదిస్తే లోకుల అయిపోతామండీ. అంతెందుకో? మాకెవ్ ఒకరక ఒక పెద్ద అభీషరుగారికి అట్టడం ఉద్యోగం వుంటుంది

వాడు. ఇప్పుడేదో పెద్ద ఉద్యోగమే చేసున్నాడు. ఉత్త విద్యుత్ పాఠశాలయ్యేదండీ! ఇప్పటికే అంటునే వుంటారు వాడి స్నేహితులు, మామగారి ధర్మమా అని మంచి ఉద్యోగమే సంపాదించాడు అని.”

“లోకంలో పాటు మనంకూడా మారి పోవాలండీ. అందరూ అలా చేసుకున్నాడు మీరు కూడా అలా చెయ్యడంలో తప్పేముంది?”

దీవెత్త కిరణాలు ఆమె ముహూర్తమీద పడుతున్నాయి. తెలుసే ఆమె ముహూర్తకథా మొదలైంది. ఆమెనే నేరపు కాల్పులందా చూడాలనిపిస్తోంది మూర్తి మనస్సు. అలా చూసుకున్నవాడలా ఆమె ప్రశ్నకి నవ్వేసి “అచ్చే ఉద్యోగం లేకపోతే పోనీరెండి. నేను మాత్రం అలా చెయ్యలేదు” అన్నాడు మూర్తి.

రెలు పొడుపు తొమ్మిదిన్నరకి చేరింది సికింద్రాబాద్. కనీకెన్ మిస్ అయ్యారరు. రెలుటింగ్ రూమ్స్కి దారితీసారు ముగరూ. స్నాన్ భోజనాలయ్యాక మూర్తి రిజర్వేషన్స్ చేయించాడు సాయంత్రం రెలులోనే. కాళ్ళ అప్పట్లం, ముగరకి ఒకటే కంపార్ట్ మెంట్ లో బర్ లు దొరికాయి. రిజర్వేషన్స్ సంగతి ఆయనకి తెప్పి “మీ రిక్కడే ఉంటారండీ. లేకపోతే ఎక్కడికైనా పోతారా?” అడిగాడు.

“నువ్వు బయటికి పోతావా?”

“అవునండీ. ఎప్పటికప్పుడే సాలర్ జంగ్ మ్యూజియం చూద్దామనుకోడం కానీ ఇంత వరకూ చూడటానికి కుదరలేదు. సాయంత్రం లోవుగా చూసి వచ్చేయ్యొచ్చు.”

“పోనీ మనంకూడా పోదాం కాస్తా. మనకూ చూడలేదు. సాయంత్రం వరకూ ఇక్కడే వుంచేసాం?” అంది రాధ.

“నేను కాలేనమ్మా. బద్దకంగా ఉంది. నీరు అంతగా చూడాలని ఉంటే ఆయనతో వెళ్ళుమ్మా” అని రాధతో అని “చూడు వాయవా నీతోటి రాధనికూడా తిసుకు పోవూడదా?”

“దానికేమండండీ. అలాగే రమ్మనండీ” అన్నాడు మూర్తి.

మరో అయిదు నిమిషాల్లో మూర్తి, రాధా స్టేషను బయటికి వచ్చారు. బస్సులో ఒకే సీటులో కూర్చున్నారు. అమ్మాయికి ఎక్కడ తగులుతానో ఆ అమ్మాయి ఏమనుకుంటుందో అని చాలా జాగ్రత్తిగా కూర్చున్నాడు మూర్తి.

“మీకు ఈ ఊరు బాగా తెలుసు ననుకుంటా?” ప్రశ్నించింది రాధ.

“అవునండీ. ఈ ఊరు కాకా పొట్టి

వచ్చాడు” జవాబిచ్చాడు మూర్తి.

బస్సులోనించి ఏకో విలింగ్స్ చూసింది అజేమిటికి ఇజేమిటికి అని అడుగుతోంది రాధ. మూర్తి కాటను గురించి తనకు తెలిసినంత వరకూ చెబుతున్నాడు. సాలార్ జంగ్ మ్యూజియం చేరారు. పర్పు తీసింది రాధ.

“మనం తిరిగి స్టేషన్ చేరవరకూ అలా చెయ్యకండి” అన్నాడు మూర్తి, పర్పు తీసి నందుకు రాధను వారిస్తూ.

“అచ్చే! అదేమిటండీ అనవసరమయిన ఖర్చు మీకెందుకా?” అంది రాధ.

“చూడండి! మీకంటే నేను పెద్దవాడిని. నైగా ఉద్యోగముడిని కూడా. మీరు మళ్ళీ అలా చేస్తే నాకు కష్టంగా ఉంటుందండీ” అన్నాడు మూర్తి.

“సరేరెండి” అంటూ అయిప్టంగా నీ పర్పు మూసేసింది రాధ.

సాలార్ జంగ్ మ్యూజియం వాదావుగా తూర్తిగా చూసేసారు. మూర్తి ఆ మ్యూజియంని గురించి తనకు తెలిసినంతలా చెబుతున్నాడు. కొన్ని కొన్ని విగ్రహాలూ, చిత్రాలూ చూసినప్పుడు ఒకరినొకరు చూసుకుంటున్నారు అనుకోకుండా.

అఖిరిగదుల్లో ఒకగదిలో ఒక పాలరాతి విగ్రహందగర్ అలాచూస్తూ నిలుచుండి పోయింది రాధ. అలా చూస్తూ “చూడండి! ఆ పాలరాయిలో అంత అందమైన మొహం నైగా వరదాకూడా చెక్కడండీ! కానీ అంత అందమైనమోహం రియల్ లైఫ్ లో కనిపించవేమా?” అంది రాధ.

“ఎందుకు ఉండరండీ? ఉంటారు. కానీ అరుగు” అన్నాడు మూర్తి ఆమె మొహం వైపుచూస్తూ.

అలా ఎందుకు అన్నాడో అర్థంచేసుకోలేనంత చిన్నపిల్ కాదు రాధ. “మీరు మరీ చెబుతారండీ!” అంటూ నవ్వేసింది రాధ కూడా.

సాలార్ జంగ్ మ్యూజియంమాసి సాయం కానీ స్టేషన్ చేరారు.

“ఎలాఉండమ్మా?” అని అడిగాడు కాళ్ళ తండ్రి.

“చాలా బావుందివాస్తూ. నైగా మూర్తి గారికి ఆ మ్యూజియంని గురించి చాలా తెలుసు, ఎక్కడ చదివారోకానీ” అంది మూర్తిని అభినందిస్తూ.

“రేరెండి” జవాబిచ్చాడు మూర్తి.

“అయితే ఎక్కడ మకాం చేస్తావు?” “ఏదైనా ఘోటలో దిగుదామనుకుంటున్నానండీ” జవాబిచ్చాడు మూర్తి.

“ఘోటలో ఎందుకు రెండుకోజలకోసం? మాయింట్లో దిగుదువుగానిలే” అన్నాడు ఆయన.

అది దిరజ్జే
ప్రెసిడెంట్ (రిజ్)

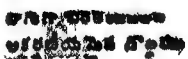
**అందరికీ
అనుకూలమైన
పెన్!**

పెన్ గా (వాక్)
గా ఉపయోగం

పెన్ గా (వాక్)
గా ఉపయోగం

పెన్ గా (వాక్)
గా ఉపయోగం

పెన్ గా (వాక్)
గా ఉపయోగం

పెన్ గా (వాక్)
గా ఉపయోగం

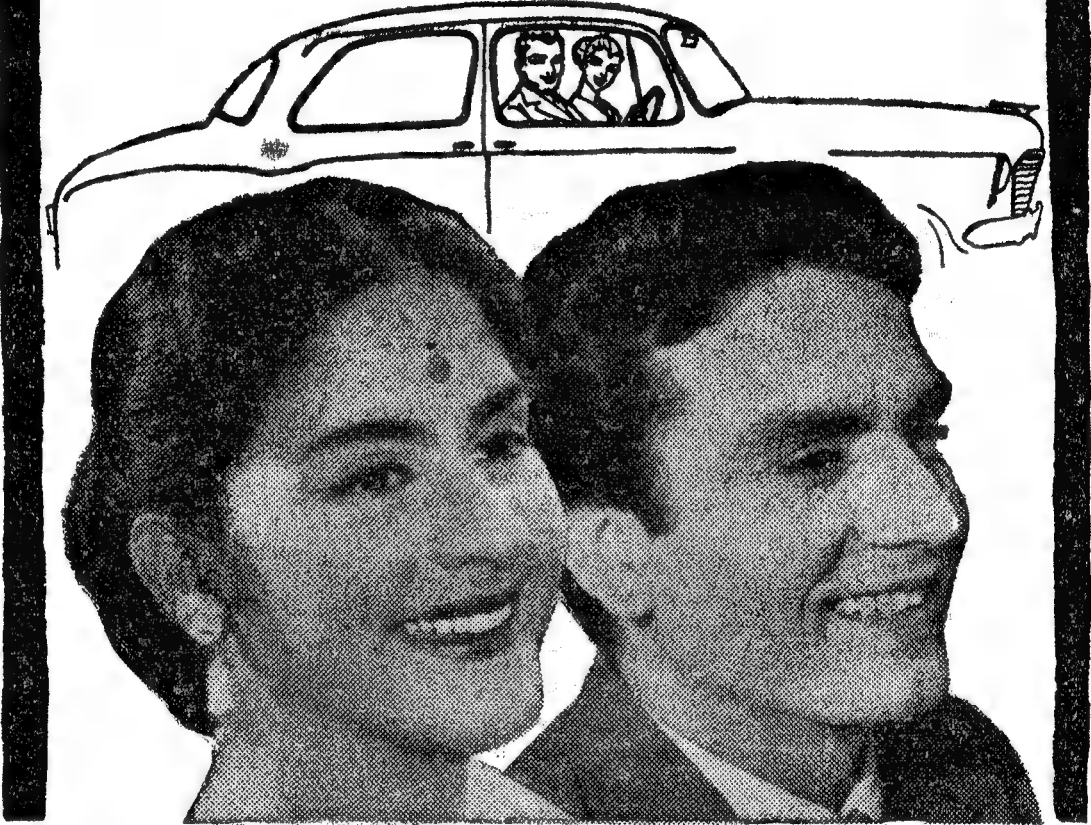

పెన్ గా (వాక్)
గా ఉపయోగం

హింద్ ప్రిన్సిపల్స్ డిస్ట్రీబ్యూటర్స్
కిరన్ అండ్ కో.
హింద్ - కలకత్తా - మద్రాస్
బెన్ - బాన్ - బెన్ - బాన్
ప్రెసిడెంట్ పీస్ వాచ్

ఒత్తుగా వచ్చిన ఎంత సొగసైన కేశములు

—వారు నిశ్చయముగా

టాటావారి
హెయిర్ ఆయిల్స్ ను
ఉపయోగిస్తూ ఉండాలి

టాటావారి పెర్ఫ్యూమ్డ్ కోకోనట్ హెయిర్
ఆయిల్ — కుద్దిచేయబడిన మరియు
భాం పరిమళముగల కత్తిలేపి కొబ్బరి మానె
టాటావారి కేస్తర్ హెయిర్ ఆయిల్ —
చిశేష గుణములూ మరియు మంచి
మనానగల అమృతపు మానె
మీ కేశముల పోషణకు మరియు సొగసుదనము
నకు టాటావారి హెయిర్ ఆయిల్స్ ను
ఉపయోగించండి!

టాటా కంపెనీ

మరణం సూర్యప్రకాశం

(గతవారం గతవాయి)

అత్యుగ్రావు పేరుకు మధ్య పేటలో ఒక వార్తను చూసి అదిరిపోడి “ఇది విన్నావా మర్రి బాబూ!” అన్నాడు.

మర్రి బాబూ “ఏమిటి?” అన్నాడు అత్యుగ్రావు.

జానకమ్మ అప్పుడే గదిలోకి ప్రవేశించి రాధ వారకులొచ్చి “ఏమిటిరా విశేషం?” అంది.

పిల్లల వరండాలో కొయ్య గుర్రాలమీద ఆసనాలున్నాయి. వీధిదీపం వెలుగుతున్న వాళ్ళ మీద వదులూరింది.

అత్యుగ్రావు “ఒక గర్భ వతి అయిన యువతి రైలు కిందపడి ఆత్మహత్య చేసుకుందిట. ఆమె ఎవరితోనో అక్రమ సంబంధం ఉండి గర్భవతి అయి ఈ రహస్యం బయట పడినానే ఈ పనిచేసి తీరుకుందిట. ఆ యువతి మన బాబూరావు పుణ్యం కట్టుకున్న పిల్ల కాదు కదా?” అన్నాడు.

“ఈ ఊరేనా?”

“అలా ఈ ఊరే”

“అయితే ఇక సంజీవం ఎందుకు?”

అత్యుగ్రావు నిట్టూర్చి “అగ్నిలో ఒక నమి వదిలెయ్యి అదేవిటి రాధా రైలు వంతుకుని కూర్చున్నావు. భార్య వైపు తిరిగి ‘ఆ కథంతా నీకు తెలుసుగా’ అన్నాడు.

జానకమ్మ మర్రి బాబును చూపిస్తూ “ఎదురుగా కనిపిస్తుంటే తెలుసా అంటా రేమిటండి” అంది.

మర్రి బాబు “అవును జానకమ్మగారూ. ఈ గానూనికే, ఆ గాధకే చుట్టరికం వచ్చింది” అన్నాడు బాధగానే.

రాధ రైలు వీధి మర్రి బాబువైపు ఒకమారు చూసి బావ అందిచ్చిన పేపరు తీసుకుని చదవసాగింది.

జానకమ్మ ఇలాంటి వార్తలు అనేకం విన్నది పేపరులో చదివింది. వారూ ఏమీ చెప్పకుంటూనే ఉన్నాయి. కాని ఎన్నడూ అనుభవించని ఒక విధమైన ఆర్థికత అమె

కృత్యం నిందితయింది. మర్రి బాబు మదుటిమీద కట్టుకడుపుతో కత్తి ఎర్రత అమె చూసింది. వీ ఆరగణ వీ కోరికలు ఇలా జీవితాలను బలిగొంటున్నాయో అని ఆలోచిస్తే ఆమెకు ‘మనోనిగ్రహం’ అనే ఒకమాట తప్పన తట్టింది. కాని అవసరం గురించి ఒక కోణంలోనుంచి ఆమె ఇదివరకే ఆలోచించిన కడం నేర్చుకుంది. ముఖ్యంగా పిల్లల పెంపకం విషయంలో నేమి కుటుంబాన్ని కొన్ని వద్దకు లో సాగించబడినాయో నేమి ఆమె ఈ పిల్లని నిగ్రహం చాలావరకు ప్రదర్శించింది. ఆమె కొరగా కావరాని వచ్చిన కోణంలో తన ఇంటి పద్ధతులకు ఈ ఇంటి పద్ధతులకు అలవాటు పడటాని చాలా క్రమపద్ధతి. నేర్పుగానే సమర్పించుకుంది. ఈ మనోనిగ్రహం లోపిస్తే ఇలాంటి అవకాశకరత జరుగుతూంటాయి అని ఆమె అనుకుంది. ఇలా ఆమె ఆలోచించుకుంటూ పోగా పోగా ఈ మనో నిబ్బరం అనే మాటకు ‘జేముడు’ అనే మాటకు విడో సంబంధం ఉండేదా అనిపించింది. జేముడు ఉండనీ లేకపోనీ. కాని ఆ సమస్యకం చాలా గాఢమయిన నుండు. ఆ సమస్యకం ఒక గాఢపాత్ర కంటిది. అందులో విరంగు నీరుపోస్తే ఆ రంగులో కనిపిస్తుంది.

ఆ విశేషం గానూకు సంబంధించినదికాదు. అలాగే కొన్ని దురాచారాలు ఈ సమస్యకం ఆధారం చేసుకుని సంఘంలో బలపడి ఉండవచ్చు. రెప్ప కొంతమంది స్వార్థపరులదే అనుకోవాలి ఆ సమస్యకాన్ని అదుపు చేసుకుని నుంచి పనులు ఎందుకు చెయ్యబోవడమో ప్రజలలో వికమత్యాన్ని, ఆత్మవలాన్ని ఈ సమస్యకం సాధించిందని చరిత్రలో రుజువులు లేవా? ‘ఒక కడుపున పుట్టిన అన్నదమ్మలకంటే ఒక మరణం వారు పరస్పర విశ్వాసంతో సహకారంతో జీవించటం మనం తెలుసుకున్నాం’ అన్న వివేకానందుని వచనాలు ఆమెకు గుర్తుకు వస్తూంటాయి “అయితే మనిషికే అదుపు అవసరం అంటావు” అంటాడు అత్యుగ్రావు.

“ఆ విషయం నేనేకాను. అందుకే

గురించిన విషయమేగా. ఈ రాజ్యాంగాలు, ఈ కాపాలాలు, కోర్టులు, పోలీసులు, సైనికులు - ఇకన్న మనిషికే అదుపు అవసరం అని నూచించింటారేనా?” అని అమె ఎదురు ప్రశ్న చేస్తుంది.

“అవును. ప్రభుత్వం ఉందిగా. ఆ అదుపు చాలమా?” అంటాడు అత్యుగ్రావు.

“చాలదేమో అని అనుకుంటాను. ఒక మనిషిమీద ఒక మనిషిగాని, మరొక బలమైన కాసనంగాని, ఒక ప్రభుత్వముగాని చెప్పించే అధికారముకంటే అతనిమీద అతను జలాయించుకునే అధికారం చాలా బలమయిందని నా అభిప్రాయం. ఒక పోలీసుని కన్నుగప్పి వాటుకోవచ్చు. ఒక కాశ వాన్ని ధిక్కరించవచ్చు. ఒక ప్రభుత్వాన్ని డబ్బుతో పదిమంది ఉన్న వాళ్ళు మార్చగలరు. కాని నిర్గుణుడైన అమెయే క్రైస్తవత కలిగిన ఒక భగవంతుడి భావంనుంచి ముటు తప్పకోగలగటం ఆ సమస్యకం ఉంటే, కష్టమేమో అనుకుంటాను. అందుకని ఆ గాఢపాత్ర భద్రంగానే ఉంచుకుందాం. మనకు వచ్చిన రంగు నీరు మనం పోసుకుందాం” అంటుంది ఆమె.

“అవును ఈ విషయం ఆలోచించిన వలసిందే” అంటాడు అత్యుగ్రావు.

వత్రికొవకనం ముగిసింది. వత్రికలో ఎన్ని ముఖ్యమయిన వార్తలు ఉన్నా వారి దృష్టి ప్రత్యేకంగా ఆకర్షించిన వార్త ఇదొక్కటే. వారి ఆలోచన లన్నీ ఆ విషయం మీదనే లగ్నమయి పనిచేస్తున్నాయి.

రానుచుండ్రం బడకంగా ఆవురించి లోక రిక నన్నా ‘అకలేవేంది’ అనటంతో రాధ లేచి అతనికి భోజనం పెట్టటానికే వెళ్లిపోయింది. పిల్లలు ఆటలుమాని రైల్వే చుట్టూ చూగటంతో వాళ్ళను వెంటచెట్టుకుని పోవకమ్మ కంటగిడిలో వెళ్లింది. అత్యుగ్రావు పేపరులోని ఇతర విషయాలు చదువుతూ కూర్చున్నాడు.

మర్రి బాబు పెంపకరత చూసుకుని అసంతృప్తిగా ఏవో గొణుక్కున్నాడు.

జానకమ్మ పిల్లలకు అన్నాలు పెట్టి ఇక

తలి వచ్చి 'అన్నానికి రండి' అని పిలిచింది. లక్ష్మణరావు 'పేదరు మూసి మంచమీద పడేసి' పదినిమిషాల్లో వస్తానోయ్' అని చెప్పి వెళ్ళాడు.

కిటికీలోంచి నీలి ఆకాశంలో ఒకటి ఒక నక్షత్రం ఒంటెతుగా మారుస్తూంది. కిటికీలోంచి నైలు బెల్లు వినిపించింది.

"మధ్యాహ్నం ప్రకాశమైనవేళ ప్రతి కోణాల్లోనూ ఆరస్ కాంతిచుకుంటూ పోయే ప్రకాశాన్ని ఇప్పుడు ఆ లాంతరు ప్రధానంగా నిలబడి పాడవడమా? కాదు రావు-అంత నీలిరేనిమనిషి-ఆనాడు చూశానీ ఎంత బాగా కాంతిచాడు! ఇద్దరు ప్రకాశం లేదీ ఎంత చూడగలిగిందో గంతులు వేయండి..." అన్న ఒంటికిగా ఉన్న మలి కాలు తలలో తిరగకపోయింది. అదృశ్యాలన్నీ అదృశ్యం అయి వెంటనే లుపట్టాయి. ఇంజను శక్తికాలు వచ్చి నెత్తురు... పచ్చిపండ్ల భజన మన్నట్టుగా చిన్న నవ్వుడి... తెలుసు చేతులూ ముఖానికీ అడ్డం పెట్టుకుని అతను మంచంమీదకి ఒకపక్కకు వచ్చుకున్నాడు.

కామచంద్రం భోజనం అయింది కోణాల ప్రేక్షకులంటూ బుజంమీద తువ్వాలతో చేతులు కుడుకుకుంటూ వరండాలో వచ్చాల్సి వచ్చింది.

గడియారం గంటలు కొడుతుంది. చలగాలి తేలితేలి తెలుసుతెలుసుగా వీచుంది. మలి కాలు చుప్పటి తీసి కప్పవస్తాడు. కొద్దిసేపు పోయింతర్వాత అతనికి మంచం మీసలో పోసున్న శవ్వడయింది.

"తమ్ముడూ నవ్వు నిద్ర పటిస్తే లాభం లేదు. మంచం కాగిపోయే" అంటూ లక్ష్మణ రావు మంచమీసలో మంచంవార వచ్చి నిల

జీవన గంగ

బాడారు. ఆ వెనకనే సన్నగా రాధ నవ్వు వినిపించింది.

మలి కాలు ఒత్తిలి "నేను నిద్ర ఎప్పుడు నటించాను చెప్పండి" అని లక్ష్మణరావు చేతిలో మంచం తీసుకుని తాగేసి రాధ గా గొంతు రాసుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

"అయినా తమ్ముడూ ఒకమాట గుతాను చెప్పు. నలుగురూ మెసిలే వీధి వెంటరాకుండా ఊరిబయట వీకేంపని? అటు పోలేగాని అది ఓకారుకాదా? మనిషిని ఖాసీ చెయ్యటానికీ కూడా అక్కడ అనుమతిమైన పౌరస్వామిని ఉన్నాయి. మీరు పెద్ద వస్తున్నట్టుగా అటే వచ్చారు" అన్నాడు లక్ష్మణరావు.

"పోలేలే కానా. ఏదో జరిగిపోయిందిగా. ఆయన్ను ఇంకా ఉన్నట్టు చెప్పతావు?" అంది రాధ ఓదార్చినట్టు, వాత పెట్టినట్టు.

మలి కాలు మంచంమీద లేచి కూర్చుని "అనర్థం. అనంది. ఏం చేస్తాను" అన్నాడు అసహాయంగా తల పంకిస్తూను.

రాధ నవ్వింది. లక్ష్మణరావు రాధను చాచుకున్నట్టుగా "నవ్వుకు ఉడుకుమోతనం వస్తుంది" అన్నాడు.

మలి కాలు తలమీదకంతా ముసుగు కప్పకుని వచ్చుకున్నాడు-ఇక మీకునమాధానం చెప్పడంబాకలేదు" అన్నట్టుగా.

అరరాత్రి మెలకువవచ్చి చూస్తే లక్ష్మణ రావుకు మలి కాలు గదిలో దీపం వెలుగుతూం పటం కనిపించి లేచి "ఏం చేస్తున్నానోయ్" అంటూ లోపలికి వచ్చాడు.

మంచంమీద కూర్చుని పుస్తకం చదువుకుంటున్నాడు మలి కాలు. మలి కాలు ముఖం ఎత్తి "నిద్ర రావటం లేదండీ" అన్నాడు.

"అందుకని పుస్తకం చదువుతావా? పనికిరాదని డాక్టరు చెప్పలేదా? తల నొప్పి వస్తుంది" అని అతని అభిప్రాయంలో నిమిత్తం లేకుండా "నే పుస్తకాన్ని తీసి టేబులు మీద పడేసి దీపం ఆర్పి 'ఇక పడుకో' అని చెల్లిపోయాడు.

మలి కాలు బలవంతాన కళ్లు మూసుకుని 'ఏమిటి అనుబంధం' అనుకున్నాడు.

30

భజన తెలువారింది! పక్కంటాయన సంగీతసాధన అప్పుడే పూరయింది. వీధిలో కూరలవాళ్ళూ, పాలవాళ్ళూ కేళలువేసుకుంటూ పోతున్నారు. వనిమనిషి గుమ్మామనుల ముగ్గులు వేసుంది.

రాధ, జానకమ్మ ఊరోగిస్సి వట్టుకుని పాలు పోయించుకుంటున్నారు. లక్ష్మణ రావు కూరలు తేరంచేస్తున్నాడు.

రామచంద్రం అద్దం ముందు నిలబడి అందంగా తల దువ్వుకుంటున్నాడు. పక్కంటావిడ పనిమనిషితో తగూలాడు తోంది.

తెలుపువ్వలు, ఎర్రపువ్వలు, చిన్నపువ్వలు, పెద్దపువ్వలు అందంగా, ముద్దుగా అప్పుడే లేచిన పిల్లల్ని పిలుస్తున్నాయి.

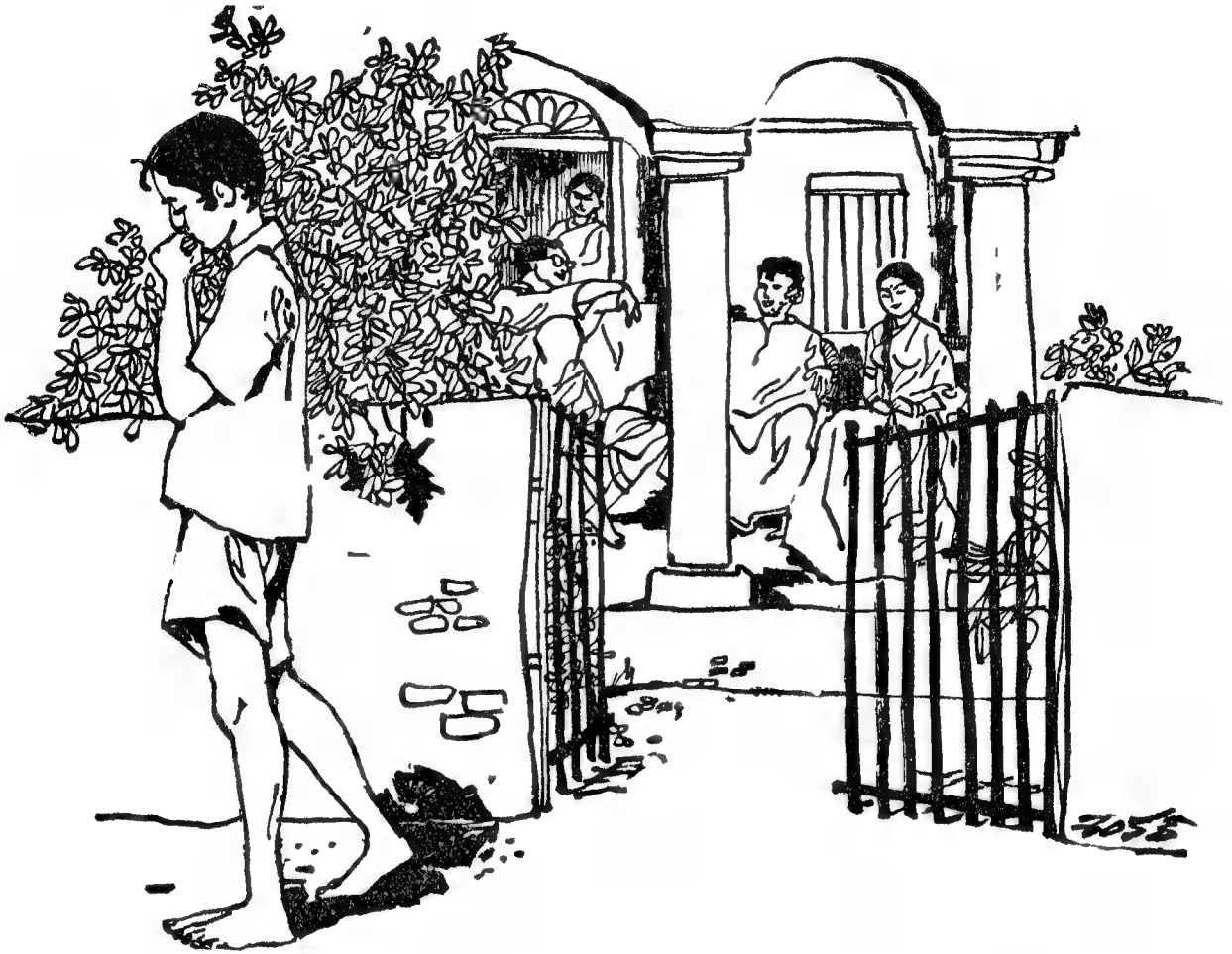
మలి కాలు అప్పుడే లేచి మంచంమీద కూర్చున్నాడు.

ఒకబండి బుక్కుబుక్కుమని చవ్వడుచేసుకుంటూపోయాడు.

తెలుసుకొని బాగుపడండి

పిల్లలు ఎక్కువ అవుతున్నట్లు దగ్గరదంతో నీరసం. అనుభవమివ్వండి.	తక్కువ అవుతున్నట్లు అన్నివిధాలా హాయి ఉన్నాడు.	పెళ్లి తియ్యకపోవడంబాకలేదు అలాగే ఉండాలంటే కొన్ని సంవత్సరాలయిన పిల్లలు పుట్టుకుంటా చూపుకోవాలి.

కాంతర్వ ముఖం అనుభవించుకు గూడ, గర్భము రాకుండుటకుగాను అనేక వేకాలలోని ప్రముఖ డాక్టరు కనిపెట్టిన సరికొత్త 60 మార్గాలు "సంతానం" అనే తెలుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. అవునరం లేనపుడు గర్భంరాకుండా చేసే 60 మార్గాలు, ముఖ ప్రసవానికి గర్భిణిలు ముందుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, వనీషిడలను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా ఎక్కువ ఖర్చు లేకుండా సంతానం జన్మించుటో సహజ ఉన్నాయి. సంసార సమస్యలు తీర్చడానికి ఆధారపడలేక పుస్తకరాజము. ఈ అద్భుత గ్రంథాన్ని మీరు చదివితారా. కరణ: డి. యస్. మూర్తి, యం. పి., బెలూరు 3-59. పోస్టుఖర్చు ఉచితం. "మూర్తి డి వివాయకం" 88, పిల్లర్లు రోడ్, మద్రాసు-14 ను ఉత్తరం వ్రాస్తే వెంటనే మీకు డి. పి. పోస్టువార్తా వంతుడు.

పిల్లలు ముఖాలకడుక్కుని పెరుగుమనిషి ముంగు చేతులుచాచి నిలుచున్నారు. లక్ష్మణుని రావు పంకకట్టు అందంగా కట్టుకుని చేతులు అన్న బనియను వేసుకుని లోపలికి వస్తూ “ఇంకా లేవలేదుటోయ్” అన్నాడు.

“లేచి చాలాసేపయింది లక్ష్మణరావు గారూ. నాకు ప్లాటు వాయిదాడం రాశే” అని బాధపడుతున్నాను ఈ ఉదయం ఎంత మనోహరంగా ఉంది!” అన్నాడు మరి బాబు. అకాశంలో లేచిలేచి పరుగులా తీసున్న తెల్లటి మేఘం క్రింద వైచిత్ర్యం చూస్తూను.

“మనవాడు తెలగా తెలవారిం తర్వాత గాని మంచంమించి లేవరు. తెలవారు ఝానునే లేసే ఎంత బాగుంటుందని అప్పుడు న్నానంచేసి ఏదైనా వదులుకుంటూ కూర్చుంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుందని! రానురాను మన జీవితాలలో రసికత చచ్చి పోతోంది తమ్ముడూ తెలగా తెలవారి లేచిం తర్వాత ఏముంటాయి. కారుహారనూ, ఘోరీల సెరనూ, ఇవేగా. ఒక గోల బానిశిక, ఒక కూరమనిషి అరుపు దూరంగా వినిపిస్తుంటే ఆ ప్రకాంతమైనచో ఎంత అనందంగా ఉంటుంది! లాలిత్యం ఎవరికి కావాలి తమ్ముడూ? జీవితం మెరుగుకాక

పోతోంది” అన్నాడు లక్ష్మణరావు కిటికీ గజాలు వట్టుకుని మొక్కులవైపు చూస్తూను.

మరి బాబు మెలిగా మంచం దిగి ముందు వరండాలోకి నడిచాడు. వనిమనిషి నీళ్లు తెచ్చి ఇచ్చింది. ముఖం కడుక్కుని లోపలికి వస్తూ లక్ష్మణరావు అక్కడే నిలబడి ఉండటం గమనించి “మొత్తానికి మీరు అన్నిటిలోను ఉన్నారు” అన్నాడు.

“నేను చెప్పేమాటలు విని ఒకాయన అన్నాడు” మీ అభిప్రాయం ప్రకారం జీవితం గడపాలంటే నాకేదో భయంగా ఉంది. అన్ని కట్టడుంటే ఎలాగండీ” అని ఆయన కాదు చాలామంది అలాగే అనుకుంటారు. కాని అంత గాఢంగా పడవలసిన అవసరం మేమిటో నాకు బాధ వట్టలేదు. అలవాటులే ఈ పద్ధతు లన్నీ వాటంతటానే జరిగి పోతుంటాయి. భోజనం చెయ్యటం, నిద్ర పోవటం—ఇంతే కాదుజీవితం. చాలా ముఖ్యమయిన నిలువలున్నాయి. మనం నాటివి పరిశీలించం.”

“అంతే అసలు ఒచ్చిన చిక్కే అది కదండీ ఒక విధమైన క్రమశిక్షణ లేకుండా పోతోంది”

“తెల్ల బాగుభూమున లేవటం నేను కష్టం

అనుకోను. చాలా ముఖంగా ఫీల్వు కాను. సరిగ్గా అయిదూ అయేసరికి నానంతటనే మెలుకువ వచ్చేస్తుంది. అన్నీ అలాగే జరిగి పోతుంటాయి.”

గులాబిచెట్టు చిగురు తొడిగింది. చిన్న చిన్న చెమ్మలు వేసింది.

డాక్టరుగారు వచ్చారు. కట్టుకట్టారు. మరి బాబు కొన్ని కోరికలు కోరటం నవ్వు తూతే ఆయన ఖచ్చితంగా నాటిని తిరస్కరించటం జరిగింది.

“మరి జన్మ చచ్చి పోతోందంటే” అన్నాడు మరి బాబు ప్రాధేయభార్యకంగా. “అయినా నీలేదు” అని ఆయన ఖతా కండిగా లేచేసారు.

డాక్టరుతోపాటు అందరూ నవ్వుకున్నారు. మరి బాబు కోపంగా ముఖం పెట్టుకుని అలాగే చూచున్నాడు.

పదిగంటలయింది. ఇటు రాధ, అటు నాన కమ్మ వంటపనుల్లా నిండా నిడుగులయి ఉన్నారు. లక్ష్మణరావు మరి బాబునుంచి పుర్రీ వేసుకుని అభీను కాగితాల రాసుకుంటున్నాడు. అంతకుముందే పిల్లలు బడికి వెళి పోయారు.

మరి బాబుకి బాత్రిగా కాలం గడవటం

కొత్త పక్షపాతి చాలా బట్టలను ఉరికింది

-అట్లు చేసినట్లది దాని అధిక నురగ

సన్లైట్ పట్టు బట్టలను తెల్లగాను కాంతిగాను ఉచుకును

2025年12月15日

சாண்ட்விச் லிபர் லிபரேரி லைப்ரரி

జీవన గంగ

లేదు. సాయంత్రం పూట నలుగురూ కూర్చుంటే ఆ కబురూ ఈ కబురూ తెచ్చుకుంటూ గడుపుతున్నాడు. చివ్వింటి దగ్గర వదుతున్నాయనే తెంగ కొంత.

ఒక చిత్తు కాగితం తెచ్చుకుని కిటికీ వార కూర్చుని పెరిగిన గోళ్ళని కత్తిరించుకుంటూ కూచున్నాడు.

లక్ష్మణరావు కాగితాలోంచి తలెత్తి "ఎవరో పిలుస్తున్నట్టున్నారని" అన్నాడు. మరి బాబు ఆలోచనలోంచి తెప్పికిరిగేటట్లు తెలుసుకుని లోపలికి ప్రవేశిస్తున్న ఒక స్కూలకాయాన్ని "ఎవరికోసమండీ?" అని ప్రశ్నించాడు.

లక్ష్మణరావు కాగితా లు పక్కన పెట్టి వరండాలోకి వెళ్ళి "రండి, రండి" అన్నాడు సగౌరవంగా.

మరి బాబు ఎవరో తెదమనిషి కావాలని ఎవరినో పిలుస్తున్నాడో కళ్ళతో గాని తన త్వర త్వరగా తీసి బయటికి వచ్చాడు.

ఆ వచ్చి వాడైన వెనకాల ఇంకో నలుగురు లోపలికి వచ్చారు. కొంతమంది బిళ్ళిలోనే నిలుస్తున్నారు. లక్ష్మణరావు చావలు చరిచాడు. అంతా ఆ సీటు అయ్యారు. గేటు తెలుపు తీసేపుండి. లక్ష్మణరావు వాళ్ళమందు కూచుంటూ "ఎందుకోసం వచ్చారని?" అని విచారించి కడిపాడు.

"నేను యీ వారు! కాన్సిలర్ గా నిలబడబోతున్నాను. స్వతంత్ర అధ్యక్షుని. వాడు ఓటు వేసి గెలిపించారని మీరు" అని మాడు ముక్కల్లో రేల్వే వాడైన.

పక్కనున్న యన అందుకున్నాడు! "వీరిగురించి మీరు విశేషంపూడు. అతేక ఉద్యమాలలో ముఖ్యంగా ఆంధ్ర కాష్ట్ర ఉద్యమంలో మీరు ఎంతటి కృషి చేశారో ప్రతికలలో చూసేపుంటారు. మనపేట ఎంత అధ్యాన్నంగావుండాలో అంత అధ్యాన్నంగా ఉంది. ప్రస్తుత పురపాలక సంఘం ఈ పేటని పూర్తిగా మరిచిపోయారు. మనకి చాలా అసౌకర్యాలు ఉన్నాయి. విద్యుద్దీపాలు ముఖ్యవిధుల్లో పెట్టింది చాలావోట్ల రేపు. మురుగుపారుదల సౌకర్యాలు లేవు. సరయిన రోడు లేవు! రాష్ట్ర రాజకీయాలలో పాల్గొని అపారమయిన ఉత్సాహంతో ఈయన పేని చేస్తున్నారు. కాని ప్రజల కొరిక పెన ఆ దృష్టి ఇటు మళ్ళించుకుని ఈ పేటలోని ప్రజలక్షమంకోసం వినియోగించాలని ఆయన నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆయన కత్తి సానుకూలము మనం సక్రమంగా వినియోగించుకోవాలే అదృష్టవంతులం."

రాధ కుమారు బయటికి వచ్చి యీ ఉప వ్యాసాన్ని విని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. కొంతమంది చేతుల్లో ఓటర్ లిస్టులు కావాలి వానిపోతున్నాయి.

ఇప్పుడు విరివిగా లభ్యమగుచున్నవి

రావల్ గాన్

వారిలాకొ బాన్ బాన్

మీది ప్రయమైన రావల్ గాన్ వారిలాకొ బాన్ బాన్ యవ్వ ఉన్నప్పటిగాంబిందున్నవి రావల్ గాన్ వారిలాకొ బాన్ బాన్ మీదికి యిదే పాటి. మీది రావల్ గాన్ వారినే కొనండి.

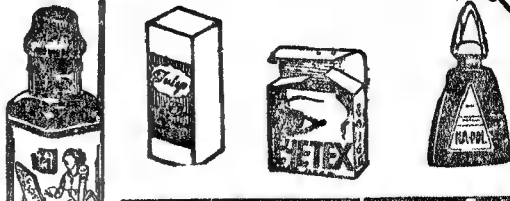

అమ్మకన ఏమిట్టా! పెవయ్య మోతీలాల్ గిర్ ధరిలాల్ అమర్ కర్ మాదెగాన్, బావిక డిల్లా

మైదాను, పెరి రాష్ట్రములకు సక విశేషం : మైదాను : నిమిషంక కరాన్ మత్ ఓ కంపెనీ, 128-2, సెవప్త వాయ్ బిళ్ళి. మైదాను-2, (2) అంధ్రప్రదేశ్ సక విశేషం : మైదాను : నిమిషం ఓ కంపెనీ 15-2-800 పీసం బాదా, హైదరాబాద్.

దిటెక్స్ (కాటుక)

అరవింద్ బింద్ కుంకుమ బాండు తులివ్ పెర్ ఫ్యూమ్

స-హాల్ నెయిల్ పాలిష్

అరవింద్ లాబరేటరీస్ P.B. 1415 మదరాసు-17

తీరిక లేని
గుహానికి

Gluco-Cita
GLUCOSE-D
DIETETIC DIABETIC SUPPLEMENT

Contains 100% pure glucose and other nutritive ingredients

Contains 100% pure glucose and other nutritive ingredients

Contains 100% pure glucose and other nutritive ingredients

DIETETIC DIABETIC SUPPLEMENT

“**‘કાર્’ પાઠ્ય કો., (વૅન્ડિયા) યુનિવર્સિટી**

మూల విధి
అధిక శక్తి కోసం

పొటలు ద్వనించిస్తే మా అక్కడున్న
వారంతా క్షణం ఆశ్చర్యం బుద్ధిలో మునిగి
పోయారు. ఆఖరికి జానకమ్మ కూడా తమతో
పొటలు ప్రదర్శించిన ఈ ఆశ్చర్యానికి మర్రి
బాబు "అయితే మీక్కూడా ఈ విషయం
తెలియకుండానే చాచారా?" అన్నాడు.

"నేనూ ఇప్పుడే వింటున్నాను" అంది ఆమె.

"అచ్చంగా నెహ్రూ స్ట్రీటు మెంటు
లాగానే ఉంది" అంది రాధ.

"బాగా చెప్పారు. అది సరే. వివరాలు
చెప్పాడక్కాడు" అన్నాడు మర్రిబాబు.

సలం కొనడం అయిపోయింది. దీరుకి
కొద్ది గుర్తింపులే కొన్నా. కొద్ది రోజుల్లో
వని కూడా ప్రారంభం అవుతుంది" అన్నాడు
అత్యుదారావు.

సలుగురి అభినందనల్ని స్వీకరిస్తూ "ఈ
నిర్వాక మంతా నా ఒక్కడినే కాదు. ఈ
ఇలాంటి సహకారమే తేకపోతే నేను ఒక్క
వని అనుకున్నది అనుకున్నట్లుగా చెయ్యలే
పోయేవాడిని" అన్న లత్యుదారావు మాటలు-

"అంగుళే కొవ్వంటే అంత రహస్యంగా
ఉంచారు" అని చెప్పింది జానకమ్మ.

గడియారం పన్నెండు గంటలు కొట్టింది
మర్రిబాబు "ఒక్క మాట అగండి."

అన్నాడు. అతని దృష్టి ఎక్కడో ఉంది.

మారంగా అతను అలవాటుగా విసే
'మాట ఆర్గస్' వినిపించింది. క్రావ్యమయిన
ఆ పాటకి తనదేమైనా ఉన్నదా? ఆ పాట
విసండి" అన్నాడు.

ప్రకాశమైన ఆ మధ్యాహ్నపు సేక ఆ
పాట వింటానీ చాలా హాయిగావుంది. ఆ
పాట రాసుకొన్న దగ్గరయి పొద్దుపొయ్యిలో
వినిపించి క్రమక్రమంగా మారే ఆయి
అస్పష్టమయిపోయింది.

"ఈ కుర్రాడు ఏదో ఫ్యాట్ లో పనిచేస్తు
న్నాడు. అతను ప్రతిరోజూ ఇదే సేక ఇటు
నించి పోతుంటాడు. ఇలా పాడుకుంటూ
పోతాడు. ఒకనాడు రూముకి తీసుకెళ్ళి
పొడమన్నాడు, అంతబాగా రక్తికలలేదు.
నేను అదే అడుగులే 'కాదు పోర్, నేను
రోజుకంటే ఇప్పుడే బాగా పొడవాడను'
అన్నాడతను. నేనికయినా సమయాసమయా
లుంటాయికావాలి. ఈ సేక యీ ప్రకాశం
తలలో ఆ పాట మనల్ని ముగ్ధుల్ని చేస్తోంది"
అన్నాడు మర్రిబాబు.

"మునుకొని భావానుగుణమే నటుకంటి
కాగాలాదనే భారతీయ జానకాష్టాభివృద్ధి"
అన్న బ్రూక్ బాండ్ టీ వార్మ్ ఎడ్యుర్బయిన్
మెంటు నువ్వు చూడలేదు పోయో
అన్నాడు అత్యుదారావు.

"అభివృద్ధి అలా రసవత్తరంగా గడి
చాయి" అంది రాధ ఆ అనుభూతినించి
అప్పుడే తెలివీ బయటపడుతూను.

"మా పుటుంగంలో ఒక్కరూ సంగీతం
నేర్చుకోలేదు" అన్నాడు మర్రిబాబు.

"అది అసంభవమేకరమైన విషయమే"
అన్నాడు అత్యుదారావు. (ఇంకా ఉంది)

రెమి హాస్యనాటకం—ప్రతి కుక్రూరం రెడీయో సిలోన్—41.75 నిమిష
విశేష పాల్ 6.80 నుండి 6.45 గంటల వరకు విశేషం.

రతుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విచారపడవద్దు ప్రభుత్వంగాంచిన
దేవి పిల్లువాడండి

పొడిపొడిపొడిపొడి
పొడిపొడిపొడిపొడి
పొడిపొడిపొడిపొడి
పొడిపొడిపొడిపొడి
పొడిపొడిపొడిపొడి

అన్ని సందర్భాలలోను
మీగాను... అమోఘముగాను
2 ఏళ్ళి లోపు అంతర్గతము
అన్నివారు కలిగినవారు.

దేవి పిల్లు ముఖ్యంగా
ఆలస్యమైన క్రమంగాకాక
పోయిన బాధతోగూడిన
తేకపోయినబహిష్టును
దేవి పిల్లు బాగుగ
గుణించివున్న

SEENU & CO. (ESTD. 1946) PHONE: 83387
GRAME, ORCAE, UDAYAVARMA GRAM, STREET, MADRAS 24

బలిపీఠం

చెంబూరుకు వచ్చిన నలుగురు వీర
అడవిమార్గంపట్ల బొమ్మన్నం. అత
రూపాని వేటలో మంచి నుకుందని
మా ప్రాంత మంతా చెప్పుకుంటూ
టాగు. మా అడవులో అతనిని తెలి
యని నుమంటూ లేదు. నేను అతని
వద్ద నుండినగా శిక్షిచాండు కున్నా
ను కుపాశిపట్టం నురిమాచి కట్ట
టం నేర్చుకుంటున్నాను.

అప్పటికే చాలా మారం పాగి
పోయినాం. నేను బయలుదేరేవక
కొంకా దీక్షిలేకలలో! మరొక స్వని
నిద్రిస్తూ నేడండి. నిర్మలాకాశంలో
మేలిసీరింతుకేర కొంకా అద్భుత్యం
కాలేదు. అతనితో ఎంతమారం
నడిచినా వినుగనిపించదు అత వస్తూ
దమ్మదూ కథలు మాడా చెబుతూం
టాడు. అతన్నీ ఆ పరిసర ప్రాంత
లో జరిగినవిగానే ఉంటాయి.

అతడు భూవతిరాజు. విడుదల
కాల్సి చెప్పకు నెట్టి కీచి తా నుభ
వాన్ని గడించుకున్నాడు.
మరిచి పొడుగు. ఉక్కాళం టి

కీరం. దట్టమైన వివాహం. మావులు గంభీ
రంగా దేవో మున్నుట్టు. లోగుగా
అలాచినున్నట్టుంటాయి. వీరిర సత్కారాన్ని
తెలిపివుట్టు అతని ముఖంలో ప్రస్తుట
మవుతూంటుంది. అతని సంభాషణలో వసు
మధుకు లుండవు

మా ఈ రి పొలిమేర వాటాం.
అరణ్యం పొలిమేర చేరుకోగలిగాం.

డి. లక్ష్మీకరరాజు

అప్పటికప్పుడే అతనికీరలు మున్ను
కొండ నెత్తాలలో పోయూ మ
లాడుతున్నాడు. ప్రకృతంతా మార్మకీర
జాల బుగాడుకొంతులలో పులకించింది.
అక్కడ కారితో కట్టబడి శిఖావసలా
ఉన్న గుహ లదురె నాయి. "అవోను
బడివ కొంప లెవరితో అక్కడెంచు
కున్నాయి?" అంటూ భూవతిరాజును
ప్రశ్నించినాను.

నేను వాటిని గూర్చి చెబుదామను
కున్నాను. అక్కడో అద్భుతగాళ్ల జరి

గింది అది కర్మాత నిందువుగాని ముండా
గృహాలకు మాదువుగాని రా! అంచుగా
కొండుగాను, ఏ! ఉన్న కొంచెల్ని
ముఖ్యంగా నీకు చూపించాలి! అని చక
చకా ముందుకు నడుస్తున్నాను. అతని నను
సరించడమే వా పనిగా ఉంది

ఆ సరిలోని ఇండ్లన్నీ ఎత్తయిన గెండు
కొండలకొండ వికాలమైన బండరాతిమీద
నిర్మింపబడిఉన్నాయి వాటి! ఆకార
మంటూ ఒకటన్నా చాలామట్టుకు సారా
వస్తూ ఉన్నాయి. వంద సంవత్సర
క్రితం కట్టబడిన కొంపలని. అన్నీ లెక్కనీ
కలకె గడప లుండోచ్చునిపించింది. ప్రతిఇంటికీ
నలు రాతిని మలిచి నాలుగుకై పులా నిలువజ్జున
గోడలు కట్టబడినాయి. నేనేనూ గెలు
గడితో చక్కగా కట్టబడి ఉండేవని భావించి
చవచ్చు. కాని ప్రకృతం చెక్కుకుంటూ
ఏమాలేదు. వావులు మంటూ అందవహించగా
మనకె పు మాకుంటాయి. వాటి పూర్వ
స్థితివాన్ని ఉపేంద్రామంతు వారాటిక
గ్రంథాలలో వర్ణించిన ఋషిశ్మయల ఆశ్ర
మాలు నుమందు పొమ్మిరికొచ్చాయి.

ఆ ప్రజానికీ ఈ తర్రాన గ్రామం పాలి
మేలవరకు విత్తుగానిదిగిన మామిడితోపులు.
పశ్చిమదిశన మేలమూలలోనికొక్కటై నంది
నీగు పులుముకున్నట్లు నిగనిగలాడుతూ తీగ
మెగుపుల్ని మెరిపేస్తూంటుంది. కనుచూపు
మేరలో తూర్పుభాగాన వాగేటికోన. అది
కక్కలేనన్ని నెలయెళ్ళలో నిండుకొని
ఉంది ఎగువనపు పర్వత సానువులోంచి
ప్రవహించే నెలయెటి జలప్రవాహాన్ని కలిసి
పెన్దేటికోన కలిసిపోతాయి. అది మా
గ్రామాన్ని ఒరసికొని గంభీరంగా పల్లెపడు
చుండు పరుగుడుతూంటుంది.

తూర్పుదిక్కున ప్రవహించే వాగేటి
కోనకు ఇరువైపులా మునకలగట్టు, ఎలతర
గొట్టు అనే రెండు గుట్టలు చిన్న కొండలా
నిల్చుడి ఉన్నాయి. ఆ రెండు కొండల
నిన్ను వాగేటికోన కడంగా రిజర్వాయర్
నిర్మిస్తే కొన్ని పడుల గ్రామాలు, మేవా
నాగ్గూరి వారిఉన్న బంజరు భూములు
సంస్కారములవుతవి. సుంగారు పంటలు
మండుతవి.

2

పాడుపడియన ఆ యాతాకి ఇండ్లన

మాచాడు అందులో కొండు
గాడు ఎంకీ నివసించిన గృహాల్ని
ప్రత్యేకంగా తిలకించివాడు. వాటి
కొకరికొకరు ఆపాదించి భూపతి
రాజా వాకు చూపించివాడు.

“మాచా పుగాయరి! ఇక
కాలు కదిలించు. పొద్దెక్కిం
దంటే ఎండలో నడవటం కష్ట
మౌతుంది” అన్నాడు భూపతి
రాజా.

కొండుగాడి నివాస స్థలాన్ని
నాలుగువైపులా వెదకుతూన్న వా
కళు భూపతిరాజామాటలు వింటూ
నే పెకే తేలిపోయాడు. అప్పటికే
ఉదయార్కుడు ఆకాశపథాన
పండువేసకు పరుగిడుతున్నాడు.
గట్టిగా నిట్టూర్చి బరువు సుండేలో
అతని వెనకాలేసాగిపోతున్నాడు
ఇక నాలోని శంకయాలను అడు
ముకోలేకపోయాను. “కొండుగాడు
ఎంకీ నివాసం చేస్తాండేన కిధిల
గృహాలను చూపించినాగు వారిని
నరించి కర్తవ్యం చెప్పవల

కున్నారా? ఐతే ఇక ఆలస్యం ఎందుకు? అని అడిగేందుకు తొందరపడుతున్నాను. కాని, నీవు అడగక్కర్లేదు. నేనే చెబుతున్నాగా అన్నట్లు ప్రారంభించి వాడు భూపతిరాజు.

“ఆ గూడెంలోని యానాదు లందరూ కొండలపై కోసలకు పోయి, ప్రకృతి సంపదల్ని తెచ్చి మన పరిలోను, పరిసర ప్రాంతాలోను అమ్మకుని జీవించేవారు. కొండుగాడు తేనె తీయటంలో నేర్పరి. వాడికి అడవి వృత్తి. వాడికి కడ విశిష్టతను తెచ్చింది. కొండుగాడి చెబ్బంటే చిత్తూరుకోస అబ్బా అనాలి! తేనెకు కి కోస పేరుమోసింది. కి పరిసరాలకే ఎక్కువగా పోయేవాడు కొండుగాడు.

చిత్తూరుకోసకు పోవాలంటే చాలా మార్గాలున్నాయి. ఆ మార్గా లన్నీ కొండుగాడికి పిండికొట్టిన రాయి అన్నీ కోసలకు చిత్తూరుకోస కేంద్రంలాంటిది. చారంటూ తెలిసినవారికి ఏ మార్గంపట్టి వెళ్ళినా అక్కడకు చేరుకోవచ్చు. కొండుగాడు మాత్రం అరణ్యప్రాంతాలన్నీ చుట్టి కచ్చేవాడు. గుండాలకోసకు వెళ్ళి అక్కడనుంచి అడ్డవారిపట్టి మప్పటగుంథ కొచ్చేవాడు. ఆ వర్షతపోనావులలోంచి ప్రయాణం చేసి అమ్మారీరుండం చేరి తర్వాత చిత్తూరుకోసకు వడక సాగించేవాడు.

చిత్తూరుకోస చిత్తూరు అడవులో పుట్టి మనగ్రామానికి రెండామడల దూరంలో ఉన్న చామకొండవరకు ప్రాంతండులో లీనమయిపోకుండా, అచ్చటికి పోవాలంటే చాలా కష్టసాధ్యంతో మడుగున్న వని. ఏ కొద్దిమంతో తప్ప తరిమింపు జనం ఆ ప్రదేశాన్ని కూడే ఉండరు.

వాడు కుపాగిగుంతో కొండుగాడికి కాలిగురిమాదా అంటే, వాడు ఫలనవోటని రాయి విసిరాడంటే తప్పిపోవడా తగిలించిన్నామంటే, కావాలంటే తిరుగు లేకుండా కన్నుమూసుకొని కబ్బాన్ని పట్టి కొట్టగలడు. ఒక వర్షాయం వీరి జరిగిందో తెలుసా? వాడు కొలికాటను పోనూంటే ఎదురుగా చిరుతపురి తగిలింది. వాడికి వడికార ఆ మూరలో అది మార్చిని జోరుతెరిచి వాడిని పోతే తడక పీక్షతో చూస్తూంది. కాని, కొండుగాడికి భయమనేలేదు. మరి కొద్ది సేపట్లో అది వాడిమీదకు దుమికేది. అంతలోనే కొండుగాడు కలిరాయి తీసికొని కాని జోట్లో కొచ్చుకుపోయేట్లు కొట్టి వాడు. అది సిగ్గునలిగి రక్తం కాన్పు పంటూ కరుగులంటిండుకుంది. వాడి సాహస కావ్యాలన్నీ చుట్టుపట్ల పరి యుల కథలల్ని చెప్పబడేవారు. నేటికీ వాడిని గురించి చెప్పవంటూనే ఉన్నారు.

కొండుగాడి సాహస విశిష్టతలను ఎంత

బ లి వీ ర ం

మాదా విని మురిసిపోయేది. అలాంటి మొనగాడు తన భర్తతోవడకన్నా అదృష్టం మరేముంటుంది అనుకునేది. ప్రతిదినమూ గంగమ్మ గుడిజిపోయి కొండుగాడ్ని తనవాడినిగా చేయమని సాష్టాంగ వజేది.

కొండుగాడు అజానుబాహువు వశుగా వడలిరిగిన మిసకట్టు. చారతేసి నేత్రాలు. ముఖం గంభీరంగాఉన్నా వారి ఉట్టిపడు తూంటుంది. వంకరులిరిగిన బలమైన కండరాలు. పెడల్పాటి ఛాతీ. చేతిలో ఎప్పుడూ గుండులేరినమనిపేతు వెదురుకర్ర ఉంటుంది.

కొండుగాడి విడవ పీటనే అమ్మను, వాన్ను ను కలరావ్యాధి పాట్లచెట్టుకుంది. వాడంత దరిద్రుడు లేడనిది లోకం. లేకుంటే చిన్నతాట తరిదండ్రు లేందుకు చసారు? అని తలపోసుకున్నారు. కొండుగాడు ఎన్నో కష్టాలు పడినాడు. ప్రవాహసాధ్యమైన జీవితంతోపాటు పెరిగి పెడవాడయినాడు. తన కర్తవ్యం ఏమిటో తెలియదు. ఎన్నో ప్రతిబంధకాలలోంచి ఒంటరిగాడైన యువకుడుగా చెటవడినాడు. పాడు జీవితంలో వున్న ప్రవేశించినట్లయింది.

అందవంచాలతో అవయవసాధ్యవంతో ఇరువది ఐదు సంవత్సరాల యువకుడైన కొండుగాడు చక్కదనంతో వనజేవతలా వున్న ఎంకి తనపొరిటి ప్రణయసుందరి అనుకోసేవాడు. తప్పితే వాడికి ఎటువంటి ఆత్మబంధువులులేరు. అంతవరకు నేమిటా అంటూ ఉన్నా ఎచారిలో నివసిస్తూన్న వంటరిక పోతలూ కోసాలు పెట్టిననీవాడు.

కొండుగాడు, ఎంకి - ఇద్దరికీ ఒకే భావం, ఒకే జోడు మాదా. ఇద్దరూ ఒకే గూడెంలో పెరిగారు. ఇంటి ప్రక్క ఇల్లు, కలిసి మెలసి తిరిగేవారు. అట్లాడుకుంటూ పోటాడుకుంటూ ఒకరి కనుసన్నల్లో ఒకరు మెలిగేవారు. తియ్యటి కబుర్లు, కథలు చెప్పకుంటూ పరిశ

మిత్రాయన: “మీరు మాడూరి కొచ్చినప్పుడు తప్పనివరిగా మాడూరి పిచ్చాన్న తినిచూస్తారు కదూ! చాలా తమాషాగా ఉంటుంది!”

ఇంకోఆయన: “అయితే అక్కడ మిమ్మల్ని ఏ నంబర్ యామెలో కలుసుకోవచ్చు?”

—టి. కృష్ణస్వామికాండ్, కర్నూలు (కై.వా.కా.) - 6.

కాల్లోని కొండలు, కోసలు పి.కారు కొటే వారు ఒకరికొకరు దయ, వారి కోసపర్పుకునేవారు. ఇద్దరిలో ఎవరు కష్టపడుతున్నా దుఃఖపడుతున్నా మెలకట మనస్సుతో లాలిస్తూ ఓచార్పుకునేవారు.

కాలం వారిని ప్రేమతో బంధించింది. వారి అందం, వారి స్వభావం, గుణాలు, దోషాలు అన్నీ కలిపికున్నారు. ఒకరి జీవితంలో మరొకరి జీవితం మిలితమె ఏకం కావాలని మనసుల్లో ముతలలను పెంచుకున్నారు. వారిలో ఒకవిధమైన ఉద్యోగం, మరొకరకమైన కోర్కె నిండిపోయింది. వారి మానసిక కారీరక తత్వాల పైన పేనుకున్నాయి. ఈ బలియమైన ప్రకృతి శక్తి వారి వివాహానికి వారి తీసింది. వారు వివాహం చేసుకోవా లనుకున్నారు.

3

ఎంకి కొండుగాడ్ని వివాహ మాడతానని మూచనగా తండ్రితో అంది. కోరికలు ప్రావించినట్లయింది ఆమాట. “ఫ! బంగారేట్లాంటాడు కావ. మీ సేన త్ర కొడుకు రామిగా ఉండగా, కొండుగాడెందుకే దరిద్రపు ముహం. సేనరికం కాదంటామా? వాడేమిరుంటే కొండుగాడికి కట్టతడతానా? వాడి పూనెతానంటే యాపు తగులది. వాగర్త!” అంటూ రిట్టిపోసినాడు ఎంకిని.

రామిగాడు ఎంకి సేన త్ర పుమారుడు. ఆ ఊరిలో పేరుమోసిన కాడి. రామిగాడి దుష్ట స్వభావం చూచి ఊరంతా అసహ్యించుకుంది. వాడంత దుర్మార్గుడు లేడని లోకం కొడై చూసింది. ఎంకిని విషావిధంగా తన కాన్ని చేసికోవాలని ఉబలాట పడినాడు రామిగాడు. అందుకే ఎంకితండ్రికి అవసరం కొద్దీ చెబులుమాదా అందించేవాడు. నిజా తగ్గుకుండా సారాయి తాటించేవాడు. ఎంకిని రామిగాడికే ఇచ్చి కార్యం జరిపిస్తానని తండ్రి మాటివ్వడం జరిగింది.

ఎంకి ఒంటరిగా కన్నీళ్ళ కమ్మ గీతేవాడు రామిగాడు. తనకు పెండి చేసుకోమని బ్రతిములాడేవాడు. కాని ఎంకి వాడిమాటలు వట్టింతుకునేది కాదు. రామిగాడి చేష్టలు ఎంకికి అసహ్యం పుట్టించేవి. ఒకరోజు ఏకాంతంగా ఇంటిలో ఉన్న ఎంకిని బలవంతంగా పట్టుకోబోయినాడు రామిగాడు. వాడి బలమైన చేతుల్లోంచి తప్పించుకునేందుకు ప్రయత్నించింది. తుపిరాడక గట్టిగా కేకపెట్టింది. అంతలోనే కొండుగాడు నడుమరుగున అక్కడ చేరినాడు. ఆ కృష్ణాన్ని చూచిన కొండుగాడు నిర్విణుడయ్యాడు. ఆ పొగడ పోకు అప్పటికేవాడా ఎంకిని వదలేదు. కొండుగాడిలో కోపం కబ్బరాగ్రాస్తోంది నుండి. ఆ యువక హృదయం నిర్మలంసా

నిలువలేక బుగ్గొట్టింది. రామిగాడిమీదను
బుగ్గొట్టి గాడుమీకినాడు. వాడిని తనరెండు
చేతులతో నొక్కిపట్టుకొని నేలకువదిరాడు.
తన చేతులు పెడి పుట్టెట్లు వాడి పిళ్ళ చిత
గొట్టినాడు. వాడి తల కిక్కిన అహంకారం
దిగిపోయేటట్లు చేసి నాడు. నలుగుడు గుంపు
చేరకమునుకే రామిగాడు మునిమాత్రు చీక
ట్లోకి జారుకున్నాడు.

తన వరాజయాన్ని అణచిపెట్టుకోలేని
రామిగాడు పగబూనిన పన్నుగంలా బుసలు
కొట్టేవాడు. అప్పున్నుంచి కొండుగాడ్చి
ఉక్రోశంతో చూచేవాడు. వాడిమీద
ద్వేషాన్ని త్రవ్వకొని కుప్పలు పోసుకునే
వాడు. కొండుగాడ్చి మనిచేస్తాను చూడండి
అంటూ ఊరి జనంతో ప్రగల్భాలు పలికే
వాడు. రామిగాని అనూయకు అవధులేవు."

4

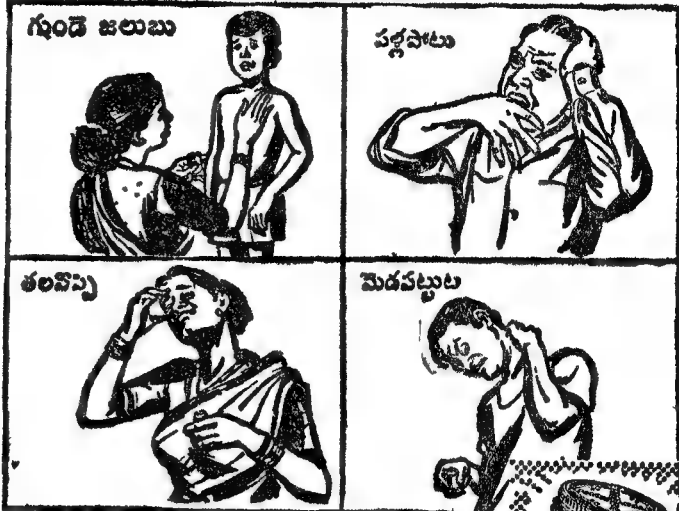
అప్పటికి ఎంకడూరం నడక సాగించి
నామో తెలియకపోయినా అక్కడికొస్తూనే
భూపరిరాజు ఆగిపోయినాడు. అతనితో
పోటు అతడు తెలియజేస్తూన్న కథకూడా
అప్రయత్నంగా నిలచిపోయింది. ప్రకృతి
కాంత ఆ పరిసరాలను తనకొరకే సృష్టించు
కుంటేమో ననిపిస్తుంది. భూపరిరాజు తన
చేతిగాని కుపాకీ క్రింద పెట్టివాడు. ప్రక్క
నేఉన్న ఇసుక లోడి అందులో ఊరి తేరిన
నీటిని త్రాగి "ఎంత చలగా మధురంగా
ఉన్నాయో త్రాగి చూడు" అంటూ ప్రక్క
నే ఇసుక తిన్న మీద కూలబడినాడు. అప్పు
టికే చాలా దూరం నడిచామేమో గొంతు
తిడి ఆరినట్టు ఉంది. నా కండు అన క్రింద
అలాగా కేలమవై పు చూచినాయి జూసిటితో
ఎన్ని నీళ్లు త్రాగినానో. కడుపు బరువెక్కిం
చని తెలిసి ఆపేసివాడు. "అబ్బు! నీటిని
నేఎంతలువల లభ్యమైన మధురానుభూతిని
నా జీవితంలో మరువలేను. అప్పటికే శృంగ
యం తనయ్యార్యంతో పొంగిపోయింది.
పూర్వం నవలలు నేవించిన అమృతం ఇంత
కంటే మధురంగా ఉంటుందా?" అని అను
కున్నాడు.

ఆ ప్రాంతంలోని ప్రకృతి నింతకొరకు
నీడీనూంటే నాకళ్లు మెరిసిపోతున్నాయి.
విస్ఫోరితనయనాలని నాలుగు వైపులా
చరికించాను. ప్రకృతంతో స్వయంగా నాకు
ప్రత్యక్షమవుతుంది. నా భావాల అంబర
బిధిని విశాం విహార మొనర్చుకున్నాయి.
కైఖరాలనుండి కలకలస్వనులతో దూకుతున్న
నెలయేరు. నెలయేటి గట్టున నేలేడుచెట్లు,
తూరచెట్లు గుంపులు గుంపులుగా ఉన్నాయి.
విడిమిద పరుగులుపోతున్న చల టిగాలి.
ఎంతకొరక నీట్ల లన్ని విక్రాంతికే నలు
కొమ్మలమీద నా అన్న క్రమభరంగా కొ
మి నుంటున్నాయి. తీర కర్ణాంధో
కొరింతే చుక్కానానా ముట్టి కాంతి
వీర్చింది. అంతే ప్రకృతిలో నృతయం
కంటేచి కృత్రిమం. అటు దిగిపోయి

అమృతంజనము

నొప్పలతో కూడిన వ్యాధులు ముద్రకముందే

కుదురుతాయి

అమృతంజనము వారను వివరించడమే గాక వార వారాన్ని
కూడా వివరిస్తుంది. ఇది రక్త వందయాన్ని కమించజేసి రక్త
వ్రవాహాన్ని క్రమవరచుటకు ఉపయోగించును.
ప్రతిపారి దీనిని అతి కొంచెమే ఉపయోగించవలసి
ఉండడంచేత ఒక బుద్ధి నెలలకరబడి వస్తుంది.
అమృతంజన లిమిటెడ్, మద్రాసు-4.

మరియు బొంబాయి-1. కలకత్తా-1, న్యూఢిల్లీ.

ప్రేమ అభివృద్ధి
పాభాగ్యములకు

లోధ

కేసరి కుటీరం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
రామమట్ల, మద్రాసు 44

అంధత్వమును నివారించుటకు వీరూపాక్షుని వేదము ప్రకారము వీరూపాక్షుని వేదము ప్రకారము

చ ద వా లి - సు ఖ ప డా లి

కాంతత్య జీవితంలో బలహీనులయి, నాశనమయ్యేవారి కుద్ధింతులకు ప్రముఖ
డాక్టరు కనగన్న కొన్ని అమూల్య రహస్యాలను "జీవిత రహస్యాల" పుస్తకంలో
ఉన్నాయి. ఇంకా అందులో ఒక వంతు భావపుకు 80 వంతుల క్రింద నడుమవుతుందనేది
అబద్ధమని ఎలా నిరూపించాడు, వీరూపాక్షుని వేదముల ఫలితాలు, వాటిలో శాస్త్రమునకు,
యజుర్వేదమునకు, సుఖాభ్యాసములకు కాకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, దాంపత్య జీవిత
కన్న అనందముయొక్క తేజుకోవడానికి కనగన్న మార్గాలు, కుటుంబ నియంత్రణ మార్గాలు,
యంకా వివరించినా వంటి తెలుగుకోవలసిన అన్ని కుంగులు, "జీవిత రహస్యాల"
అనే ఈ తెలుగు పుస్తకంలో ఉన్నాయి. మొత్తం పేజీలు 144. పూర్వ భాగం ఉచితం. ఇది
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వారిది. "జీవిత రహస్యాల", అభివృద్ధి, వివాహ, అభివృద్ధి
ప్రాత్ర్తి ది. 1. బొంబాయి-1. కలకత్తా-1, న్యూఢిల్లీ.

అజీర్ణం, ఆకలి లేకపోవడం మున్నగునవి

పిల్లలలో, అందులోనూ ప్రత్యేకం ఏదాని నుండి, మూడేళ్లలోపై పిల్లలలో, ఈ విధమైన కనిపిస్తే అక్రమ చేయవద్దీ తల్లిపాలు మార్చి, మరొకటి ప్రారంభించడం, తేలికగా ఆరగని వదల్డాలి తివిషించడంవల్ల కళ్ళవచ్చే ముందు కూడా రివర్ చేసి, వ్యాధికి కారణమయి వచ్చును.

జిమ్మివారి రివర్క్యూర్ ముప్పుంది రివర్క్ వ్యాధిని కలిగించి కూడా విరోధించే అవకాశం వుపిస్తుంది. రివర్క్ కూడా కూడా వుని చేయడానికి ఉపశాధిస్తుంది.

దీని విషయం రివర్క్ తేలికగా ఉంది. జిమ్మివారి వాళ్లలో వీటి వసుమంతలోగల వల్లదానికీ ప్రతినివో వస్తాడు. అయిన పర్యవసానం వార్యకమయోపం ప్రాయం.

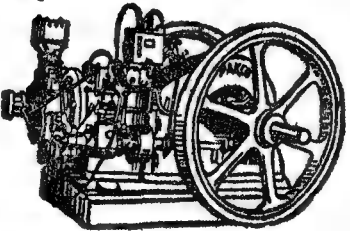
జిమ్మివారి రివర్క్ క్యూర్

పిల్లల రివర్క్, స్టీప్ వ్యాధిలకు జిమ్మి వేంకటరమణయ్య తండ్రి సన్స్

(బాంబే : 17/283-హిందీ పిథి, గాంధీనగర్, బకింగ్ హాంపేట బోస్ట, నిజాయవాడ-2. * ఓరుగంటివారిపిథి, నిజాయనగరంనీటి. 182/1. మహారాష్ట్రగాంధీ రోడ్డు, కలకత్తా.

PAKCO పాకో పో. స్పిడ్, కోలు స్టార్టింగ్, కూడి ఆయిల్ ఇంజనులు

- * ప్రత్యేక లక్షణములు
- * తనియేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమేత వడక
- * నిల్వమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మున్సిక
- * అద్భుతంగా పనిచేయును
- * కాన్క్రీట్ ఫ్యాంట్, ఇంజన్ వలె పరికరములు

ముఖము ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు తెలంగాణ
 Grams: "LAMP" K. S. SHIVJI & CO., (Estd. 1903)
 Phone: 13617 బొంబే రోడ్ నెం. 5, 178 79 (బాక్స్, ముద్రాము-1

సుఖజీ విత సేవ
 భారత "విద్య వైద్య మహిమ" మన శరీర సిద్ధుల పాటలేని
 కీర్తి లోక కావ్యములు.
 "మేల్ మాయల్ మందు"
 (పంచమూల ప్రభాతి గాంచిన మేన, కుటుంబానికి వినిపించి
 భయంకరమైన మేన వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునరస్థాపించు అద్భుత సంచలన
 మేనా వివరణ మాత్రం, లేవనెత్తును.

డా. కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య ఓ సన్సు
 5/22, మేల్ మాయల్ (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.

బలిపీఠం

సంధ్యాకాంతిలో ముచ్చట్లు చెప్పకుంటూ ఎలేయిన కొండకెగురం పనక్కు త్వరగా నడుస్తున్నాడు. ఆ సంజవెలుగు వీడి చాయల కొంతులలో మేఘాలు బంగాయి తివాచీలలాగా వాగేటికొండను చుట్టుతూ వుట్టు తెరలు తెరలుగా ప్రేలాడుతున్నాయి. ఆ ప్రకృతి పోయగము, అందులోని ఆనందములలో మునిగిపోయి ఎక్కడో సుదూర ఆనందస్వర్గంలో విహరిస్తున్నాను.

అంతలోనే భూపతిరాజు గొంతు విచ్చుకుంది. మాటలు ఒంగోరికట్టిగా వెలువడుతున్నాయి. నివ్వెరపోయి అతనిపై భూచి నాను. అతను భువరాలోచించుకుంటూ కథను తెలియజేయడం ఆరంభించినాడు. "ప్రస్తుతం మన ముంటూన్న స్థలంలోనే వారిదయో కలిసివున్నారా," అంటూ మానంగా వానినూ వాప్రక్క చూచినాడు. చిత్త పాటు ఆగిన నా గుండె తిరిగి దివిగా కొట్టుకోసాగింది.

"ఆ దినం పాయంతొలం కొండుగాదూ ఎంకీ ఇచ్చటనే వచ్చి చేరుకున్నాడు. తమ హృదయాల విప్పి మాట్లాడుకున్నారు. తమ లోని మధురభావాల్ని వ్యక్తం చేసుకున్నారు. దివ్యానుభూతుల్ని ఊహించుకున్నారు. భావజీవిత ప్రగతికి జంటగా చాటలు వేసుకోవాలనుకున్నారు. అసాటి సంభాషణకు ఒక ప్రాముఖ్యత ఉంది.

"ఈలా రావటం నానుంచికొడు!" అంది ఎంకీ.

"ఏం ఇష్టంలేదా?" అన్నాడు కొండుగాడు.

"ఎంతమాట!" అంటూ కొండుగాడి నోరు మూసింది.

"ఇతే ఎందుకు రాలేవు?" కొండుగాడి ప్రశ్న.

"నిన్నంటే అడిగే దిమ్మలేదు కావా! అందులో మొగాడివి. మా నాన్న నన్ను రామిగాడి కిస్తానని డబ్బులు గుంజాకొనున్నాడు. నేనిట్లా రవటం తెలిసేనా? అమ్మా! ఇంకేముంది! బలకనిస్తాడా?" నిర్వేదంలో సంతోషం చెప్పకుంది.

"మరి నిన్ను చూడకుండా ఎటుండేదా?" ఆ మాట కొండుగాడు డిన్నప్పడు ఎంకీ హృదయం పులకరించింది. ఆనందంతో నృత్యం చేసింది.

"బాగానే ఉంటారు మొగాళ్ళు! అటానే నెప్పి పురికొల్పుతారు" ఎంకీ చెప్పిపోయింది.

"నిజం ఎంకీ! నికోసం ఏమైనా చేస్తా. గంగమ్మ పాచ్చి!"

"ఇతే ఇద్దరం పెండ్లి చేసుకుంటేపోతుంది కావా!"

"మీనాన్న వచ్చకుంటోందంటావా?" తన సంతోషాన్ని వెలుబిచ్చినాడు.

“వచ్చుకో! ఏం చేసావరే! అంతా బహిరంగమునంటాడు.”

“బలే ఇక ఆలస్యమేందుకే! ఈ రాత్రికి వయసు చిత్తురకొక చేయకుండా! ఏమంటావో?”

“ఏమంటాను! గయంటాను! మనలో పాటలు మాత్రమే ముగియగాను మానవ జనాదు. వాడికి నన్ను నీ చేతుల్లో ఉంచాలింది!”

అలానే చేయగా, మధురాతిమధురంగా, ఒకరి కళ్ళలో ఒకరు వెలుగులు చూచుకుంటూ కాలాన్ని గూడా గుర్తించకుండా అనందలహరీలో మునిగిపోయారు.

5

అప్పటికింకా తెలువారిందికాదు. అంత వరకు ఎంకీ నాన్న తప్పక తాగి ఏ చెట్టు క్రిందనే పడున్నాడు. త్రాగిన మత్తు కాస్తా తొలికొడి మానేచేకకుగాని తగిందికాదు. ఇంటికొచ్చి తలుపు తోకాడు. ఇంట్లో ఏవం నిక్కెలుగా వెలుగుతూంది. ఎంకీమాత్రం కనిపించలేదు. కొండుగాడి ఇల్లు మాదా కందలో దీపాలు వెలుగుకొని గాలించినాడు. ఫలితం కూర్వం. ఎంకీ నుడినెమిక తల్పేసి కొండుగాడితో పారిపోయిందంటూ తేలేనీనాడు. తీరు తీరంతా తీరగి అక్కడ చేరింది రామి గాడు అట్టహాసంచేస్తూ మీసాలు మెలిపేమాయా వచ్చినాడు. కొండు గాడు చేసినవని అప్పటికిగాని వాడికి తెలిసి వచ్చిందికాదు. “నీకిపండ, పారిపోయినాడు. వాడివని పట్టకపోతావా! నా కన్నాయం చేసినోడు ఎర్రగలదా! వాడి దొక్కచీర్చి కేసులతీస్తా మోడండి! నువ్వి గాడు మాడ పారిపోనే పోయినట్లున్నాడు. వాడి తల బడలుకొట్టకపోతే నాతోడు రామి గాడు కాదు!” అంటూ వాడి నోటికొచ్చి నట్లు వాగటం ప్రారంభించినాడు. తల తోగినూ తన చుండాతనాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాడు.

తాను నిర్ణయించుకున్న ప్రకారం కొండుగాడూ ఎంకీ చిత్తురకొక చేయకున్నాడు. వారికి తోడుగా ఎంకీ తమ్ముడు నువ్వి గాడు మాదా ఉన్నాడు. దొరికిత చోటలా అడవిగడ్డలు, పండు లింటూ ఆనందంగా పాటలు పాడుకుంటూ ఆ ప్రాంతం చేరుకున్నాడు. పసిపిల్లలంత అమాయకంగా వాగు తయారయినారు.

తల పెక్కె లిలకిస్తే చూపుకండినంత ఎత్తుంటుందా పేటు. ముబ్బుర్ని చిల్చుకొని ప్రాకిపోయినట్లు కనిపిస్తూంది. మనం ఆ పేటు మీద కెక్కి పరికిస్తే మరో అంతస్తుకట్టినట్లు అంతరిక్షాన్నందుకున్నట్లుంటుంది. మధ్యక పెద్ద పెద్ద లోతులు తీసివెళ్ళ గోళులా ఉంటాయి. అవన్నీ తేనె చెరలతోనిండి తేలేకయి ముకురుకొని నైకత్వ చేసినట్లు

నన్ను జీ రాతిగుండ్రంలా గంటాయి. వాటిని చూచిన ఎంకీహృదయం తురకలుచేసింది. తేనె తీదామా అన్నట్లు ఎంకీనైపు చూచి వాడు కొండుగాడు. పంకం పేనా అన్నట్లు ఎంకీచూపులు ఉత్సాహంతో చిందులు త్రొక్కివాయి. రేడి రేడినీ వయస్సుట్లు నుబ్బడితోమాదా ఇద్దరూ పేటుపైకి అధిరోహించారు.

వదురుకట్టలు కొట్టి ఒకచోట మప్ప చేసుకున్నారు వదురుకట్టలకు ఇరువైపులా గనుపు లండేట్లు ముల్లుకున్నారు. చేపివార సేకరించుకున్నారు. రెండువెదుళ్ళకు మధ్య గనుపులను చేపివారతో గట్టిగా లిగించి కట్టుకున్నారు. మధ్యలో ఎక్కడై నా పుట్టుకు మంటుందేమో వని కాస్తంత వాగ్రంధా పరిశీలించినారు. అదంతా చక్కగానే ఉన్నట్లు సంతృప్తిపడినారు. మరొక చేపిత్రాటిని చేపచేసినారు. ఆ రెంటిని ఒక చెట్టుకు లిగించినారు. కొండుగాడు తేనె తీసే పరికరాన్ని వదుముకులిగించుకున్నాడు. కొండచేతలకు వదుప్పరించినాడు. ఎంకీని అక్కడచేర్చుకొని భయపడవద్దని ఏపు తట్టి వాడు.

వదురు కట్టలతో తయారుచేసిన త్రాటిని వట్టుకొని, గనుపులమధ్య చొటన వేళ్ళు చొప్పించి మెలగా మెటూ వినతూన్నట్లు పేటుక్రిందకు పోతున్నాడు. ఏపివారత్రాటిని ఆపుగా పట్టుకున్నాడు. అప్పుటికి చాలామూరం దిగవారివాడు. కొండగారి వినుకుతూంది. ఆ గారికి చెట్టన్నీ తొగి అరణ్య మంతా కదిలిపోతూంది. కొండు గాడు తయార తొగినట్లు ఒక రైపు నుండి మరొకరైపుకు తొగిపోతున్నాడు. గారి వాడిని విసిరివేస్తూంది. అక్కడక్కడా కలిలాంటి బండల వదునుచేరి ముందుకొచ్చి ఉన్నాయి. చాకచక్యంతో వాటిని తప్పించుకుంటూ క్రిందకు పోతున్నాడు. ఎంకీమనసు కలలోలంగాఉంది.

తేనె లియ్యటం మాట అతో వనిగాడు. కలిమిద సామూలాంటిది. ఎంకీగుండెలు దడదడలాడి పోతున్నాయి. తన కాక ఏమాతాదో ఏమా అనేభయం వరసరాన పరిభ్రమిస్తూంది ముబ్బుడైనా తన ప్రక్కనుంటే అదో ధైర్యంగానైనా ఉండేది. వాడు ఆ ఘోషిడలో పరుండి ముప్పిలో మునిగి పోయినాడు.

మాతాత్తుగా, అనుకోనివిధంగా దిగిలా కాళం ముసురుకున్న కాయముల్లుల సంఘం రించుకొని వదినపేకుగులా రామి గాడు అక్కడ ప్రత్యక్షమయినాడు అంతవరకు వాడే పాడలమాటున పొంచిఉన్నాడో? కొండుగాడిమీద వగలిర్చుకొనాలని, ఎంకీని తనవాని చేసుకొనాలని, వాడు దిగిని వెలు

(45-వ పేజీచూడండి)

పెప్పె
రోక ప్రసిద్ధయవ
గొంతు

మరియు గుండె చిత్తలతో రొమ్ము పడికెము

త్వరితంగా వివరించ బడవది గొంతు పప్పె, కొమ్మ వడిగెను వగులు, అలలు, గొంతు మరియు గుండె వికారక పెప్పెతో త్వరితంగా వివరించ యగును. పెప్పెను విప్పించి, వాప్పిని వివరించి శ్రమించ వివరించ వరకు అలవృతపర్చి అందరికీమనకర అనిదంస అపొందిండ్డి.

పెప్పె
గొంతు మరియు గుండె చిత్తలు

గొంతు వ్యాధికి అందరి వద్దను కొరకును

వి ఇ పురపార్క (ఇందియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
89-46-788
పోత విజయం : బాదా డి 40 పెనీ,
6, నెనప్ప వానక నిధి, ము దాను-కి

శ్రీవత్సవాది

మేజ్
బూ దు స బు

ఉత్తుకుటకు నిర్మము ఉపయోగ పడునది

నారసింహ లెహ్యం

అంగారకో చేరివది మేమామ, వికళ విప్పత్తువ వస్త్రా పూరించి అలము రెక్కవర్ధిల్లించును. 60 కు దప్పి రు. 8-8.0 పోస్టేజి రు. 1-1-1

డి. డి. ఏ అండ్ కంపెనీ ఆయుర్వేద వమాణం, పెరిశే (PO) నెలూరుజిల్లా.

27-7-60 బుధవారం మొదలు

2-8-60 మంగళవారం వరకు.

మేషం :

(ఆశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ప్రవృత్తి పట్టుదల, సాహసము తగ్గించు కోవలననే పనులు. కొన్ని సందర్భాలలో బహుకృతవలననే కనుపించినా ఎడటి చారికి చులకన కాకుండా జాగ్రత్త వడగలుగుతారు. ఆదాయం మామూలుగానే ఉంటుంది. వ్యవహారరంగాలలో సాటివారి ముక్క ఆదరణ, సహాయము కాగా లభిస్తుంది. ఇంతకుముందుగా చేసాసాఖ్యం కానుంటుంది. ఇతరులకు వదలిన పనులు ఈ క్రమంలో అసంపూర్ణంగా నిలచిపోయే అవకాశమున్నవి. కలహప్రసంగాలు ఉన్నవి. కుటుంబంలో సాధారణంగా అకాంతి ఆరంభమవుతుంది. దూరపు ప్రయాణాలు ఉంటుంది. అధికారులతో సంప్రదింపులకు అనుకూలమైనవి. 1, 2 లలో వసులు పొగొట్టుకోవటం, సంచారము, విసుగుదల.

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా. శోహిణి,

మృగశిర 1, 2 పా.)

చివరకు సరితం మాట ఎలా ఉన్నా కార్యరంగాలలో డిగ్రీనికీ ఉత్సాహము, అందుకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తవి. మంచి మనుష్యులతో మైత్రిలభిస్తుంది. వృత్తి ఉద్యోగాలలో అభివృద్ధి కనుపిస్తుంది. అధికమైన వేదీకల మీ ఆరోగ్యం చెడుతుంది. స్వంతపనులకన్నా ఇతరుల కార్యభారం అధికం కావటంవలన అకాంతి కనుపిస్తుంది. నిలక ఆరోగ్యంకూడా సంతృప్తికరంగా తోచును. అంతస్తును కాపాడుకొనే నిమిత్తం అనవసరంగా ధనవ్యయం చేయవలసివస్తుంది. యంత్రాలు నడపటం అగ్ని సంబంధమైన పనులు ఈ విషయాలలో జాగ్రత్తగా ఉండవలసినవి. వాతాంతంలో మిత్రవిరోధం

వస్తుంది. 28, 29 లలో సంఘంలో గౌరవం కార్యసిద్ధి, లాభవార్తలు.

మిథునం :

(మృగశిర 3, 4 పా. ఆరద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పా.)

ప్రత్యక్షంగా మీకు ఎవ్వరూ అపకారం చేయవలదు. కాని మీతో స్నేహం వదిలి ఇతరులవారూ మీకు వస్తుం కలిగేటట్లు చేయగల మనుష్యులు ఉంటారు. 2 పనిలో ప్రవేశించినా సాధక బాధకాలు నిదానంగా యోచించిచేయటం అవసరం. రాజకీయాలలో నిరుత్సాహకంగా ఉంటుంది. కుభ, పుణ్య కార్యాల సుఖంగా జరిగే అవకాశాలులేవు. ఈ క్రమంలో ముందుజరుగవలసిన పనులు

వృషభంలో అంగారకుడు, మిథునంలో బుధుడు, కర్కాటకంలో మార్కెట్ కుట్రలు, సింహంలో రాహువు, ధనుస్సులో గురు శనిలు, కుంభంలో శేతువు. కన్య, తులా, వృశ్చిక సింహాలలో శుక్రుడు.

నిదానంగాను, ఆలస్యంగా జరుగవలసిన పనులు త్వరగాను అనుమతించుకుంటుంది. ఆదాయం పెరిగినా ఖర్చులను భరించటం క్రమకరంగా తోనుంది. బంధువులకదనం చి అసంతృప్తికరమైన వార్తలు తెలుస్తవి. అక సౌమ్యంగా మోసపోయే అవకాశమున్నవి. 30, 31 లలో వ్యవహారవిజయం. వృత్తి అభివృద్ధి.

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

ఈ వారం ఆరంభంలో కొద్దిగా ఆందోళనకలిగినా పట్టుదలతో ముందుకు పోగలుగుతారు. ధన సంబంధమైనకలహాలు ఉన్నవి. మాట చెప్పినప్రకారం నడచుకుని అంతస్తును కాపాడుకోగలుగుతారు. ప్రాకంఠిం చివర

సంపూర్ణంగా నెరవేరవరకు జాగ్రత్త ఆలోచనలు పెట్టుకోవచ్చు. కుటుంబంలో కలతలు రాగల సూచనలున్నవి. ఓర్పువహించడం అవసరం. రావలసినవార్తలు ఆలస్యంగా వచ్చి ఆందోళనను కలిగిస్తవి. పుణ్యకార్యాలు అనుమతిస్తవి. వారం రెండవభాగంలో అక సౌమ్యంగా ధనలాభం ఉంటుంది. విద్యాపంతులు, ఉన్నత స్థితియందున్న వారితో పరిచయంలభిస్తుంది. విలువ గల వస్తువులు కొంటారు. 31, 1 తేదీలలో విశేష కాలక్షేపం. ఇతరుల నిమిత్తం ఖర్చులు.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

మీరు ఎంత జాగ్రత్తగా వ్యవహరించినా తోటివారిని మెప్పించటంకష్టం. ఎవ్వరూ ఏదో ఒకపనిలో మునిగిఉండవలసివస్తుంది. చేతుని దయవల్ల మీ ప్రయత్నాలు అనుమతిస్తవి. కుభకార్యప్రయత్నాలు ఒక నిర్ణయానికివస్తవి. అధికారులవల్ల జరుగవలసిన పనులు సులభంగా నెరవేరుతవి. మిమ్ములను గురించి సంఘంలో అపమాదులు ప్రచారం కాగల అవకాశాలున్నవి. అయినా అందువల్ల ప్రత్యక్షమైన అపకారం జరుగదు. ప్రయాణాలు అనుమతించు ప్రకారం జరుగవు. మీరు సాధించలేమని మానుకున్న పనులు సులభంగా నెరవేరుతవి. వారాంతంలో పొర పాటుచేసి సరిదిద్దుకోగలుగుతారు. 27, 28 లలో విపరీతమైనఖర్చు, ఇష్టంలేనిపనులు చేయుట.

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, శుక్ర, చిత్త 1, 2 పా)

విరోధులు ప్రత్యక్షంగా మిమ్ములను ఎదుర్కొంటున్నా నిరుత్సాహం తోచదు. వృత్తి ఉద్యోగాలలో మీ ధర్మాన్ని సక్రమంగా నెరవేర్చుకుని నైతిక అధిరాలి మాటలు పొందగలుగుతారు. వ్యవహార విషయాలలో సంపూర్ణ సిద్ధి కలుగదు. కాని అదృష్టం అనేది నూచనప్రాయంగా తెలుస్తుంది. సాటివారికి ఉపకారం చేయగలుగుతారు. కుటుంబంలో సుఖసంతోషాలు లభిస్తవి. బంధుమిత్రులలో మీయందు మంచి అభిప్రాయం కలిగి కష్టసుఖాలలో అండగా నిలబడగలుగుతారు. రాహు విషయాలలో ప్రోత్సాహకరంగా ఉన్నా మానసికమైన భయం మిమ్ములను వెనుకకు లాగుతూ ఉండవచ్చు. సుబ్రహ్మణ్య ప్రోత్సాహారాయణం చేయండి. 28, 29 లలో ధనప్రాప్తి, ప్రయాణాలు, బంధదర్శనం.

ఈవారము ధరలు:

బంగారు ధర 28, 29 లలో మండి, 1, 2, లలో లేజీ, వెండిధర 31 పైగా పెరుగుదల వస్తుంది.

వస్తువుల ధర పెరిగి తగ్గుతుంది. వేరుశనగ వత్స ధర ఎక్కువగా తగ్గుతుంది. నూనెల ధరలు గత వారం మాదిరిగానే ఉంటవి. నూపుల ధర వారం చివరలో పెరుగుతుంది. అయితే మళ్ళీ తగ్గి మాచనలున్నవి.

ధాన్యం ధర తక్కువగా ఉంటుంది, గోధుమలు, శనగలు వీటికి గిరాకీ వస్తుంది.

మిర్చి ధర ప్రస్తుతం కానీ రాబోవు వారంలో పెరిగే నూచనలున్నవి.

తేలు :

(చిత్త 8, 4 పాదాలు, స్వాతి, విశాఖ 1, 2, 8 పాదాలు)

ఈ సమయంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలితం చేబట్టు కనుకనున్నా ఆలస్యం అవుతూ ఉంటుంది. తలవని తలంపుగా లభించే అవకాశాలు మాత్రం ఉపయోగించగలవు. దైవచింతన, ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో ఆసక్తి పెరుగుతుంది. తోటివారికి న్యాయం చెప్పబోయిన సందర్భంలో నిష్కారాలు వస్తవి. ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా ఉండండి. తరచు కుభకార్యాలలో పాల్గొంటారు. అధికారులతో కలహ ప్రసంగాలు రాకుండా చూచుకొనండి. వృత్తి సమంధించిన కార్యకలాపాలు చురుకుగా సాగుతవి. శ్రమకు తగిన ఫలితం ఉంటుంది. ముందు ఎవ్వడో జరుగగల వసులను గురించి ఆలోచనలు చేస్తారు. పిల్లలమూలంగా అనందం లభిస్తుంది. 80, 81 లలో గౌరవం, ధర్మకార్యాల, ధనలాభం.

వృత్తికం:

(విశాఖ 4 వ పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ)

ఇంతకుముందు మీతో న్యతంత్రంగా ముఖిగే మనుష్యులు కూడా కలహాలకు దిగుతారు. న్యాయసమర్థతను మీ మనస్సుకు తోచినా ఇతరుల వ్యవహారాలలో జోక్యం కలిగించుకోవద్దు. న్యతంత్రతల సంఘంలో పెరుగుదలతో సంపాదించుకోగలుగుతారు. వృత్తి ఉద్యోగాలలో అడంబరంతో పాటు ఆదాయం కూడా పెరుగుతుంది. నిటులంతలో ప్రకారం లభిస్తుంది. అకస్మాత్తుగా

ఈ తరగతి వ్యవస్థను వివేచనాత్మకంగా తెలుస్తవి. మీ ఆంతరంగిక విషయాలలో బయటివారు జోక్యం కలిగించుకుని మిమ్ములను బాధించవచ్చు. జాగ్రత్తగా ఉండండి. వారం రెండవభాగంలో కార్యసిద్ధి. వ్యవహారాలలో అనుకూలత ఉంటుంది. 27, 28 లలో బంధుమిత్రుల రాక, స్వల్పవిషయాలలో ఆందోళన, నిలువగల వస్తువులు కొంటారు.

ధనము:

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ పా 1)

ప్రస్తుతం ఇతరుల బోజీ తొలగిపోయి మీ ఆలోచనలు ముందుకు సాగుతవి. ఇతరులవద్దనుంచి రావలసిన ధనం సకాలంలో లభిస్తుంది. కొన్ని సమయాలలో వంతుగ ఖర్చులు చేయవలసివచ్చినా మరొక రూపంలో ఫలితం పొందగలుగుతారు. మీవల్ల సహాయం పొందినవారే మీయందు తప్పలు పెరకటానికి ఆరంభిస్తారు. వస్త్రాలు ఆధారాలు మొదలయినవి కొంటారు. వారం మొదటిభాగంలో నిటులంలో వివారికి ఆనా తోగ్యం చేస్తుంది. అన్ని విషయాలలోను మంచి ఫలదే చేప్పి ఉత్సాహంతో మిమ్ములను ముందుకు తీసుకొనిపోగల స్నేహితులు లభిస్తారు. ఇతరుల కాధ్యతిల పై నెట్టుకుంటే సమరించటం కష్టం. 29, 30 లో శత్రుజయం, అడంబరం పెరుగుతుంది. ప్రయోగ మాచనలు.

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 8, 4 పా, శ్రవణం ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

కొన్ని కాల మనుష్యులతో దూరంగా ఉండామని ప్రయత్నిస్తారు. కాని సాధ్యం కాదు. వృత్తిలో అభివృద్ధి కనుపించగల అవకాశాలున్నవి. ఆదాయం మాత్రం మీరు అనుభవించుకోగలగడ. మీ సహాయంకోసం ఎదురుచూస్తూ, మిమ్ములను నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడే మనుష్యులు ఉంటారు. దూరమందున్న వారివద్దనుంచి వీ విధంగానూ సహాయం ఎదురుచూడగల సమయం కాదు. కుభవార్తలు తెలుస్తవి. క్రమక్రమంగా బోజీ తగ్గిపోయి భూస్వాంతి లభిస్తుంది. ప్రయాణాలు సాగగలవు. స్వల్పవిషయాలలో ఇతరులను జూసబోతారు. వ్యవహార విషయాలలో మీ ముక్తి చురుకుగా పనిచేయగలుగుతుంది. భవసంబంధమైన చిక్కులు

తీరిపోతవి. 28, 29 లలో గొప్ప వార్తలు స్నేహం, సందేహ వార్తలు.

కుంభం:

(ధనిష్ఠ 8, 4 పా, శతభిషం, పూ. భాద్ర 1, 2, 8 పా.)

ఎంత యోచించినా సందేహాలు మిమ్ములను వదలిపెట్టవు. విరామం లేకుండా వీడో ఒకపని చేస్తూఉంటారు. సంతృప్తి మాత్రం ఉండదు. అన్ని చాంగులు ఉండి కూడా గుఖం పొందలేకపోతారు. అదాయం పెరుగుతుంది. రాజకీయరంగంలో తొందర పడకుండా ఉండటం అవసరం. గుఖ గౌరవం పొందగలుగుతారు. ఎంత సమృద్ధి కస్తులయినా వారి మాటలను నమ్మి మీ కాధ్యతిలను విడువవద్దు. కొద్ది కఠిలలో సాధ్యమైనంతవరకు రాజీమార్గం అనుసరించటం మంచిది. కుటుంబంలో గుఖసంతోషాలు లభిస్తవి. మీ మాటకు అవతలివారి అదరణ లభిస్తుంది. వృత్తి న్యాయాలలో మీ పెరు ప్రతిష్ఠలు పెరుగుతవి. తలవని తలంపుగా ప్రయాణాలు చేయవలసినవై. 80, 81 లలో ధనప్రాప్తి, బంధుదర్శనం, శ్రమ.

మీనం:

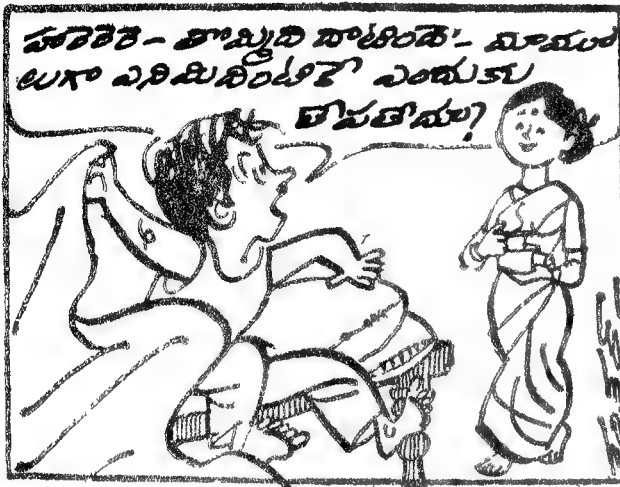
(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి)

ఏ సమయంలో వీడి అవసరమైన అది మాత్రం లభించదు. ప్రతి పనిలోను చిత్కృత, తొందరపాటు అధికమవుతవి. కొంతవరకు మీరు జాగ్రత్తగా ఉండటంవల్ల కలహాలు రాకుండా తప్పించుకోగలుగుతారు. సంఘంలో అనేకమంది మిమ్ములను అనుసరిస్తారు. ఈ సమయంలో డబ్బు విశేషంగా ఖర్చు చేయవలసినవై. మీ కష్ట సుఖాలలో సాటివారియొక్క అదరాభిమానాలు సహాయము లభిస్తవి. వారం రెండవభాగంలో వృత్తిలో అభివృద్ధికరమైన మార్గము కనుపిస్తవి. పిల్లల ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా ఉండటం అవసరం. మీ పనులలో ఇంతకుముందు కనిపిస్తున్న ప్రతిబంధకాలు తొలగిపోతవి. మీ కలుకుబడిని విని యోగించి తోటివారికి సహాయం చేయగలుగుతారు. 1, 2 లలో లాభకరమైన వసులు, వివాహంతులతో మైత్రి, అకస్మాత్తుగా దేవతాధులు.

-దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

18-5-60 వ తేదీ గారపల్లిలో శంకర్ గారు తిరువ్యాసంలో కొన్ని విలువైన మాటలు చెప్పారు. పునరుక్తి అయినా ఆన శరణార్థి కాటిని యిక్కడ ఉంచుకున్నాను—ఆదిమానవుడు చీమ చిటుక్కు మన్నా భయపడేవాడు. ఏదివిన్నా భయమే. ఏదీకన్నా భయమే. ఆ భయమే భగవంతుడు. గ్రహాలుకూడా ఎవరికో భయపడి తిరుగుతున్నాయనుకున్నాడు. గ్రహాలంకూ అది మరుగై తే ఏమిమూడుతుందో అని మరింత భయపడి ప్రారసలు, దాసాలు చేసేవాడు కాని దాసాలు చేసే గ్రహాలు ప్రసన్నమూతాయా? అయితే మార్గగ్రహం ఎండాకాలంలో ఎందుకు కాలుకుంది? చలి కాలంలో ఎందుకు వేడి తగ్గిస్తుంది?

ఎవరో చనిపోయిన సమయానికి తోక చుక్క రా రిలే, తోక చుక్క రా రిలేవ్వడలా ఎవరో చనిపోతూనే వుంటారన్నార క్కొని మానవుడి మరణానికి, తోక చుక్క! సామ్యంపున్నటు ఎవరూ దుజువుపరచలేరు. ఎవరో ఎవ్వడో అన్న

మాటలు కాకపోయినా నిజం అయినంత మాత్రన తోక్తివ్యం నిజమని ప్రచారం లేవదీశారు. తప్పుపనులు చేసి మనిషి ఎక్కడ కలుషిత మవుతాడో అనిభయపడి స్వర్గపరకాని కల్పించారు. ఈ విధంగా మానవుని మనో దార్శన్యమే యిన్ని మాధవిశ్వాసాలకి దారి తీసింది.

ఒకసారి మా శామ్యతో కలిసి రైల్వే మార్గప్రయాణం చేయవలసి వచ్చింది ఆమెకి మడి, ఆగారమూ అంటే తగని పిచ్చి. ఇతరు రిచ్చే వచ్చి మంచినీళ్ళు కూడా ఆమె పుచ్చుకోగూ, గురదొప్పవకాతూ ఆరోజు ఆమె చంట ఏమీ తెచ్చుకోవడానికి చిలుకేక బోయింది. తెల్లవారుఝానున రైలు ఎక్కినామె సాయంత్రంవరకూ ఎంత మొత్తుకున్నా కాఫీకూడా పుచ్చుకోలేదు. చివరికి ఆమె రైల్వే సామ్యసిరి పడిపోయింది, కూడా. మా అన్నయ్య వుండబట్టి యిదరమూ ఎలాగో వట్టుకుని జబ్బాల్లో పేగుండ తెట్టాము. లేకపోతే నేను ఎన్నికష్టాల నెదు

ర్కొకలసివచ్చేదో? ఇలా వుంటుంది యీ ఆచారపరాయణుల సంగతి

నేనింతగా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే కాలంలోపాటు మనిషికూడా మారడం అలవర్చుకోవాలని. మానవుడు శంకరమండలంలో అడుగుపెట్టవోతున్న యాతరణంలో తనచుట్టూ వున్న సమాఖ్యాన్ని గురించకుండా అజ్ఞానాంధకారంలో మునిగిపోతుమిట్టాడే పరిస్థితులు తొలగిపోవాలి. జగత్తిం గా భగవంతుడిసృష్టే అనుకుంటే రోజులుకూడా ఆయన యిచ్చినవేకదా! మరి కాటిలో కొన్ని శుభప్రదమైనవిగానూ మరికొన్ని అశుభంగానూ ఎందుకు పరిగణిస్తారు. దుర్ముఖారాలూ, శుభగడియలూ ఎందుకు? వారి పిచ్చిగానీ ప్రతిదీ శుభసమయంచూపిచేసినా లోకం యింకా ఎందుకు బాగువడడంలేదు? వాళ్ళజీవితాలు ఎందుకు నుఖమయంకొవడం లేదు? ఇలా పరిగణించేవారందరూ దేవుడి మీద విశ్వాసంకలవాళ్ళేనా? నిజంగా ఆయన మీద భక్త్యవుంటే ఎందుకు యిందరుదేవులు? దేవుడేనోవాడు ఒక్కడే అన్న విషయం

క య్యా ని కి వి య్యా ని కి కా వ ల న న స మ శీ లం

సమశీల క్రతువులకు
సమీధనవంతులకు, సమమహారీతులకు
తమలో సఖ్యమును, వివా
హము వలన గా కనుక రెండు వనమాను
లగునా?

కయ్యాని! వియ్యాని! 'సమతా
కావాలి' అనే మాట, మనందరికంటే
మీరు వుట్టింది! మరి యీ 'సమతా' (సమా
నత్వం) ఏయే విధ యాలో? అంటే
ముఖ్యంగా కిలంలో, తర్వాత క్రతుం (క్రీర్తి)
లో అమీన, వనంలో మనశీలలో, ఇవన్నీ
సమంగా ఉండాలి అన్న భావము, సా
హిత్యమునందు వీర్యమునందు అవకాశం ఉండ
వచ్చు!

ఈ సమశీలనీతికావాలి అవరమీన
ఉండేది! ఉంది! ఉండవచ్చు! ఎవరు ఈ
పరిశీలన నిర్వహించగా చెయ్యగలరు?—
ఇది మహాత్ముల చిన్న సమస్య కాదు. మరి
పరిశీలన జీవితాలకు సంబంధించినది, పరి
శీలనలో వివాహం లోనం జరిగినా, జరిగి

మూఢనమ్మకాలకు మూలవిరాట్టులు

తెలియకపోతే అంతా అంటారు, పునస్సా
కానా అంటున్న స్వాధ్యయనం అధర్మ
కావాలంటూ అంటున్న పెదమీనమంతా అంటారు
కాళ్ళు వచ్చునా మాచి కరకం చేద్ద
పట్టుకుని చేపలలాగా పరిశీలించు. ఈ విధంగా
యీ నమ్మకాలు అనేక అవకాశాల కలిగి
తీరాయి. పురాణాలూ, ప్రాచీన గ్రంథాలూ
ఉపనిషత్తులూ సమాధిచీన విజ్ఞానం కాల్య
వివాహాలచేసి అనాయకుల గొంతులు కొయ
కానికీ తోడ్పడుతుంది. అదే విధంగా
వ్యాసాంశాస్త్ర సమర్థమున ఎంతో భించినా
వారి బుద్ధికు ఎక్కడూ. తమమీద తమకీ
నమ్మకం లేనంతటి దుర్బలులు వీరు. అందుకే
మనదేశం యిటా అయి పోతోంది. అడవి
తమకి కానిన అనీ, అమెజీవితం వంటింటికీ
అనికరమున కానిస్తూ స్త్రీలని నానాభాషలూ
పెడుతున్నారని పురుషపుంగవులు. మడీ,
అచారాలకీ అదర్శాలయిన కుచ్చీ, కుభ్రతా
నేటి గృహిణులలో ఎందరిలోకనిపిస్తాయి?
రకరతాలనుంచీ పురుషుని స్వాధ్యయనానికి
నలపుతూ విద్యాగంధం లేక మూఢవిశ్వాసా
లకీ అంటుకుని అజ్ఞానాంధకారంలో అలమ
టిస్తున్న అబలలు వెలుగును మారగొనే మంచి
కోసం తప్పుదోస్తాడో!

నటు భాసింబినా—విమర్శలు, ప్రతివిమర్శలు!

భవిష్యత్తులో భార్య భర్తలు ముఖంగా
అవకాశానికి కావల్సిన ఆ నిమిత్తాలు చూ
సుండి తల్లి. ఇంకా, అమ్మాయి వడత,
మాటలరు, ముసాయి, వయస్సు వగైరాలు
పరిశీలించండి. తండ్రి, అమ్మాయి ఉద్వేగం,
క్రీర్తి, ప్రకరణ, విషయవిధేయతలు గమని
స్తాడు. ఈ వివరాల అన్నీ సకాలంలో
అందించడానికి ఒక మధ్యతరీ ఉండేవాడు.
ఈ కథలలో, ఒక కథనావరణం యిప్పుడు
తరిదండ్రులయిస్తున్న మాత్రమే ముఖ్యంగాదు.
వర్తమానం అంతాగాని, కథలున్నులు,

విరడి నాగరాజు

కారీరక సంయోగార్థతలు, వంశాభివృద్ధి,
పరిశుద్ధ సంరతి-ఇవన్నీ గమనించే అవకాశా
లుండేవి. కాని, యీ వ్యవస్థమాత్రా-అన్ని
టిలాగే - స్వాధ్యయనం నిండి, వివరణ లేక
కాక వచ్చింది. వివరణ లేక, అచార
మీదా అంటే! వివరణం లేక మరొక కొత్త
పద్ధతి వీర్యదారి. అది కొన్నాళ్ళకు మళ్లీ
అంతే!!

కేవలం విద్యం యిట్లునూ, భవిష్యత్తును
కొరి నిస్వార్థంగా సమీక్ష పరిశీలనచేసి,
'పెండి' ఒక్కటే తరిదండ్రులు, అందు
పులులభించడం వనావరణం పురాకృత పుణ్య
విశేషంగా మనం భావించవచ్చు. అంటే,
అలాంటి అవృద్ధులకులే వంశవంతులు లేరని
నా కాత్వర్యం కాదు!

ఇప్పుడు, కావాలి భార్య భర్తలు
తమ స్వయంగా వరస్సర సమశీల పరిశీలన
చేసుకోవడం, భవిష్యత్తుకనాని! భద్రమార్గ
మని కొందరు మేధావుల సలహా!

ఇది సంభవమా?—
అవునని గాని, కావాలి అనేముందు,
కొంచెం ఆలోచించాలి వసాండి. ఈ విష
యంలో అనాలోచించగాగాని, అనుభవం
లేకుండాగాని తొందరపడి మాట్లాడనూడదు.

సర్వత్ర అసంభవమని చెప్పడానికేదు!
కొన్ని ప్రాంతాల్లో ఈ పద్ధతి ప్రముఖంగా వుంది.
పొలకజనుల్లో అంతటా ఈ విధానం సర్వత్రో
ముఖంగా వలెలున్నాయి.

ఏదైనా చెల్లించి అయ్యెమహారాజులలోనూ,
అత్యున్నత విద్యాధురీణులైన స్వాతంత్ర్య
ప్రియులలోనూ-ఈ వ్యవస్థ సంభవం కావచ్చు!
పోతే, మధ్యతరీ అన్న మనతోటివాళ్ళు

సరళ సలహా!

పై చూపుల మీద నా సలహా నిమ
ర్శిస్తూ చాలా మూటగా ఒక
'వనితావాణి' వినిపించింది. వాదం
'నైతికపరమం ఫలితం' అని.

అంత సంయమనం - ఆత్మాభిమానం
లేనివారు మనలో ఉన్నారనీ, నేను
కలలుకన్న వ్యవస్థ ఆ అవస్థలో వదు
తుందనీ నేననుకోను. అయితే వారికి
కాదు నా సలహా! 'నైతిక చూపులు'
ఉండితీరాలి. అది యిప్పటిలా అంధ
నంగా కాక - ముఖ్యవిధిగా జరగాలి.
అనేక జీవితాలు చూసినతర్వాత ఈ
సలహా చెప్పాను.

ప్రతి మంచికీ వదు చెప్పేంటి
వుంటుంది. చెలుగులోనే నీ నీవా
వుంటుంది. చెడుకోసం మంచి వదులు
కుంటారా! ముఖ విషయ సులూచి
మామూడటమే మన నేర్పు. జీవిత
విధానం.

నంగలేమిటి! అనూచానమైన సామాజిక
నియమాలకు కట్టుబడి, ప్రకారం వాంఛిత
జీవితం కాంక్షించే వాళ్ళకు ఇది ఎట్లా
ఉంటుంది?

అసలు, యీ పరిశీలనకు ఎంత కాంక్ష
కావాలి? పరిశీలనాపద్ధతి ఎలా ఉండాలి?
ఒక ఉద్దేశం ఉండి, బంధువులే వుండి-లేదా
ఎరిసన్న వాళ్ళయిండి - రాకపోకలు అను
కుంటే సరే! అప్పటికీ, చూసేవాళ్ళ కొక
వరదా; బంధువులలో ఒక విధమైన ఈ సడింపు;
అసలు తరిదండ్రులకీ మనస్సులో కద్దం;
తమవిడ్డ, తమసలహా కొరడంలేదని! ఇంకా
ఎన్నో గొడవలు! మంచి తెలుసంటే,
మరుపుకున్నారంటే, 'తరి! విడ్డమ' నేను
నేనుకే! అంటే-ఇత్యాదిగా!!

తమవిడ్డ, తమయిష్టప్రకారం పెండిచేసు
కోవాలని తరిదండ్రులందరి కోరిక! ఇది
స్వార్థమా?—దీనికి సమాధానం చెప్పాలంటే
చాలా అర తలు కావాలి. అలాడినా, కొడ
లినో తమ ఇష్టప్రకారం ఎన్నుకోవాలని వారి
కాంక్ష. జీవితంలో దాదాపు వారి యిన్ని
కను అంతటితో స్వస్తి! అఖరున్నీ కగాపటి
వాళ్ళ కంత కలుదల. ఇందుకు వ్యతిరేకి న్న,
ఆ కుటుంబం కొంతకాలం కుంభ కిలా
నన్నుగా ముందుకూ ఉంటుంది! విలే, వధూ
వరుల నా తరిదండ్రులకోసం త్యాగం చెయ్య
డానికి, ఇదే వాళ్ళ జీవితసాధానికి ప్రబల
మైన పునాది. 'ప్రేమకోసం, తరిదండ్రుల
నైనా త్యాగం చేసానంటాడు, ప్రేమకూ
మోహానికి లేదా తెలియని మూఢగొన్నాథం!
తరిదండ్రులు తన విషయంలో కేవలం స్వాధ్య
యనం ఉన్నారని వాడి మ్హించి విశ్వాసం!
వధూవరులు వత్సరమున్ను లేకే, తరిదండ్రు

శ్రుతి ప్రకారము కృతజ్ఞతాచిహ్నంగా వారి కప్పు. లేనా, గాఢానురాగాన్ని ప్రకటించుచున్నారని, మారాంచేసి, మంచినీళ్ళు ముట్టించి-తామూ, తిరిదండ్రులూ పరస్పరం నని, సమైక్యత, కాంతంగా సాధించవచ్చు అర్థంకొనకొనలగా కృతజ్ఞత-చెప్పి మెప్పించక కార్యాన్ని!

కృతజ్ఞుడు - మేములే క్లామరుకు - మిడిల్ డిజైను.
గొట్టిపాటి లీలావతి (అనంతపురం)

మనం ఉన్న ఊళ్ళో గాక, మరొక ఊళ్ళో ఉన్నారనుకొండి-వసుదో, వరుడో, ఆ పరిస్థితిలో, 'పెళ్ళి మాపులు' కని పెళ్ళిన ఆకొద్ది సమయం, వధూవరుల పరస్పర సమకీల పరిశీలనకు తా నిమిషంకా? శిలపరిశీలనకు, ఒక గంట-అరదినం-పూరికోనా చాలానా? ఏ ఖోరటిలో నాకు సంభాషించుకోవచ్చు?

'పెళ్ళి మాపులు' కని వచ్చి ఉన్నవారు; ఇహనిమిషాలు మాటలద్వారా పరిశీలనాచిహ్నం ప్రకటించడంలో-ముఖ్యంగా వధువు-చిక్కడనం ఉం తంటారా?

'లేకుండా ఏం?'-అంటారా! శరే, శంకోమం!!

శిలపరిశీలనకు చాలావ్యవధి కావాలని వంటాను?

కారణం ఏదంటే, శరే శరే లో, వయటింగ్ రూమ్ములో, ఇంకా-కాంటిన్స్ లో, ఇళ్ళందరికీ-పుస్తకాలిచ్చి పుచ్చుకోవడాలో మరి బస్సులో, పార్కులో, సముద్ర తీరాల్లో; ద్రామాలు, సినిమాలు, ఉపన్యాసాలు వగైరాలో యువతీ యువకులు కలిసి మాటాడుకోవాలి! అవకాశాలున్నాయి! కొవ్వొల్లో, కథలో, సినిమాలో, ప్రేయస్వీప్రియులు కలుసుకోవడం; అడవి కోవడం, పాడుకోవడం; వేడుకోవడం, వీడవి కోవడం-వగైరాచూసి, ముచ్చటపడి, అని మంచినీటిపాత్రలని ఉపహించుకోవడం సోగను గానే ఉంటుంది! మరి, అని కార్యరూపం భరించే దగ్గి లేవచ్చిన చిక్కంతా!!

అన్ని అవకాశాలూ కల్పించవచ్చునా, యువతీయువకులు పరస్పర సమకీల పరిశీలన చేసి, ఒకనిర్ణయానికి రావడం సాధ్యమేనా?

పరస్పరాకరణ ఉన్నచోట పరిశుభ మనుస్కరై పరిశీలన జరపడం చాలా అతీతమైన దినం నింద్యంకాదు.

ప్రభుత్వ సంవర్ధక కమయంలో జరిగిన శ్రేణులయోగభరితం గా మోహమా, విముఖత్వమో జనిస్తుంది. తాని ప్రకృతం కలగా కొంతకాలం పనిచేస్తూనే ఉంటుంది. ఇది, యువారపరిశీలనకు కొంచెం ప్రతిబంధకం! (పరిశీలన వ్యవధి తక్కువైనా ఒక్కటగా కనిపిస్తాయి; మోహాతీరి, తన తండ్రి వృత్తిలేవన్నది అన్నీ రివ్యలుగా తోపాయి. మోసపోయామే అనుకుంటాం; ఇదంతా దృష్టి భేదం. సమయప్రభావం!

ఒకప్పుడు అధించేసుకొనడం, అర్థమైనంత మట్టుకు సరిపెట్టుకు పోతుండడం, ఉభయంలో ఉన్నప్పుడు స్నేహం గాఢంగా పెనవేసుకుని ఉంటుంది! మరి యీ సుగం ఎదుటి వ్యక్తిలో ఉందా? అంటే, చెప్పడం అంత శ్రేణికాదు, మన స్వత్యజ్ఞానకానా. ఇందుకు మామూలు పెళ్ళి మాపులు, సమకీలపరిశీలన చాలవు!

వనితా వాణి

అడపిల్లలు....

గ్రామసమీపరంగారి "అడపిల్లలు అడ్డంకులు" వ్యాసం ఇప్పుడే చదివేను. వ్యాసంలోని ప్రతి వాక్యం యదార్థాన్ని నిరూపిస్తున్నాయి. ముఖ్యంగా ఆర్థిలోని ఇంచుమించు అందరి ఇళ్లలోని అనివాసిత యువకులకు వారు నూచించిన అడ్డంకులు అనుమతి ఎదురవుతారన్నది ముమ్మాటికీ నిజం. నాగరికతను అలవరచుకొన్నామని భావిస్తున్న పాత భావాలకు పూర్తిగా తిలోదకా రివ్వలేనివారు మనలో కొందరు. ఈ పాత కొరతల కలయికతో కూడిన నాడులు, నియమనిబంధనలు మరింత బాధాకరంగా పరిణమిస్తున్నాయి. మనసులో మాట మరొకరికి వ్యక్తం చేయలేక నియమాలనే అడ్డంకులలో నలిగే అడపిల్లలకు వారి వ్యాసం కొంత పుష్కలమనం. వారికి నా ధన్యవాదములు.

లక్ష్మీచందర్ (కలకత్తా)

"మగవారు మారాలి"

ఈ పెప్పే సలహాలు సరళిగారు కాన మగవాళ్ళకు చెబితే బాగుండునేమో. పెప్పే చూపులలో అడవి ఏకాంతానికి అంగీకరిస్తే అంతటితో ఆమె జీవితం పూజే. ఎంగుకంటే ఆ సంబంధం కుదరకపోతే మరోటి, తిప్పితే మరోటి - ఎంతమందితో ఏకాంతం? ఎన్ని సార్లు? ఇన్నిసార్లు అయింతిర్వాత ఇక ఆమెగారి ఏమిటి? ఇంతమందికి వచ్చనిది మనకా? అంటారు మగవారాయ్.

అయినా పిల్ల ఏకాంతాని కంగీకరించ గానే పిల్లవాడి మనస్సులో "ఈమె జంకు గొంతు లేకుండా అంగీకరించింది కనుక" అంటూ అనుమాన పిశాచం గజ్జికడుతుంది.

మగవారు మారి. మనవలు వారంతటా వారే అంగీకరిస్తారు.

వి. సరళి (విశాఖ)

"నేను మోసపోయాను"

6-7-60 పత్రికలో "సరళి సలహా" మీద ఎం. విజయలక్ష్మి (తెనకొండ) చేసిన వ్యాఖ్య చాలా చక్కగా వుంది. అది నిజమే కూడా విధంగా వ్యక్తిగతంగా మాటాడి (వరుడితో) నవ్వబోయినవారిలో నే నొకరిని. కేవలం సామాజిక, రాజకీయ విషయాలపై చర్చ జరిపినందుకే, అతడెందుకంత అపార్థము చేసుకున్నాడో నాకరంకావడంలేదు. కాబట్టి ఆ సలహా అనాధికరీయమనే నా భావన కూడా!

"సోదరి" (విలూరు)

కోకొల్లుగా వస్తున్న విమర్శలకు సరళి సమాధానం వచ్చే వారం చూడండి.

స్త్రీలు - పురుషులు

ఈ వారం 22-6-60 పత్రికలో సోదరి ఎ. నాగలక్ష్మిగారు వ్రాసిన స్త్రీలు - పురుషులు అనే వ్యాసం నా కంటో బాగున్నది. వైవాహిక విషయంలో నేడు సంఘంలో జరుగుతున్న పరిస్థితులు అతి వాస్తవికంగా, పాశకుల హృదయాలకు ఆపదాన్ని కలుగ చేసేటట్లు వ్రాశారు. నేటి పరిస్థితులలో అడపిల్లలకు డిగ్రీ కోర్సులు చెప్పించినా కూడ చాల కష్టంగా ఉంటోందని వ్రాశారు. ఆమె వ్రాసిన ఈ విషయంతో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాను. అడపిల్లలకు స్కూలు ఫైనలు ప్యాసైన పిమ్మట, పిలరితకల్లో చేర్పించిన చాల బాగుంటుందని ఆమె వ్రాశారు. మొత్తము మీద నాగలక్ష్మిగారు వ్రాసిన విషయాలన్నీ, మాకు బాగా సచ్చాయి యిక ముందుకూడ ఇదే వ్యాసాలే ప్రచురిస్తారని తెలుసాను. నాగలక్ష్మిగారి

నా అభినందనలు. సరళి సలహా సరళిగా వాల కానుంటోంది.

డి. లలిత. (విలూరు)

మాట సొగసు

సోదరి కైరవధట్ట రీలా సీతారామ్మగారు మాటసొగసు సూర్య చాలా వివరంగా వ్రాసి వారు. ఈ వ్యాసం చదవడమువలన కొందరు మహిళలు మాటాడుట యొక్క తెలుగుకుంటారని ఆశ్చర్యపడ్డారు. రచయిత్రీకి వనితాలోకం వ్యాసా నా అభినందనములు.

క్రిష్ణ (ఫత్తెపురము)

వనితావాణి

వనితాలోకంలో కేవలం ముద్రితమైన ఉపవాసాలు మా సీతారామ్మగారు వ్రాసిన ఇన్నాల్సు జరుగుతోంది. "వనితావాణి" ప్రవేశంతో పరిశీల ఆభిప్రాయాలు తెలుప రించేటందుకు ఆస్కారం కలిగింది. ఇది వరకు పిల్లలబడి యిప్పుడు అగుంటోంది. అందుకు నా అభినందనలు.

తైలజ (పార్వతీపురం)

ఒక్క సారి గతం

వనితాలోకంలో ఒక్కసారి మళ్ళీ విమర్శ వార్తకు వ్యాసాలపరంపర ప్రచురణ చాలా అవసరం. కాలదోచుంట్టిన (పట్టని) ప్రవృత్తి నాలులాటివి ప్రచురించి చర్చించాలి. 'అనౌరాధ' రీలాటి వ్యాఖ్యల రీటుతో చీకటి బొంగలనట్లు పట్టకొవాలి. మరింత చైతన్యం వనితాలోకంలో రావాలి. ఒక్కసారి గతంలో వెళ్ళి రావాలి.

ఆర్. కృషి (నల్లకుంట, హైదరాబాదు.)

సర్దుకు పోవడం

జి. కృష్ణకుమారిగారు వ్రాసిన 'సర్దుకుపోవడం' చాలా చక్కగా, వాస్తవిక దృక్పథంతో వ్రాశారు.

తెలుగు యిల్లాలు చిరకాలంగా సమానానికి చేరు పడదీ ఇది పురుషుల విషయంలో ఆమె వైఖరికి వచ్చిన కేరు. అయితే సమజాతివాదైన సాటి మహిళలతో కూడా స్త్రీ సర్దుకుపోవడం అవసరం.

సర్దుకుపోవడం ఓటమికాదు. అంతిమ విజయం. ఇదీ రహస్యం!

— పద్మనీలీయదర్శిని (తెనాలి)

(87-వ పేజీ తిరువాన్ని)

పిండిచిట్టమ్మను. రామిగాడి చేతిలోని
 కత్తి మునుదేరి తళ్ళిలో మెరిసిపోతుంది. అత
 యత్నుంగా రామిగాడిని చూచి ఎంకి
 ని రాం త పోయింది. భార్య
 స్వర్ణమాల మెలికలు తిప్పకుంటూన్న ఎంకి
 తిల్లావ్రతిమలా నిశ్చలంగా నిలబడిపోయింది.
 అనుకోని అవాంఛనం నెత్తికెక్కినటుమాత్రం
 తెలిసికోగలిగింది. ఆమెలో అలోచనలు అగి
 పోయాయి.

రామిగాడు తన చేతిలోని కర్రతో
 పెట్టుకునిదిని ఉన్న జంతుతాళ్ళను తెగ
 గోసేసాడు. ఎంకి తన కండువేతులలో ఆ
 కండుతాళ్ళను గట్టిగాపట్టుకొని పెరిగా
 అరిచింది. ఎంకి ముందుకు లాక్కుపో
 తూంది. రామిగాడు ఎంకి నడుము గట్టిగా
 పట్టుకున్నాడు. కొండుగాడు విదో ఉప
 ద్రవంజరిగిందని తెలిసికొని ఎంకిని చాచ్చు
 రిన్నా పో ఎగతాళిచేసాడు.

ఎంకి రామ గాడ్డీ అసహ్యించుకొని
నానా రకాలుగా తిడుతూంది. ఇక నేనా
వదిలి పెడితే తన బావను కాపాడుకుంటానని
ప్రతిపాదించుకుంది. కానీ రామ గాడ్డీ ఇంత
కన్నా మంచి అవకాశం దొరకినది. ఎంకి
ఎన్నో తియ్యబినుటలు పెనుతూ ఒంగ
పోతున్నాడు. రామ గాడ్డినుటలు ఆమె
నినించుకుంది కాదు. అంతలోనే గుబ్బి
గాడు వరుగువరుగున అబ్బటికొచ్చినాడు.
ప్రక్కనున్న బలమైన పగురుకర్ర తీసికొని
తక్కినంతా పని మోగించి రామ గాడ్డి తలకు
పరిగా విసిరాడు. ఆ డెబ్బిలో రామ గాడు
నెలకొరిగినాడు. పొలిశ్శక పెట్టిన ఎంకి తన
చేతిలోని త్రాళ్ళకు నిడిచిపెట్టింది. కొండు
గాడు బండరాతిమీద పడిపోయాడో,
ఏ నుండుమీద కూలిపోయాడో, ఎవరికి
తెలుసు?

ఆ దుస్సంఘటనతో ఎంకి తలంతా మిడి
కొట్టినట్లయింది. ఆ మేము గుండెలో వేయ
నూదులు ఒక్కపర్యాయం చొచ్చుకున్న
ట్లయినాయి. ఆమెలో ఆవేశం సాంగిడి
ఆమె హృదయం దహించుకుపోతూంది. తన
భవవ్యతి శీవర ■ కుప్పకూలిపోయింది.
రాశ, నిష్పృహలకలయితో ఆమె మనసు
కలోలమయింది. తన జీవితపు పట్టుగొమ్మ
విరిగి పుటారిగింది 19 మే చూపులు తీశా
నంగా రామిగాడివేపు చూచినాయి. వాడు
పైకి లేచే పరిస్థితిని పూరిగా కోల్పోయి
నయినాడు సేలంతా చుట్టూకొని అతికష్టం
వినా ప్రాకుచున్నాడు వాడి మక్కు
లోంచి రక్తపు బిందువులు వడిసి పడు
కున్నాయి.

రామిగాడ్చి మూచివ నంకికండు పర
తలన వ్రులముకున్నాయి. వండు అప్రత
త్వంగా వలవటలాడినాయి. ఆ సు
వీధి ఉద్వేగం ఉచ్చాంగింది. కలితర బునం
కొట్టింది. ఎంకి పెటకొంకు నడుముకు దిగి
చుకుంది. తన ఆక లన్నీ నేలనుటంచేసిన
రామిగాడ్చి ప్రతకనివ్యవూడవనుకుంది.
ప్రక్కకు మూచింది. పెద్దనుడు. మాయలేని
బరువులయినా అనుంఠంగా వాన్ని లంకించు
కొని పెకలింది. కోవంలూ అంత బరువైన
నుండు లేకగా పెలిలేచింది. రామిగాడు
ఇక తన వావునిదనునుకున్నాడు. తనవంతం
అక్షానా నికి లఖరవకున్నాడు. రండు
చేతులు కట్టుకొన్నంతో పెకలి ఎంకి నను
స్కరించివాడు. తన తన్ను మీమించును
న్నట్లు, వారిగా, వీనంగా ఎంకిన వ్రు మూచి
వాడు. కళ్ళనిండుకు కన్నీరు కార్చినాడు.
కాని వాడిచూపులు ఎంకి తరికించిందే
కాదు. ఆ సమయన అమెకంత దీర్ఘలేదు.
సర్వస్వము తనబావ ననుకున్న కొండు
గాడ్చి బరిగిన్న ఈ మరార్లుడు మీమా
నుడు కాదనుకుంది. తగకొందిచే తన్నుం
లూ తన మనసును కట్టుదిట్టం చేసుకుంది.
కండు గట్టిగా మూసుకుంది. బరుగబోయే
వీధివ్రుం ఇక మూడలేననుకుంది. తనచెలి
లోని నుండు రామిగాడి పెరికి సరిగా వదలి
పెట్టింది. రామిగాడితల ప్రదలె బోయింది.
వాడి ఉచ్చాన్నన నివ్యాసాలు అనంతవాయు
వులూ కలిసిపోయాయి.

6

“ఇక మనం పెరిగినా సడక సాగిద్దాం. రేపు సాయంసంధ్యలకిగాని మన గమ్యస్థానం చేరుకోలేం” అంటూ తుపాకి భుజంవీడ తేసుకొని ముందుకు కదిలాడు భూపతిరాజు. అరెస్టు అనుసరిస్తూ సాగిపోతున్నాను. నేను విన్న కథను అలాగే చనలాగే పెరిగి కలం లిప్య కుంటూ, అందులో సహజశక్తి ఎంతమాత్ర ముందో తర్రీఫ్ చేయమంటూ నడచుకున్నాను. ఏటి కమిషన్ కెట్టే నిట్టలో ప్రయాణం చేస్తూ మరుసటిరోజు సాయంకొలానికి అనుకున్న పాఠం చేరుకున్నాను.

మేము ఆ ఎత్తయిన పేటమీద కూర్చున్నాం. అక్కడనున్న మురిశెట్టు ఎన్ని సంవత్సరాల నాటిదో? దాని పేటలో చూడాలంటేగా బలసిపోయి అక్కడక్కడా భూమిని పగలదీసికొని పైకి కనుపిస్తున్నాయి. దాని ఊడలు జానపద కథల్లో చురించిన రాక్షసుల తలవెంట్రుకల్లా దోగిపోతున్నాయి. ఆ పేటకు పైభాగాన మరొక పేట, చూచేందుకు ముట్టుల్ని తాకుతూన్నట్టు కన్పిస్తోంది. ఆ ప్రాంత మంతా చుట్టూ నీడలతో నిండి ఉంది. మేమా చుట్టుకొണ്ട് ఒక విశాలమైన చదునైన బండమీద కూర్చున్నాము. మాకు రెండు పేపులా చుట్టూ అరులు, రకరకాల తీగ

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

తరచుగా మాత్రము వెలసడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిన్నము. కరీరాన్ని గుల చేయడమే కాకుండా ఈవాల్లిది, తనబంధలో చిక్కినవారిని అరొకకారొక ముక్కుపురుగు అనమ్మని చేయును. ప్రభువదళలో కారీరక మానసిక క్రమబలం యిచ్చుగింపకుండుట, నడుమలో నొప్పి, చూపుమాంద్యము, తొడలో ననుష్ఠి, నరముల బలహీనతతో యా వాల్లిది పొడచూపును. పై అమలములతో మోడన వాల్లికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించుకున్నచో, అధికవాహం, అకలి, గొంతు నొరు యెండుట, దురదలు, కాళ్ళలో వదులి, మోకం తగడం, కరీరమంతా పొట్టు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిపొడలు, మయ, గడ్డలు, రాచ పుండు. ఇట్టి భయంకర వ్యాధికరమైన వాల్లిదలు యెన్నో సంభవించవచ్చును.

“వీనస్ ఛార్మిస్” మా ప్రణామాలతో అనేక నేల
మండి తమ బాధలనుండి నివారణ పొంది వ్యక్తి
కార్యమునుండి రక్షింపబడిరి. “వీనస్ ఛార్మిస్”
కాస్త్రీయ వద్దకులమీన ప్రాచీన యాచాని
వైద్యవిధానం ప్రకారం ఆమూల్య ఓషధుల
కాక పదార్థముల, స్వాభావిక ఔషధముల సౌర
ముతో తయారైనవి. “అమిత చాహుముత్యి...
వలూమారు మా ప్రతిపదన చేయు అవసరము
2 లేక 3 రోజులలోనే మీకు చాలాభాగము
నివారణమగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు
నగానికేగా స్వస్థి చేతులనీ పునిపించును.”
“వీనస్ ఛార్మిస్” కొద్దివయసుతోనుభవముగా
లేరికగా నేమించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేక
పథ్యము లేదు. నిరాహారముతోనుండే అవ
సరంలేదు. రోగులు వ్యవస్థాపకము ఆహారము
తినేందుకై రోగులు ఇదివరకటికంటే ఎక్కువ
రకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును.
వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరమైన ప్రముఖ అడిగి
నచో ఉచితముగా సంపాదించు.

ధర : 50 మాత్రం సీసా రు 6-75.

ప్యాకింగు ప్లస్టర్ ఉ-చితము.

అభిమతము :

Venus Research Laboratory (A. P. W)
P O Box No 587, Calcutta

డాక్టర్ దిగ్వి పొందండి !

ఇంటిగూ తిరిగి గా మార్చుని వుంటే
మృదు, పాపలీ బూటవనీ పొంది,
ప్రభుత్వ రిజిస్ట్రీవల్ పొందిన కాశీజి
ద్వారా మిగా డిప్యూటీ పొందిన మృదు
ఉచిత పాప పోనీ మృదు వాయండి

Indian Homoeo-pathic College³
(AWM) Jullundur City

RATNAM'SN-OIL

అంగనరములు బలపాతర చెంది చిన్ని చెనబో తిరిగి యాధాపకాగం అయి త్తా నాల్గు మనుభవించుకు 50 సం॥ ప్రభాగ్ని కలది. 1 పీసా గూ 10 లా 1. 1-4-0 కొవలసినవాగు యంగుగా 1-4-0 పంపేది. ఇంగులగా స్వేదన రకం అర్చింతుగుమనకు గూ 25.0-0 లా
కార్తర్ రత్నం నన్స్, (Estd 1904)
 మలక పేటవిల్లింగ్స్, ఆజంపూ గూ 25.0-0 లా
 పేట, హైదరాబాద్ 24 P. P

దాబా ఇల్ల అమృతము

(1) చక్కని దాబా : కట్టెపు అవరణం 1200 చ॥ అ॥ ఇంటి కలం 750 చ॥ XII సర్వ వారాయణ పార్కు గోడ, రామలింగేశ్వర పేట, తెనాలి, యందున్నది. గూ 28,000 లకు లేక అప్రాంతమునకు విక్రయించును.
 (2) తమకు కొరతపడే సాగు తీ కాల్షి యంగున్న మరొక దాబా కట్టెపు అవరణం 1200 చ॥ అ॥ మొత్తం కలం 1000 చ॥ XII లా. 28,000 లకు లేక అప్రాంతమునకు విక్రయించును. ఎల్. నారాయణ, 30, II క మెయిన్ రోడ్, గాంధీనగరం, మద్రాసు-20

జులిస్థి

అల్లీ అల్లీ బిలిగా వట్టంగా అలుకుపోయి ఉన్నాయి. మేమున్న పేటుకు పేటుంది ఒకవేళ గలగల దూకే చిన్న జలపాతం. మరొకవేళ జలజల పాతే నెలయేటి ప్రవాహం. అక్కడక్కడా విర్రుడైన చిన్నగుంటలు ఆ ప్రవాహపు నీటిని నింపుకొని లేటవడి ఉన్నాయి. ప్రవాహపు గతి తీవ్రంగా ఉన్న చోట ఆ నెలయేట మెలికలు తిరిగి వింతగా నాన్ని వినిపిస్తూ పరుగులు తీమాంటుంది. జలపాతపు నీరు చుమికే చాలులో నిగనిగ మనే మెరుపు ప్రతిఫలించుంటుంది. నెలయేటి ప్రవాహపు గతి నెనునరించి చూసే కనుచూపు మేరలో వింతకాంతలు పోలేచి లేడిపిల్లలా గంతులేస్తూంటుంది. ఆ యేట అరణ్యప్రాంతంలో కొన్ని చిన్న గుట్టల్ని ప్రదక్షిణం చేసికొని వచ్చేటి పెట్టెను నెట్టుకొని కనుమరుగై పారిపోతుంది. తను ప్రవహిస్తున్న పురాతన అరణ్యపు వృద్ధయం లోని కథలను అది నునకనలదాస్తూ మనకు వినిపిస్తూంటుంది. ఆ ప్రకృతి రామాయకలను నిలకెస్తూ ఇద్దరం నిశ్చబ్దంగా కూర్చున్నాం.
 అంతలోనే "బావా బావా బావా!" అనే ప్రకారతమయిన ధ్వని వినిపించింది "ఏమిటా కబ్బం? ఎందుకలా వినిపిస్తోంది?" భూపతిరాజును ప్రశ్నించాడు.
 "ఆ కబ్బం! ఎంకే తన బావకొరకు తిరుగుతూ అరుస్తోంది!" అసలు విషయం తెలియజేసాడు. ఆ కబ్బంకొంకా కబ్బంవ్వగింది అతని కళ్ళలోకి చూచినాను అతను మానంగా హసినూదినంగా వరసరాలనుచూస్తూ అన్నాడు: "ఎంకే ఈ అడవి ప్రాంత మంతా కలయ తిరిగింది. ఆ కొనకు క్రింది ప్రాంత మంతా బడకింది. చిన్న చిన్న పెట్టెలు ఆవుచేసికొని అగాధమైన లోతు లోయలోకి నడిచింది. అక్కడన్న పోలన్న గాలించింది. కనీసం కొండుగాడి అనివంజర మయినా కనుపిస్తుండనే అక్కో, బావను కలకరిస్తూ, మారుమూల లన్నీ కలకు తిరిగింది. ఉన్నట్టుండి ఆమె పాదాలకు విడో గట్టిగా తగిలింది. ఎంకే కబ్బులిన్నట్టుంది. తలవంచి వృద్ధి పొందింది. అది కపాళం. ఆకారం ఎవరయిందీ ఆటే వృద్ధునిగా కనుపించుకోవాలిగా అది కొండుగాడి పుర్రెనని పోలన్నకొగిలింది. దాన్ని మనపారా తన వృద్ధమానికే చూసుకుంది అరణ్య మంతా ప్రతిస్వనించేట్టు విట్టున విలపించింది. నెలయేటి కబ్బం ఆమె కష్టంలో పాలుపంచుకున్నట్లు ఆ విడుపు ప్రతికరించింది.
 ఎంకే కిరీటం ప్యాథీను తప్పింది. పాదాల గతితప్పి పడుకున్నాయి. సేతాల భారంగా తెరచుకొని ఇరుకుదారుల్ని చూస్తున్నాయి. ఎంకే నడకలో అడుగుడు నడకన్నీటి

యక్కలా విడి ఆ త్రోవను ప్రవహిస్తోనే నడచేసున్నాయి. కడగ మనం కూర్చున్న బంబు మోడనే ఉంచుకొని దానిపైనే మాస్తూ పురస్వప్తులు నెమరు వేసుకుంటూ ఉండేది.
 కొద్దిరోజులకు ఎంకే నాన్న, తమ్ముడు, నువ్వుదీ ఆమెను కలుసుకున్నారా ఇంటికి రమ్మని బ్రతిమలాడాడు. నువ్వుదూ ఎంకే కాళ్ళు పట్టుకొని బంగవోయినాడు. కాని ఎంకే వారి మాటలు వినిపించుకోలేదు. కడకు ప్రేమతో తెచ్చిన అన్నం కూడా ముట్టలేదు. దాన్నంతా పిచ్చిదానిలా విరజమ్యేసింది. పెట్రిగా మాటాడేది. "బావా. బావా." అంటూ కేకలేసేది. కొండుగాడి కిరీట కపాలాన్ని వృద్ధయానికి చూపుకొని భోరున బాబోయేది. ఎంకే వెళ్ళి రికే వాడు విసుబోయాడు. ఆమెను ఇంటికి తీసుకళ్ళేందుకు తను కేక నంతా వినియోగించాడు. ఆమెను ఒప్పించలేక విఫలులయినాడు. ఎంకేని ఒంటరిగా వదలి తిరోగమించి నాడు.
 ఎంకే కొద్దిరోజులకే నీరసించిపోయింది. ఆమె కొండుకొంకా కూడా చిక్కి కల్యమయింది. పైగా కొండెజ్వరం ఆమెను అవహించి పీడించవారంభించింది. ఆనాటి కానాటికి ఆమె గొంతు నిరంతరం వీడ్వటంతో జీరపోయింది. మెలగా పీన వ్వరంతో "బావా బావా" అంటూ కలకరించేది. త్రాగలేని ఆమె కంఠం చిగురుటాకులా బడినది.
 ఆనాటి రాత్రి ఎంతకాలమయిఉంటుందో చెప్పలేము. ఆకాళంలో వందం వేసుకున్న మేఘపుంజాల వరుగులు. వివరితంగా చూడమని వీరే ఈ దరగాలి. అడవంతా నిశీధం కాన్యం చేస్తూంది. మేఘాల సంభుర్ణణలో ఉన్న వీరికే వరకొకటనకే మెరుపులు, పిళ్ళ పిళ్ళ ఉరుములు, మండపోతలంటి వర్షపు భారాలు, నెలయేట భావనగాన్ని మించి వయనిగూన్నాయి. జలపాతం గంతులుతేడి మనుకుతోంది. ఆ ప్రాంత మంతా జలమయం, పాచాత్తుగా నేయ కాంక్షలు ఒకేకర్మాణం చేసికొన్నాయి. మురితెట్టు ఒకవేళ అనినకొమ్మపై పీనుగు కడిచి కొమ్మక్రిందనే వికలమనబడే. ఆ బండ విడవ వృత్తువుతో పోరునలవుతున్నా ఎంకే. అమాంతంగా బరువైన కొమ్మ ఆమెమోడనే వడింది. ఆ అందాలపాలనెరి, నుగులాలుల్లు వలి, రూపావకనకవలి, అనుయకురాతన ఆ వలెవేమను ప్రకృతి దుప్రకాశ పోరి పోయింది.
 "బావా. బావా" అనే అస్పష్టధ్వని ఈనాటికి వినిపిస్తూ జలపాతం వింతస్వరంతో మిలితమె ఆ నెలయేటిలో పాగి పోతుంటుంది" ★

అప్పుడు
అప్పుడు
అప్పుడు

బుసునూర్
ఇందాకాకా రిందా
శివారాజుగారు
వేరువార్ అసలు
ఇందాకాకాకా
దీనినివేసులేదు
అసలు శివారాజు
బుసునూర్ నాకేదో
అనుమానంగా ఉంది

నూర్ మురావాయి
ఇందాకాకాకా
ఇక్కడలేనేలే
దుసార్

అప్పుడు
బుసునూర్
మొదట
చిత్రాకావ్యం

మూరంగం, ఇది మును
హెడ్ కాన్ స్టేబుల్ సెషన్లు
శివం

అలాగే గత
హంతకుడికాసం
అంతానాలుగు
మూలలవెతకయ్యి

బోలెసులు అలా
ప్రక్కల పాదల అ
వెతుకు తూండగా...

అప్పుడు కళ్ళు పూలనుంయూనివారమే
మూర్తుకుని ఉన్న అసలు హంతకుడు
తెలియగా వాళ్ళ అంత అసెబ్లయి...

అప్పుడు మూర్తుకుని
వెతుకు
వెతుకు
వెతుకు

పేరు 404, లూ టాన్
బోలెసు సెషన్ వెనుకం
పాదల వేన్
ప్రవర్తిలారము

ప్రధానాధికారి అరణ్యవాసంచేసి రాములవారు సీతాలక్ష్మణ సమేతంగా ఆయాధ్య చేరుకున్నారు. ఆయన రాకకై ఎదురు కూర్చున్న తమ్ములు, మిత్రులు వజ్రలు-కలసి రానుచున్నదిగా వ్యాసయ పూర్వక స్వాగతం పలికేడు.

ఆడది కాబట్టి - కొడుకు మీద కాశ్యం కొద్దీ-కైకేయి వెలితివడి రాములవారి అరణ్యవాసం భరత కట్టాభిషేకం కోరిందిగాని నిజానికి భీమకుమారము ఈ పద్మాలుగు సంసత్పిరాలు సింహాననం తాక లేదు. కనీసం రాజధానిలోనైనా లేడు. రామచంద్రుడి పాదకలు ఊచి తనుమట్టుకు తాళగారి ఊరు నందిగ్రామంలో ప్రండిపోయాడు

అందువలన కాశ్యంలో ఇష్ట

రాజ్యం భీమకుమారం అన్న మాట సామెత అయిపోయింది.

రామచంద్రుని రాకతో భరతుని ఆనందమునకు అంతులేదు. మంచి ముహూర్తము కూడా. మహాముఖుల వేదవచనంతో రామచంద్రుడిని సింహాననం అభిషేకం చేశారు

అంజనేయులవారికి ఈ ఉత్సవం అంతా నేత్రార్థంగా వున్నది. ఆ

రామచంద్రుడు సింహాననం ఎక్కినా మంత్రిని సంతోషపరిచినా, తమ్ములను చేరినా-హనుమంతుడు ఆయనవంకే అర్ధనిమిష నేత్రంపై భీమపరవశ్యాన కూర్చున్నాడు.

ఆయనకు రాముడు తప్ప ఇంకో మనిషి కాని వస్తువు కాని కనబడుట లేదు.

ఇంకాలో ఒక చిత్రం జరిగింది. తమ్ములెవరో ఆ ప్రతిం చారని రాములవారు చిటికెశాగు.

అలా ఎందకు వేశారో హనుమంతుడికి అర్థము కాలేదు. తనూ ఒకసారి చిటికె వేసి చూసుకున్నాడు మిత్ర చాల్ల బాగానే ఉంది. గాని అందులో ప్రత్యేకత ఏమీ కనపడలేదు. మాదిరి

గారాములవారు చిటిక ఎందుకు
వేశారయని యోచన చేశాడు.
అనుమానం తీర్చుకుంటేగాని నిద్ర
వట్టకు ఎవరికయినా. అందులో
హనుమంతుని నంగతి వేరే చెప్పాలా.

రామచంద్రుడు కొంచెం ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడు చేతులు కట్టుకుని అతిభక్తితో ఆయన ఎదుటకు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు. రాములవారు తన భక్తుని పంక ఏమిటి అన్నట్లు చూశారు.

స్వామీ నా దొక్క మనవి అన్నాడు సవినయంగా రాముల వారు నన్నుగా నవ్వి ఏమిటి అంజనేయూ అని అడిగారు. ఇంచాక మీరు నభలో మీ సోదరుడు ఆవులిందినప్పుడు చిటిక వేశారు అందులో ఏదో ప్రత్యేకత లేనిదే మీరు ఆ పని చేశారు. ఆ విషయము నాకు కూడ తెలుసుకోవాలని కుశూహా ముగా యున్నది స్వామీ అన్నాడు.

రాములవారు పకా పకా నవ్వి ఆరిన ఇనా నీ అనుమానం. ఎవరయినా ఆవులిందినప్పుడు ప్రక్కన ఉన్నవారు చిటిక కేయకపోడి ఆవులిందినవారికి ఆయుక్తీణం అని పెద్దలంటారు, నరా అన్నాడు.

ఆ మాటలు హనుమంతుని మనస్సులో నాటకుపోయాయి.

పదునాలుగు సంవత్సరాలు అరణ్యవాసం అందులోనూ అతి కష్టమయిన వియోగము అనుభవించాడు సీతారాములు. అందువలన కౌసల్యా, సుమిత్ర, కైకేయి ఇంకా అంతఃపుర పరిచారికలు కలసి శ్రీరామచంద్రుని కయనమంది రాన్ని చక్కగా అలంకరించి సీతమ్మకు రకరకాల పూలతో బంగారు

జవకూర్మ వీడువారాల సొమ్ముతో ఆమెను అలంకరించారు.

పూర్ణ చంద్రుడు చక్కని పెన్నెలతో ప్రకాశించుచుండగా సీతమ్మను ను సిగ్గు తోకయన మందిరము చేరింది. ఆమె రాకను శ్రీరామచంద్రుడు గమనించి పెల్లుబికే గాథ అనురాగంతో “సీతా!” అంటూ దగ్గరకు తీసుకోబోయాడు.

కాని ఆమె మాత్రము ఆయన ప్రయత్నాన్ని వారిస్తూ “ఓ!” అని ఒక మూలవైపుకి చేయి చూపించింది.

రాములవారు అటు చూచి ఆశ్చర్యపోయారు.

ఆంజనేయుడు ఒకమూల కూర్చునిరామనామం జపిస్తున్నాడు.

నాయనా అంజనేయూ నామస్మరణా పడి ఇంకా ఈ గదిలోనే ఉండిపోయావు! అన్నారు రాములవారు-నువ్వు పెళ్లాలినుమా అన్న అర్థం ధనింపజేస్తూ.

కాని ఆయన చెదరలేదు. వైగా అవును స్వామీ ఉండిపోయాను, అన్నాడు.

రామునికి కొంచెం విసుగు వేసింది. ఉదయం కాగానే మళ్ళీ నా సాన్నిధ్యంలో వుండువుగాని ఇప్పటికీ పెళ్ళి ఆంజనేయూ అన్నాడు.

వల్లకాదు స్వామీ నేనీ గది దాటి ఉణం కూడ బయటికి వెళ్ళను అని ఏ మాత్రము జంకకుండా చెప్పేశాడు రాములవారికి కొంచెం కోపము వచ్చింది.

అయినా ఆవుకుని ఈ గదిలో ఇద్దరు తప్ప మూడవ మనిషి వుండకూడదు అంజనేయూ అన్నాడు. ఇప్పటికయినా గ్రహిస్తాడని.

గాలిబుడగలు

అలపర్తి వెంకట సుబ్బారావు

గాలిబుడగలు యెక్కి నేనూ
సీలిమ్మబ్బు ఊగుపోతా
ఉబును పోకకు ఒక్కసారా
ఊగుచుట్టూ తిరిగి చూస్తా||

ఒక్కగా చీకట్లు మునరగ
చుక్కలక్కల యిండ్ల కడతా
మంచి చెడ్డ మాటలాడి
నందిలోపలి తాయమిస్తా!

చందమామతో జతగ కూర్చుని
విందుభోజన మారగిస్తా!
అలుపు లేకా పరుగులో ‘కుం
జేలు’తోనే పంచెమీస్తా!

చూలుబడికే అవ్వదగ్గర
శాలువా ఒక టడిగి తెస్తా!
వెన్నెలిండుక లాగుజేబులో
నేనుకొని మనపూరుబస్తా!

ఆ మాటకు ఆంజనేయుడు
కొంచెం మై న వెతుక్కోకుండా
అయితే మరీ మంచిది స్వామీ
సీతమ్మ శల్లిని బయటకు వెళ్ళ
మనండి. మన మిద్దరము హాయిగా
ఈగదిలో వుండాము అన్నాడు.

రామచంద్రుడికి ఇక కోపము
ఆగలేదు.

వెంటనే సీతమ్మ గ్రహించి రామ
చంద్రుని కోపమును శాంతింపజేసి,
హన మాత్రంలో కారణమిమిటి
నాయనా” అని అడిగింది.

రామచంద్రుని రక్షించటం వా
|| ర్థవ్యం తల్లి అన్నాడాయన.

ఆమె చిన్నగానవ్వి ఇప్పుడు ఆయన
కొచ్చి ప్రమాదం ఏమున్నది”

అదికాదు తల్లి ఆపలించినపుడు

హనుమంతుడి హడావుడి

చిటిక వేయకపోతే ఆయుర్దాయం తగ్గిపోతుంది కదా. రామచంద్రుడు రాత్రివేళ అవులించి, ■ వేళకి నేను లేకపోతే ఏమిటి నాకు దిక్కు?

ఆయన అమాయకమయిన నందే హానికి రాములవారికి కోపమంతా పోయి చాల జాలివేసింది. ఫరవా లేదు. ఆంజనేయూ నేనావలించనులే! అన్నారాయన.

మన్నించండి ప్రభూ ఆవలించటం ఎవరికయినా నహజం కనుక నాయుండు దయవించి నన్ను వెళ్ళమనకండి అన్నాడు.

రాములవారికి ఏ విధముగా చెప్పాలో తోచక కాసేపు యోచన చేసి సరే ఆంజనేయూ నాకు చాల దాహం వేస్తోంది. దాహం తీరుటకు గంగానది నీరు కావాలయ్యా అన్నాడు. కొంచెంసేపయినా ఈ ■ వదులుతుందని.

కాని ఆయన మాత్రము సామాన్యదా అల్లాగె స్వామీ చెంబు యాయండి అన్నాడు.

రాములవారు సంతోషంగా చెంబు ఇచ్చాడు. హనుమంతుడు అడుగుదూరం కూడకదలక చెంబును తోకచివ్వర ముడివేసి తోకను బ్రహ్మాండంగా గంగానది వరకు పొంచి చెంబునిండా నీరు తెచ్చాడు.

రాముడు, సీత ఈదృశ్యాన్ని చూస్తూ కొయ్యబారి పోయినారు. రామచంద్రుడికి నిస్సహాయో కూడిన కోపం కలిగింది. ఆంజనేయూ ■ ముండితనము నా కర్థము కావటం లేదు. అయితే ఒక్కమాట నీవు. ఆవులించ మన్నప్పడే ఆవులిస్తాను వరేనా అన్నారు.

“ఏమిటి!” అన్నాడు.

సువ్వు బయట కూర్చుని ఎప్పుడు చిటిక వేస్తే నేను అప్పుడే ఆవులిస్తాను తెలిసిందా.

అప్పటికి ఆంజనేయునికి సంతృప్తి కలిగింది. ఇద్దరికీ నమస్కరించి గది బయటికి వెళ్ళి మళ్ళీ దూరము వెళ్ళితే చిటిక వినవడదని ఎవ్వరికి కనపడకుండా చిన్నరూపముతో తలుపు వెనక జపం చేసుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

సీతా రాములు ప్రియసంభాషణలో ఈ విషయమే పూర్తిగామరచి ఆనందంగా వున్నారు.

బయట కూర్చున్న హనుమంతుడు ఎలా వుంటుందో చూడమని ఒకసారి చిటిక వేశాడు.

లోపల రామచంద్రుడు ఆవలించాడు. కాని ఆంజనేయునికి ■ చిటిక శబ్దము చిత్రముగా అందంగా వినపడింది. ఎడమచేతితో ఎట్లా వుండునో చూద్దామని వేశాడు. ఇంకా బాగుంది.

యువకుడు - నిన్ను ఎంతగానో ప్రేమిస్తున్నాను. నన్ను వెళ్ళి చేసుకోవూ?

యువతి - నీ జీతం ఎంత?

యువకుడు - ఎ న తై ఆ రు రూపాయలు.

యువతి - మరి, అది నా చిరుతిండికేనా సరిపోదే!

యువకుడు - అయితే నీ పళ్ళు ఊడిపోయేవరకూ వేచి ఉంటావే!

—మండల గోవర్ధనరావు (విశాఖపట్టణం)

మళ్ళీ కుడిచేత్తో వేశాడు. ఇది మరి బాగున్నది. మళ్ళా వేశాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ ■ మళ్ళీకి అంతే లేదు. నొటితో రామనామం చేతులతో చిటికెల నామంతో హనుమంతుడు వాళ్ళు తెలియని తన్మయత్వంలో వున్నాడు. లోపల రాములవారి అవస్థ వర్ణనాతీతం. ఆనందముగా గడపవలసినరాత్రి ఈ చిటికలేమిటి ఈ ఆవలింశలేమిటి అని లోపల బాధ పడతూ నోరు తెరుచుకుని కూర్చున్నాడు. సీతమ్మకు ఇది ఏమియు అంతుపట్టలేదు. మొదట ఆవు లింతలు శరీర బడలిక వల్ల నేమో అనుకుంది. కాని అలాగె నోరు తెరుచుకుని కూర్చోవటంతో ఖంగారుపడి ఏమండీ అదేమిటండీ అని పిలుస్తే-మాట్లాడడే.

చూపువున్నది గాని నోరు మూయక పోవటంతో అంతటి మహా తల్లి ఖంగారు పడిపోయింది.

కంటనీరు పెట్టుకుని తలుపులు తీసుకుని వారా “విరా” అని దాసీలను పిలిచింది.

క్షణాల్లమీద అంతఃపురం వారంతా గదిలో పోగయిపోయారు.

రాములవారు మట్టుకు ఏం చేస్తాడు. జరిగేదంతా చూస్తున్నాడు. ఆయనకూ మనస్సులో చాల బాధగా నె ఉన్నది. ఆయన ఆడితప్పే రకం కాదు.

ఒకమాట ఒకబాణం ఒకపత్తి నియమం కలవాడు నోటితో చెప్పి లేక చేతితో ఫరవాలేదు. అగండి అని నాజ్జ చేశాడు.

కాని అడవాళ్లంతా ఒకటే గోల. సీతమ్మ తల్లి సరేసరీ గోలెత్తి పోతోంది. ఇక ప్రజలందరూ రాములవారికి విచిత్రమయిన రోగంవచ్చింది. ఆయన ఇంకా బ్రతికే వరకూ నమ్మ

కము లేదని చెప్పకుంటున్నారు ఇక ఆలించిన లాభం లేదని హుటా హుటిన వాల్మీకి నువ్వు దగ్గరకు పోయి విషయము తెలియపర్చు. వాల్మీకి ఈ విషయము వినగానే చాల ఆశ్చర్యపోయాడు.

రామచంద్రుని గురించిన కథ ఇంకా ముందు చాలవున్నదే! పైదేహిని అడవును వంచలి

ఇంకా లన, కుసులు పుట్టలి తండి, కొడుకు ఈ యుద్ధం జరగాలి ఇంత కథ ముందు వుంటే రామలవారికి అంతమేమిటని.

అబురు తెచ్చిన వారిని నేను త్వరలో వస్తున్నాను. మీరు వెళ్ళండి అని చెప్పి మహర్షి వెంటనే దివ్య దృష్టితో చూసి విషయము తెలుసుకుని తనలో నీ నపుకని ఆలస్యం చేసి రాములవాటిం కెళ్ళి బాధ ఎక్కువ అగునని వెంటనే బయలుదేరినాడు. వాల్మీకి నేరుగా వచ్చి గదిబయట ఎవ్వరికీ కనబడని సూక్ష్మరూపము

చిత్రకారుడు:—శ్రీ య. న. ప్రసన్నరావు (అనకాపల్లి)

ఒకరోజున నలుగురు స్నేహితులు కాఫీహోటలుకు వెళ్ళి ఫలహారము చేస్తున్నారు అందులో ఒకడు నేనిదిచేయగలను, అని చేయగలను అని కోరిలు కోస్తున్నాడు. ఆఖరికి ఏమిగిలి మిగిలిన వాళ్ళలో ఒకడు “బాబూ, మమ్మల్ని చంపక నువ్వు ఏం చెయ్యలేవు? అది కాస్త చెప్పుదా?” అన్నాడు.

“ఈఫలహారానికి బిల్లు ఇచ్చుకోలేను” అన్నాడు కోతల రాయిబ.

—జి. ఎల్. ప్రసాద్ (పైడరాజాడు)

లో మూలకూర్చున్న హనుమంతుని దగ్గరకు వచ్చాడు

హనుమంతుడు రామనామానికి చిటికెలతాళం వేస్తూ వాళ్ళు తెలియని తన్మయత్వంలో వున్నాడు.

వాల్మీకి ఆయన భుజం తట్టి “అంజనేయ నిన్ను రాముడు పిలుస్తున్నాడయ్యా” అన్నాడు.

వెంటనే ఆయన చిటికెలుమాని నా రామగ్రాదుకు ఎక్కడ వున్నాడు ప్రభూ అంటూ దభాలున లేచి పరిబ్రష్టుడు.

లోపల రాముని వా “అమ్మయ్య అంటూ మామూలు స్థితికి వచ్చి “జానకి ఇందాక హనుమంతుడికి చే నిచ్చినమాట విని కూడ ఇంత వాడ

వుడి చేనేతావే” అనడిగారు నవ్వుతూ నీగిస్తున్నాడు.

ఆవికూడ ఆ విషయం మరిచి పోయినందుకు చాల సిగ్గుపడ్డది.

వచ్చిన వారందరికీ జరిగినదంతా నని నరంగా వివరించి చెప్పి అందరి చేత నవ్వింప జేశాడు. అంజనేయ నీవలన రామచంద్రమూర్తి ఎంత బాధపడ్డాడో చూశావా నాయనా అన్నారు వాల్మీకి.

హనుమంతుడు కూడ సిగ్గుపడి పోయి “శ్రమించండి ప్రభూ నా మూఢభక్తితో మిమ్మల్ని కష్ట పెట్టాను.” అంటూ రాముని కాళ్ళ మీద పడిపోయాడు వాస్పల్యంతో ఆయన్ని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు శ్రీరాముడు.

★

తీర్పు

నాగుబోయిన అంజనేయులు

ఒక న్యాయాధికారి ఎదుట యిద్దరు వ్యక్తులు నిలబడివున్నారు వారిలో ఒకరు రైతు రెండవవాడు దర్జీ ఆ న్యాయాధికారి పేరు “శాంకో సాంక” అతడనగరానికి గవర్నరు కూడాను దర్జీమీద తానొక ఫిర్యాదు చేస్తున్నట్లు రైతు న్యాయాధీశునికి నివేదించాడు.

“ఏమిటి నీ ఫిర్యాదు” అని న్యాయాధికారి ప్రశ్నించాడు.

“ఆ నిలబడ్డవ్యక్తి గర్జీ కొన్ని రోజులక్రితం నాకొకటోపీచి తయారు చేసి యిమ్మని యిశిష్టికోగాను అందుకు కావలసిన క్రొత్తగుడ్డను గూడా అతనికిచ్చాను కాని యిప్పుడితడు దాన్ని పనికిరాకుండా పాడు జేశాడు” అని తన ఫిర్యాదు వ్యక్తం జేశాడు రైతు.

“ఏమిటి? ఇది జమేనా?” నీవు రైతువద్దనుండి క్రొత్తగుడ్డను తీసి కొన్నావా?” దర్జీని ప్రశ్నించాడు న్యాయాధికారి.

“ఓను ప్రభూ! నిజం. రైతు, నాకు టోపీ కుట్టుచుని క్రొత్తగుడ్డ యిచ్చిన మాట వాస్తవమే! కొన్ని రోజుల క్రిందట అతడు నాపావుకువచ్చాడు ఒక క్రొత్తగుడ్డ తెచ్చాడు. దానిలో తనకొక టోపీ కుట్టుచుని కోరాడు. వరేనన్నాను. దాన్ని నాకిచ్చాడు. కొన్ని రోజుల దూరంపోయి మళ్ళీ తిరిగివచ్చాడు. రెండు టోపీలు కుట్టుచున్నాడు. వెళ్ళాడు. తిరిగివచ్చాడు. మూడు టోపీలు కావాలన్నాడు.”

“ఇదంతా నిజమేనా?” అన్నాడు న్యాయాధిపతి.

“చిత్తం. అక్షరాలా నిజం. అతడంతలో ఆగలేను. కా నే నీటి శర్వాశ మళ్ళీ తిరిగి దయచేశాను నాలుగు టోపీలు కావాని చెప్పాడు. ఎట్లాగజేస్తే? నివరికి ఐదుమాత్రం చాలుననికోరాదు. అతని కోరిక ప్రకారం అతడిచ్చిన గుడ్డతో ఐదు టోపీలు తయారుచేశాను” అని చెప్పి విషయాన్ని వ్యక్తంచేశాడు దర్జీ.

“ఐతే టోపీలేవ”ని ప్రశ్నించాడు దర్జీ.

దర్జీ తన కుడిచేతిని వైకెత్తాడు.

“ఇంగ్లీషు భూ! నా ఐదువేళ్ళకి వాణ్ణి తగిలించాను రైతుయిచ్చిన గుడ్డనుంచి నేను కాస్తయినా దొంగిలిచితేవని ప్రమాణించేసి చెబుతున్నాను” అని చెప్పాడు దర్జీ.

అతని కుడిచేతి వ్రేళ్ళకి తగిలించిన బుల్లిటోపీను జూచి నభీకు లంతా గలగలా నవ్వారు.

నవ్వులు వద్దనుకొనినాక రైతు అంగుకున్నాడు. “చూడండి ప్రభూ! నాగుడ్డ నిరుపయోగం చేశాడు. అతడు ఐదింటిని తయారుచేయడానికి అంగీకరించినవ్వుకు, ఐదింటికి గుడ్డ పరిపోతుందని నే ననుకున్నాను ఇప్పుడు చూస్తే యివన్నీ బొమ్మ టోపీలు. మనుషులకు పనికివచ్చేవి కావు. నా గుడ్డను నాకు తిరిగి యిస్తుందండి ప్రభూ. కాకుంటే దాని ఖరీదైనా దయచేయించండి”

“ఆగుడ్డనుంచి ఐదు టోపీలు కావాలని నీవు కోరినమాట నిజమేనా” రైతునడిగాడు న్యాయాధికారి.

“చిత్తం ప్రభూ!”

“దర్జీ గుడ్డనేమైనా దొంగిలించి నాదని నీవు అనుమానిస్తున్నావా?”

“లేదు ప్రభూ!”

“ఐతే నాతీర్పు వివరించి రైతు

బంగారుపాప

కోపలై శివరావు

శ్రీలతో రాజులు

నీమరా నీ యిలు

సూర్యుడుండగ లెమ్ము

నరిదిద్దకొమ్ము

భరతు డేలిన భూమి

భావి పొరుడవు

నిలుపుమా నీ దేశ

నీతి గౌరవము!

స్ఫుర్తిక్కు రోజులివి!

యత్నించునే కాగ్య

వైఫల్య మనుచూచి

వినిపించరాదు!

విజ్ఞాన శేజమ్ము

వెల్లివిరిసేటట్లు-

దేశాన సౌభాగ్య

దీపాలు బెట్టు.

వదునారు వన్నెలా

బంగారు పాపవై

అందరికు ముంగుండి

అందుకో ఘనకీర్తి!!

నీ శక్తి వెల్లించి!

నీరాజనా లిమ్ము!

‘భారతాంబకు కీర్తి

హారాలు తెమ్ము!!!

ఆశిబోసు గనుక తనగుడ్డను వదులు కొని పోవాలి. తెలివి తక్కువ తనాన్ని ప్రదర్శిస్తూ, దర్జీ, రైతు తలకు కాకుండా వ్రేళ్ళకు టోపీలు తయారుచేశాడు. కనుక అతడు తనకు రావలసిన కుట్టుకూలిలేకుండా పోవాలి.”

తీర్పువిని, న్యాయాధిపతి వము చిత నిర్ణయానికి ప్రజలు ఆశ్చర్య పోయారు. ★

పేయింగ్ గెస్ట్

(11-వ పేజీ తరువాయి)

“ఎందుకైతే నీదగ్గర్నే వుంచు” అన్నాను. “మీ అమ్మ ఇన్స్ట్రక్షన్లుంటాయి. నీదగ్గరే వుంచు. ఏమైనా అవసరం వస్తే నీ దగ్గరకే వస్తాగా, ఇంకా” అంటూ చెటిలో పెట్టింది. “దసరా వస్తోందిగా కొత్త బట్టలు కుట్టించుకో మొదటి పండుగ దసరాకు ఏం బహుమాన మిస్తావో” అన్నది ఆ తల్లియ్య. ఆ మాటలే నా మనసులో ప్రతిస్పందన పోగాయి. దసరాకు ఆ తల్లియ్యకు మంచి బహుమాన మిద్దామనుకున్నాను. ఆ తల్లియ్య మాట వరిస్తే కన్ను మాట లింతసంఘటనకు వాంది అని అప్పటికే తెలియదు.

* * *

దసరాల నాలుగురోజులున్నాయి. ఎక్కడచూచినా ఆనందం, చుడారు. ఏ బమ్మం మూచినా పచ్చని పసుపుమీద రంగు రంగుల కుంకుమబొట్లతో, పచ్చని తోరణాలతో విలసిల్లుతున్నాయి గోపి ఇల్లంతా సందడిచేస్తున్నాడు.

“అమ్మా నాకు రెండుగొట్టాలిలక కొని పెట్టు. దాంతో నేను అందరిమీదా బుక్క కొట్టేస్తా కొంటావా అమ్మా కొంటావా” మారం చేస్తున్నాడు గోపి. “సరే కొంటాలే అని సముదాయించింది ఆ తల్లియ్య.

ఆ సాటి సాయంత్రం గోపిచేతుల్లో రెండు గొట్టాలిలక ఒకటి వుంచాను.

“మిస్టర్ రామారావ్ వాడికి కావలసి వని ఇయ్యడానికి మే మిక్కడున్నాంగా. మీరంతా తీసుకోడం అవసరంలేదు” ఇక విసిరింది మాటల్ని.

“పండుగ సరదాలో క్రమా గిమా కన్పించవుమిస్ ఇక”

“సరదాలు తీర్చుకోడానికిది సలంకాదు. ..” ఆ తల్లియ్యగాని రాకపోకలే ఆ సమయం ఎటువంటి పరిణామాలకు దారి తీసేదో ఊహించలేను.

మరునాడు సప్తమి. అష్టమి, మహర్నవమి, విజయదశమి రోజుల్లో ప్రతీయింటా పూజలుచేస్తారు. ఐనా పట్నం కనుక ఆచరణలో ఏమైనా తేడా వుంటుండేమా ననుకున్నాను. కాని బొమ్మలగుకాణాలు, రంగుల రాట్నాలు కొత్తబట్టలు దుకాణాలు చూసేసరికి ఇక్కడకూడా ఆచారా లింకా వున్నాయి అనిపించింది.

సాయంత్రం బట్టలపావుకి వర్షి మంచి చీరలు రెండు, గోపిక చొక్కాలను, నాకోక జుట్ట బట్టలు కొన్నాను. ఆ తల్లియ్యకు పట్టుపంపే స్పృహలోగా కొన్నాను పూజ చేస్తుందన్న ఉద్దేశంతో లక్ష్మీగణేశుల

బొమ్మలు మిరాయిలు కొని అన్నీకలిపి పేక్ చేయించి రిక్తా ఎక్కాను.

రిక్తా యింటిదగర ఆగింది. ఇలు నిశ్చయంగా వుంది. గోపి దసరాసరదాలలో వుండి వుంటాడనొన్నాను. పేకల్తో సహా ఇంట్లో ప్రవేశించి “ఆ తల్లియ్య” అని కేకవేశాను. అలికిడి లేదు. ఒక్కసారి చూపించి ఆనందపరుస్తూ మన్నుకోవాలి ఆ తల్లియ్యగది గుమ్మంలో అడుగుపెట్టాను. ఎదురుపడింది.

“ఎందుకు మిస్టర్ అలా కేకవేశారు.” ఈ పండుగపూటకూడ మిస్టర్ అని ముఖావంగా మాట్లాడడంచూస్తే నాకు ఒళ్లు నుండి పోయింది. నేను జవాబు దివ్యకుండా వుండడం చూసి మరింత దమయించింది.

“మిస్టర్ రామారావ్ ఎందుకీ లావచ్చారు?”

“ఆ తల్లియ్యకోసం వచ్చాను. ఏమి?”

“ఓహో! ఆ తల్లియ్య కోసం వచ్చారా. ఆ పేకల్లేదేమి. అందులో ఏ మున్నాయో?”

పేకల్ క్రింద పెడుతూ “నేను ఆ తల్లియ్య ఎక్కడవున్నదీ అడిగాను” అన్నాను.

“నే నడుగుతున్నది అందులో ఏ మున్నాయని” ఇక కఠినంగా ప్రశ్నించింది.

“ఇప్పించానని వారికి తెలుసుంది. దీన్ని ఆ తల్లియ్యకోసం తెచ్చాను.”

“వో ధాంక్స్ మిస్టర్ రామారావ్. ఈ బహుమానాలకీ మేవార్యసీలకు వాచిపోయిన మొహాలమేం కాదు. తీసుకొనివళ్లి గదిలో పెట్టుకోండి.”

“నే నివి ఆ తల్లియ్యకిద్దామని తెచ్చాను.”

“ఆ ఆ తల్లియ్య బదులుగా నేను సమాధానం ఇస్తున్నాను తీసుకోండి వాటిని.”

“అది మీ సమాధానం మీద చేసే పని మాత్రంకాదు.”

“మీరు తీసుకువెళ్లారా లేక..”

“లేక” గట్టిచూచాను. ఇక కారితో పేకల్ని ఒక తీస్తు తిన్నది. లోపల వున్న విగ్రహాల బద్దలయి పోయాయి.

మామ్రాసు: ఒకేయే గోపి, బి.ఎ., బి.ఎల్. అంటే ఏమిట్రా? గోపి: బూత్రిగా అన్నానికి బట్టను లేనివాడుసార్. తూబాటి ఆంజనేయులు (తురుపాడు)

మితాయిల నే ఆ మీద కొర్రాడాయి నా వృద్ధయం కూటు పడింది.

నేమ్మదిగా క్రిందికివంగి విరిగిపోయిన తీక్షణతను బొమ్మలను తీశాను. చేసిన లష్ట్ర తెలిసి, కోపాన్ని తట్టుకోలేక బాధపడి పోయింది ఇక ముఖం. నాలో సహనం పూర్తిగా నశించింది కాని తగిన విధంగా ప్రతికారం చెయ్యడానికి మెదడు దారి చూపించలేదు బరువుగా మెట్లెక్కి గది తలుపులు వేసుకున్నాను.

పట్నంలో దసరా వేడుకలు చూడాలని వుందనీ ఈ దసరాలకి ఇంటికిరాననీ ఈ తిరం వ్రాసేశాను ఇంటికి పోదామని బుద్ధిప్రుటిసా ప్రతికారం చెయ్యి కే వెళ్ళకూడదన్న పొరువం అపివేసింది. కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచించాను. ఎలా గడిచాయో గంటలు. తొమ్మిదికి తలుపు తట్టబడింది.

“ఎవరది” నే నడిగాను.

“నేనండీ రాంబాబుగారూ. తలుపు తియ్యండి కంచం తీసుకొచ్చాను” గోపి సమాధాన మిచ్చాడు. ఆ తల్లియ్య ఎందుచేత రాలేదో తెలుసుకోవాలనివున్నా అడగ లేదు. పడుకునే సమాధానమిచ్చాను.

“నా కాకలి కావటంలేదులే. తీసుకు వెళ్ళిపో.”

“పోనీ కొంచెం తినండి” ప్రాధేయ పడుతూ అడిగాడు.

“అవసరంలేదు గోపి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తల్లియ్య రాకపోడం నాకు అనుమానం కలిగించింది. బంధు మర్యాద, ఆప్యాయత ఒకవేళు, మాతురి ఇతింపుతినం ఒక వేళూ! ఈ రెంటి మధ్య సతమతమాతున్న ఆమెను తలుచుకుంటే జాలి చేసింది. ఏమైనా ఈసారి తేల్చివేయాలి.

మరునాడు మహావమి ఆకలిచేత త్వరగా తెలివి వచ్చింది. రాత్రి ఆ లోచనలతో మనీష్యం వేడెక్కింది కళ్ళెర్రబడ్డాయి. టాత్ బ్రష్ నోట్ పెట్టుకుని మెట్లు దిగుతుంటే ఇక కన్పించింది. ఆమె కళ్ళెల్లోని పశ్చాత్తాపం గ్రహించాను. కాని ఆమెలోని పొరువం ఆమెను మాట్లాడనివ్వలేదు. నా నిశ్చయం నన్ను బాత్ రూమ్కు దారి తీయించింది. గదిగోకవచ్చేసరికి గోపి టిఫిన్ ఓనర్లీ నలను బల్ల మీద వుంచాడు.

“తీసుకువెళ్లి గోపి నేను వీటి నివ్వడు తినను.”

“ఏమండీ కోపమొచ్చిందా రాంబాబు గారు? మా అక్క దబ్బలాడిందా?”

“ఏం లేదులే నువ్వు తీసుకెళ్లి వీటిని.”

“మీ రబడమడుతున్నారేండి. మా అక్క ఎప్పుడూ అంతే” గోపి స్వానుభవ మార్త నమ్మకంతో చెప్పాడు.

న్నానానికి బాత్ రూమ్ లో ప్రవేశించాను. ఇంకా వేడిస్పృ కాగలేదు

పేయింగ్ గెస్ట్

చిన్నోటి పోసుకుని బట్టలు వేసుకు బయలు దేరాను. అఫీసుకి వెళ్ళింది. హోటల్లో ఆకలి తీర్చుకుని స్నేహితుడింటికి వెళ్ళాను. పద కొండు గంటలకి హోటల్లో భోజనంచేసి వీని

మాకుపోయి మామన్నరకు గదికి చేరా. ఉత్సాహం పూరిగా వళించింది. పత్రిక తిరగవేస్తూ కూర్చున్నాను. కళి నెమ్మదిగా మేడ మెల్లైక్కివచ్చింది.

చీలిలో ఓవర్లైన్ గానువుంది. గాను బల మీద ఉంచి వెళ్ళిపోయింది. ఎప్పుడు నిద్ర పట్టందోకాని తేవేసరికి ఆరు గంటలైంది. ముఖం కి నుక్కొచ్చి మెట్లక్కినుంటే కళి మెల్లైదిగింది. గదిలో తొబుల్ మీద వేడి నీరు లిన్ వుంది. ఆమె ప్రవర్తనలోని మార్పు కొంతవరకు సంతోషాన్నిచ్చింది. కాని నమ్మకం ఇంకా కుదరలేదు.

**దిన
దినానికీ
దిన
దినానికీ
ది...**

రెక్సోనాలో
శరీర-చర్మమును
పోషించుచూ, దానిని
అతి బాగుగాను అతి సుమధుగాను
అతిమృదువుగాను వుండునట్లు
వేయనట్టి చర్మసౌందర్యమును
గలిగించి మానెడి ప్రత్యేకమిశ్రమంవున్నది!
రెక్సోనా యొక్క ప్రత్యేక పరిమళం.
మీకు రోజూ, రోయి గొలుపును! సౌందర్య
వహారానికి మైన రెక్సోనా రోజూ వాడండి!

రెక్సోనా సబ్బు మీ చర్మమును అతి సాగుగానుంచును

అమెరికాలోని రెక్సోనా ప్రొ.త్తి, కలెక్షన్ హిందూత్వ రిపర్ట్ విమర్శనకు లోబడినది.

RP 165-X32 TL

బట్టలు వేసుకుని బయలుదేరా. గుమ్మం బైటకు వస్తుంటే శిశి మెట్లెక్కుతోంది. ద్వారం పక్కకు తొలగి నిల్చున్నాను. గానులూని ఓవల్లిన్ అలానే వుంది. బాధగా నా కళ్ళలోకి చూసింది. జాలి కలిగినా పైకి నిశ్చలత్వాన్ని కనబరిచాను. మాటాడకుండా గానును తీసుకుంది. గదికి తాళం వేసి మెట్లు దిగాను.

గదికి తిరిగి వచ్చేసరికి పది దాటింది. ఒక సారి తలుకాసే తెరుచుకుంది తలుపు. శిశి నాకోసం నిరీక్షించిందని చెప్పవచ్చు. మాటాడకుండా గదిలోకి వల్లి తలుపులు వేసు కున్నాను. రెండుసార్లు మేడ మెట్లెక్కున శిశుం వినిపించింది. కాని తలుపు చుప్పుడు కాలేదు. తన బారుమన్న వదులుకోలేక బాధ పడుతోంది శిశి. పగలు నిద్ర పట్టడం లేదని ద్రారాల్చు నవల చదువుతూ కూర్చున్నాను. గంటలు గడుస్తున్నాయి. రెండు గంటలరాత్రి. మేడ మెట్లమీద చుప్పుడైంది. కిటికీ అవతల రెండు ఎర్రటి కళ్ళు కనిపించాయి. అవి నావైపు చూస్తుండగానే కిటికీ తలుపులు వేసేను.

మాడున్నరకు నిద్రపట్టింది. విడున్నరకు వనిమనిషి తలుపు తీసింది. తలుపు తీసి నిద్ర పోయాను. ఎనిమిదిన్నరకి గోపి వచ్చి పెమ్మ దిగా పిలిచి మెట్లమీదకు వెళ్లి "అయన లేక లేడే అక్కా" అన్నాడు. తొమ్మిదయింది. గోపి మళ్ళీ వచ్చాడు. "రాంబాబుగారూ లేవండి. ఇవాళ దసరాపూజ చేసుకోవాలని అక్క చెప్పింది. పూజ చేయించే ఆయన వచ్చేవేళయిందట అక్క రెమ్మంట్లో దండి" ప్రాధేయ పడుతూ అన్నాడు. మాటాడకుండా పక్కకు తిరిగి పడు కున్నాను. గోపికి విసుగు వుట్టి వెళ్ళి పోయాడు.

క్రింద పూజకు కావలసిన ఏర్పాట్లు జరుగుతున్న సందడి వినిపిస్తోంది. తొమ్మిదిన్నర దాటింది. మళ్ళీ గదిలో ప్రవేశించిన అలికిడి...

"రామారావుగారూ" శిశి పిలుపు. నాకు ఆశ్చర్యం కలుగలేదు. కాని నేను పలకలేదు. "మాడండి పూజ చేసుకొని భోజనం చెయ్యాలి. లేచి స్నానం చెయ్యండి."

"...."

"పురోహితులుగారు వచ్చే వేళయింది. వేళ్ళిల్లు తొరించాను. దయచేసి లేచి స్నానంచేసి పూజ చెయ్యండి."

ఒంటిమీద చెయ్యిపడింది. ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు తెరిచి చూశాను. శిశి తడబడుతూ అంది "ఒంటి బాగులేదేమో అని. తుమించండి ... నేను పూజ చేసుకొని భోజనం చెయ్యాలని మీకుంటే లేవండి"

శిశిలో మార్పు వచ్చిందని దృఢ పరచు

కున్నాను. టూత్ బ్రష్ మీద శేపువేసి దగ్గరకొచ్చింది.

"కోపం పోలేదా. ఇవాళ రేపు శత్రువులుకూడా మిత్రుల్లాగ ఉంటారట. ఊరేవండి" అనుమానిస్తూ చెయ్యి చాపింది. అప్రయత్నంగా నాచేయి సాగింది. లేచి కూర్చున్నాను. 'చెప్పి లివిగో.' కాళ్ళ దగ్గరే వున్నవాటిని చూపించడంలోని భారం? బ్రష్ నోట్స్ పెట్టుకుని మెట్లుదిగాను. చెంబుతో నీళ్ళు సిద్ధంగా వున్నాయి. బాత్ రూమ్ దగ్గర గోపి నన్ను చూసి నవ్వాడు.

పళ్ళతో ముకోడం పూరి అవుతుంటే శిశి వచ్చి "మళ్ళీ పైకివెళ్ళడం చేసికి. స్నానం కూడా చేసేయ్యండి కాస్త త్వరగా. నేనన్నీ తీసుకు వస్తాను" అంటూ గబగబ మెట్లెక్కింది. ఉత్తి అవేళపరులా అని నిశ్చయించాను. కాని ఇంకా నమ్మలేదు.

స్నానం చేశాను. శిశి తను ఇంట్లో వున్న పట్టుపంచను గోపి కిచ్చిపంపింది. పూజా మందిరంలో నేను కొన్నలాటి వేలక్రీ గజేసుల భృమ్యులున్నాయి. ఇంకా చిన్న చిన్నవి కృష్ణలిలలు, దుర్గబామ్మలు చాలా వున్నాయి. కుంగులలో దీపాలు వెలుగు తున్నాయి. పురోహితులు పూజాసామగ్రి అంతా సిద్ధం. పూజపూర్తి కాగానే భోజనాలి సిద్ధంచేసింది శిశి.

పళ్ళెలలో మెనూర్ పాక్, ఒబ్బట్టూ, పులిహార, సేమ్యా పిండివంటలు గుమ్మని నాసన వేస్తున్నాయి. భోజనం పూరి చేసి గదిలోకి వచ్చాను. వెనుకనే గోపి కిల్లి అందించాడు. కడుపునిండా భోజనం, ఇంత వరకూ ఎరుగని అభిమానంతో పడేసరికి నిద్ర ముంచుకువచ్చింది. విడు గంటలకు మెలకువ వచ్చింది.

బాత్ రూమ్ కి వెళ్ళుంటే గోపి "అక్కా రాంబాబుగారు లేచారే" అని అరిచాడు. రాంబాబువచ్చేసరికి శిశి ఓవల్లిన్ తో ప్రత్యక్షం. తిరిగివచ్చేసరికి శిశి ఓవల్లిన్ తో తిరిగి విధించవద్దు. పీజ్ "ప్రాధేయపడింది. గోడ మీదనున్న గాంధీమహాత్ముని ఫోటో నవ్వుతోంది. మాటాడకుండా త్రాగాను. బజారు నుండి రావడం భోజనం చెయ్యడం అన్న సక్రమంగా జరిగాయి. కాని ఇంతవరకూ ఒక్కసారికూడా మాటాడలేదు శిశి. అత్యయి ఎక్కడకు వెళ్ళినదీ తెలియదు.

* మరునాడు విజయదశమి. శిశి మడితో వున్నట్లుంది. గోపి ఓవల్లిన్ తెచ్చాడు. ఇక ఉండబట్టలేక అడిగాను.

"గోపి మీ అమ్మగారే?"

"దగ్గ ఎక్కడగావుందని కె. జి. లో చేర్పించిందండి మా అక్క. ఇవాళ ఇంటికి వస్తుందట మా అమ్మ."

"ఇన్నాళ్ళు ఎందుకు చెప్పలేదు" కోపం గా అడిగాను.

"మీరూ అక్కా చెప్పి లాడుకుని కోపంగా వున్నారని".

"చాడే" నవ్వాపుకోలేక పోయాను అంత కోపంలోనూ.

"ఇవాళ పూజ మొరిస్తారు చెయ్యండి. నాకు పనుంది. వీలయితే వస్తాను లేకపోలేదు" అని చెప్పి బయలుదేరాను. శిశి గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చేసరికి నేను వీధిలో వున్నాను. పదిగంటలకు నేనూ అత్యయి టాక్సి నుండి దిగాం గోపి గుమ్మందగ్గర్నంచే అరిచాడు "అక్కయ్యా అమ్మచ్చిందే."

ఒకపరుగులో గుమందగ్గరకొచ్చిన శిశి నన్ను చూచి ముకుళించుకుపోయింది. అత్యయి లోపలకు తీసుకువెళ్ళి పడుకో చెట్టాం. నెమ్మదిగా శిశి "పూజ చేసుకోవాలి. ఆయనను రెండని చెప్పమ్యా" అంది వాళ్ళ మృత్యు.

"లేబాబూ త్వరగా స్నానంచేసి పూజ చేసుకో" అత్యయి చెప్పింది.

స్నానం, పూజ సక్రమంగా జరిగాయి. భోజనాలదగ్గర అత్యయి వడించమంటుంటే ఒకటి ఒకటి ముహూర్తాల్లో మానూ శిశి వడించేసింది. శిశి నేనుకొన్న బట్టలు అత్యయికు చూపించింది.

"మీ రందరూ తొడుక్కండి ఒక్కసారి చూసాను" అత్యయి పలికింది.

తాంబూలంవేసుకు మేడ ఎక్కుతూంటే నేనుకొన్న ఆర్డండిచీర కట్టుకొని, పచ్చని పట్టుకాట్టుతో, ఆరబోసుకున్న జాట్టుతో శిశి నా గదిలోంచి వస్తోంది. సగం మెట్లదగ్గర ఇద్దరం తారసిలం.

"ఇంత మనసు సుదూత లూగించే పేయిం గస్తును మా అమ్మ చేర్చదీసిందని నేను కలలో కూడ అనుకోలేదు" అని మెట్లుదిగింది.

గదిలో అడుగుపెట్టేసరికి పనుపు పెట్ట బడిన క్రొత్తబట్టలు రంగులూరి కన్నా నవ్వాయి.

త్వరగా వాటిని ధరించి క్రిందకు వెళ్ళి అత్యయికు నమస్కరించాను. నావక్కనే శిశికూడా తలవంచింది. అత్యయి మమ్మల్ని దర్శి చూస్తూ గోమగా కళ్ళొత్తుకుంది.

★

**A PRACTICAL GUIDE TO
ANDHRA PRADESH T. A. Rules By**

శ్రీ కే. రమణస్వామి, సీనియర్,
యస్. ఎ. ఎస్., అకౌంటెంట్ - ౬
ట్రేయినింగ్ నూపరింటెండెంటు,
అకౌంటెంటు జనరల్ ఆఫీసు, (ఎ.సి.)
మద్రాసు-2. కాపీలకు :
15, శింగార మొదలివీధి, మద్రాసు-17.
ధర రు. 3. : పోస్టేజీ అదనం.

సినిమా

మధుర విషాద సంగీతం 'చౌధ్వీ కాచాంద'

బ్రహ్మరాగంలో అలాగే ప్రారంభమై పూర్వయస్కందపయగా గుండెలో మంచు చినుకులు రాల్చే సంగీతం ఉంటే అది కథగా ఘనీభవిస్తుందని, వాతెకథగానూ, తెరకథగానూ కూడా రాణిస్తుందని చిత్రజేదాంతుల నమ్మకం. గురుదత్ ఫిలింస్ వారి 'చౌధ్వీ కాచాంద' అలాటి మధుర విషాద సంగీతం.

ఈ సంగీత కచేరీ దర్శకుడు ఎం. సాదిక్ ప్రముఖ గాయకుడు రెహమాన్ రాగంలో భావం వహించారనామన ప్రకృతవాద్యాలు గురుదత్ జూనియర్, మినాముంతాజ్ తగ్గ రావగేరూ.

లక్నో నగరంలో ఒక నాడు సంత ఒకటి జరుగుతుంది. ఆసంతకు నలుగురితో పాటు నవాబ్ (రెహమాన్) అనే యువకుడు, అతని మిత్రుడు మయిదా (జూనియర్) కూడా వెళ్లారు. ఆసంతలో నల్లటి బురఖాలో చాగి ఒక్కసారి కనుపించిన చెందమామవంటి గుండ్రవదనం చూసి నవాబ్ ముగ్ధుడౌతాడు. కొంతదూరం ఆ గుండ్రరాంగిని వేంటాడు తాడుగాని ఆమె మళ్ళీ నల్ల బురఖాలో ముహం కాచేసుకుంటుంది.

ఆమెకు నాడు ఒకసంబరంలో అలమ్మాయి దీరకొండు దర్వాజాకు తిగిలి పిగిలిపోయి చిన్న ముక్క మిగిలిపోతుంది. ఆ చీరముక్క ఒక తెరిచిన స్నేహితురాలికిచ్చి నవాబ్ ఆ అమ్మాయి ఆమూకీ, ఊరూ, పేరూ, కని పెట్టమంటాడు. కాని ముసీం ఆచారం ప్రకారం ఆ సందరంలో కన్యలు ఓడీలు మార్చుకుంటారు. అది స్నేహానికి లాంఛనం. నవాబ్ స్నేహితురాలు వచ్చి తన చేతిలో టీకతో సరిమానే సరికి 'మనూ' అనే అమ్మాయి అడిగి ధరించి ఉంటుంది. తన ప్రేయసి పేరు 'మనూ' అనుకుంటాడు నవాబ్.

నవాబ్ తల్లి కోగిద్దీ ఆమెతో యాత్ర చేయలేక తన తరపున ఒక మార్వీని పంపా

అనుకుంటుంది. కాని వయస్సులో ఉన్న కన్న మౌతురును విడచి తాను పోనంటాడు మార్వీ నవాబ్ అపిల్లను చేసుకుంటే తాను పోతానంటాడు. కాని ఇది వరకే మరొకరి మృత యంత్రం చేసి నవాబ్ ప్రాణమిత్రుడయిన అస్తం (గురుదత్)ను మార్వీ మౌతురును చేసుకోమని తన ప్రేయసితో తనకు వివాహ మయ్యేటందుకు సమాకరించమని కోరతాడు. ప్రాణానికి ప్రాణమైన మిత్రుడిమాటకు సరేనంటాడు అస్తం. కాని తిర్యాక తన ప్రేయసికోసం అక్కడినుంచి 'మనూ'ను కలుసుకునే ఏర్పాటు

చేసుకుంటాడు. నవాబ్ కాని విధివ్యతం 'మనూ' మరొకటి తన ప్రేయసి కాదు.

మళ్ళీ కొన్నాళ్ళకు సంతలో తొలి నాడు తాను ప్రేమించిన యువతి కనిపిస్తుంది. నవాబ్, అస్తంనీ, మయిదానీ వాళ్ళు వెళ్ళిన ముసీదులో పంపుతాడు. కాని అస్తం జనన మృత్యులలో పరిగా గుర్తించలేదు. తరువాత నవాబ్ తో పాటు వాళ్ళను అనుసరించివెళ్ళి వాళ్ళయిల్లు కనుక్కుంటాడు. అస్తం తీరామూస్తే అది అస్తం బంధువులయితే తన బంధువువన నవీమాను ప్రేమించివుంటాడని ఈ పెళ్ళి తప్పక ఏర్పాటుచేస్తానని మాట యిస్తాడు అస్తం.

ఒకరోజున నవాబ్ అస్తం యింటికి వస్తాడు. అక్కడ అనుకోకుండా తన ప్రేయసిని చూస్తాడు. తిర్యాక అస్తం తో వెలుతాడు. దీంతో అస్తం గుండెలో పిడుగు పడుతుంది. ఇప్పుడీ నవాబ్ ప్రేమిస్తున్నది తన భార్య జమీలి గూ. (వహీదా రెహమాన్) నేనని తెలుసు.

గురుదత్ ఫిలింస్ 'చౌధ్వీ కాచాంద' చిత్రంలో

గురుదత్, వహీదా రెహమాన్

కుంటాడు మార్క్స్ తనకుతున్న చేతు
 కోమంటే తనకి కట్టకట్ట విధిచేత దగాపడిన
 నవాబ్ గాధ అసం గుండెలో తీరని బాధగా
 వర్ణవసిస్తుంది తన మిత్రుడి కుఖంకోసం
 తనే నాశనం కావాలనుకుంటాడు అసం.
 వర్ణ విస్మరించడంకోసం నాట్య కళైం
 యిల్లుకు వల్లి రాత్రులు అక్కడే గడవడం
 ప్రారంభిస్తాడు ఏ గొడవా తెలిసి జమి
 లియా కుమిలిపోతుంది భర్త ప్రవర్తనకి
 బాధపడుతుంది అమె తరఫువారు విడాకులు
 కోరతారు అసం అందుకు ఒక కరకు పెడ
 తాడు జమిలియా నవాబ్ ను చేసుకునే
 పక్షంలో ఒప్పుకుంటాడు కాని జమిలియా
 తనకు ప్రాణమైన అసం ను విడువలేనంటుంది.
 విడాకులు వద్దంటుంది.

అసం ఈ బాధల్ నవాబ్ కి కనిపించడం లేదు

నవాబ్ కు తాను కేమించిన స్త్రీ అసం
 భార్య అని తెలియదు కాని అమెతో
 నివాహం సాధ్యంకాదని నవీ మా ను
 నివాహం చేసుకోబోతాడు ఆరోజునాడా
 మిత్రుడు అసం కనిపించక పోయే సరికి
 నవాబ్ అసం యింటికివస్తాడు

తన ప్రేయసి అసం భార్య అని తెలుగు
 కుంటాడు ఒక్కసారి ఒక్క రులుమంటుంది.
 పైగా అసం నవాబ్ ను గురించి ఎంతగానో
 భార్యకు చెబుతూ వుంటాడు నవాబ్
 వృద్ధయం పగిలిపోతుంది తనమిత్రుడికి
 యింత ద్రోహంచేసి బ్రతుకం అసాధ్యం అనే
 ఆవేశంతో అత్యుపాత్య చేసుకుంటాడు

ముస్లిం సాంప్రదాయం ప్రకారం వృద్ధ
 యంగమమైన ఈ కథను అతి సమరంగా
 నిర్మించారు నిర్మాత గురుదత్, దర్శకుడు
 ఎం సాదిక్

తనకే హిందీ తెరకెక్కి అనవదించిన
 'నవాబ్' (ముస్లిం కథ)కి 'కాస్మికా
 చాండ్' కి బాలీవుడ్ చాలా ఉన్నాయి
 ముస్లింల 'షర్కా' సంప్రదాయంపై చిన్న
 విమర్శ ఆ చిత్రంలో ఉంది అందులో
 నాయకుడు చివరికి అత్యుపాత్య చేసుకోడు.
 ఇందులో చేసుకుంటాడు

నటనలో మొదటిసారి నవాబ్ గా రహ
 మాన్ అందుకున్నార అఖిలభారత తారా
 వర్ణంలో విజయ (వాడ) తార వహీదా తన
 పాతాన్ని మరోమారు నిరూపించుకుంది

రవి సంగీతం ఎంతో బాగుంది కాని,
 ముఖ్యంగా ఘజల్, కవాలి గీతాలు చాలా
 బాగున్నాయి ఒక విరహగీతం అమ్మ 'అహా
 ర్క్రీ' లోపాటకు కాపీ పెట్టించుట,
 ఖాయాగ్రహణంచాలా బాగున్నాయి

ఉన్నకథను తెరకు అనవదించడంలో
 చక్కని డ్రామా సృష్టించాడు దర్శకుడు
 ఎం సాదిక్ వృద్ధయం కదిలించే ఈ కథను
 సమర్పించిన గురుదత్ ఫిలింస్, అభినంద
 నీయులు ఇది ఘనవిజయించి వృద్ధయం కర
 గించే మహారవిషాద సంగీతం ★

హైదరాబాద్ మూవీస్ వారి 'జల్సారాయతు' అభినేత్రి జయిన.

వార్తాభరణం

మద్రాసు

స్వభీభవ ప్రాజెక్టువారి 'భక్త కలసి'
 పారాకటి చిత్రం ఆంగ్లంలో జూలై 15న
 విడుదల అయింది ఇందులో పండితబాయి,
 నారవాన్, నాగయ్య, రామకృష్ణ, రాజశ్రీ,
 కోభన నటిం చారు నిర్మాతలి ఆర్
 నాయుడు సంగీతం పెండాల్ల దర్శకత్వం
 చిత్రపు సారాంశము

* * *
 కృష్ణచిత్రవారి 'బావ మరదళ్ళు' పద్య
 నాభిగ వు దర్శకత్వంలో పూర్తి అయింది
 విడుదలకు నిశ్చయిస్తు ఈ చిత్రంలో గమన
 మూర్తి, కృష్ణకుమారి, మాలిని ప్రధాన భూమి
 కల సహిస్తున్నారు

హైదరాబాద్

'మాయింటి మహల్ క్వి' నిర్మాత గంగా
 ధరరావు హైదరాబాద్ మూవీస్ కేరిట
 నిర్మిస్తున్న 'జల్సారాయతు' చిత్రం కాకి
 చాణక్య దర్శకత్వంలో త్వరితగతివి రయా
 రవుతున్నది హిందీలో బాక్సాఫీస్ విజయం
 సాధించిన 'జల్ సాజ్' చిత్రానికి ఇది
 అనుసరణ కికోర్ కుమార్, మాలాసిన్హా
 నటించిన పాత్రలు జగ్గయ్య, జయన నిర్వ
 హిస్తున్నారు ఈ చిత్ర నిర్మాణం సాగు
 తున్న సారధీ మూడియోస్ (హైదరాబాద్)
 లోనే 'ఏక్ హీ రస్తా' తెలుగు తమిళ భాష
 లలో తయారవుతుంది సారధీవారి ఈ
 చిత్రంలో జయిక్ ఇరావీనాదా నటిస్తుంది.

వార్తాభరణం

నెట్టెంబరులో ఈ చిత్రం విడుదల కాగలదని వార్త.

కాగా సారథివారు మరో చిత్రం కూడా ప్రారంభిస్తున్నారు.

తాను నిర్మిస్తున్న నూతన చిత్రంలో కొన్ని దృశ్యాలు చిత్రీకరించడానికి నిర్మాత నటుడు సాహరాబ్ మోడి ఇటీవల హైదరాబాదు వచ్చారు. హుస్సేన్ సాగర్ సమీపంలో ఆయన బృందం కొన్ని షాట్ డౌర్ దృశ్యాలు షూట్ చేశారు.

బొంబాయి

జలరుహ్ వారి 'రాజనందిని' హిందీలోకి అదే పేరుతో 'డబ్' చేశారు. త్వరలో ఉత్తరాదిని విడుదల అవుతుంది.

లతలు ఖర్చుపెట్టి బ్రహ్మాండమైన సెటింగులతో నిర్మిస్తున్న 'మొఘల్-ఇ-అజామ్' విడుదలకు ప్రేక్షకలోకం ఎదురుచూస్తూంది. దీనితోపాటు దిలీప్ కుమార్ టెక్నికల్ లో నిర్మిస్తున్న "గంగా జమునా", రాజకపూర్ నిర్మిస్తున్న "జస్ డేక్ మే గంగా బహత్ హై", ఎస్. ముఖర్జీ (లవ్ ఇన్ సిమా) దీనిని "హం హిందుస్తానీ" కూడా ఈ ఏడాదిలోగా విడుదలకానున్నాయి.

రాజకపూర్ నిర్మాణం "జస్ డేక్ మే గంగా బహత్ హై" నుండర ప్రకృతి దృశ్యాలతో, నుండె కరిగించే కథతో, మధుర సంగీతంతో నిండిన అపూర్వ నిర్మాణమని రమేష్, చూసినవారు చెబుతున్నారు.

ఎస్. ముఖర్జీ 'హం హిందుస్తానీ' లో బొంబాయి నగర జీవితాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపేందుకు కృషి చేస్తున్నారు. సునీల్ దత్, ఆకాశ్ కపూర్ జాయ్ ముఖర్జీ ఇందులో

నటిస్తున్నారు. ఉమఖన్నా సంగీతం దీనికి ఒక ఆకర్షణ.

అశోక్ కుమార్ నిర్మిస్తున్న, వ. పి. ని నటిస్తున్న 'కల్పన' ఒక సరళి కన్నుకూతురు గాధ. కాక్టర్ లోని నిమిత్, హలిమార్ నుండరవనాలలో షాట్ డౌర్ దృశ్యాలు తీశారు.

ఈ చిత్రంలో జి. పి. నయ్యర్ కట్టిన వాణీలు అపూర్వమైనవని, మరపురానివని తెలుస్తోంది. చిత్రం సెన్సార్ అయింది.

"ఐ వాన్ టు లివ్"

నైట్ కల్పలో తిరుగుతూ, జాడం, తిరుగుడు బీటితో పట్ట పోగు పం టూ రాతిరేచదుల వర్గానికీ సన్నిహిత అయిన ఒకానొక స్త్రీ-స్వామికాస్తానికీ విరోధి అయి వరాజిత అయిన గాథ అతి వాస్తవంగా, మేగంగా యాన్ టెడె అర్చిస్తున్నారు 'ఐ వాన్ టు లివ్' అనే చిత్రంగా నిర్మించారు.

ఈ చిత్రం చూస్తున్నంతసేపూ ఒక జీవితం దాదాపు తెలిసిపోతుంటుంది. ఇందుకు కారణం సహానుభూతి కావచ్చు. అందుకు కారణమైన దర్శక ప్రతిభా కావచ్చు. అసలు ఇది కట్టుకథ కాదని,

జీవితమనీ ముందే దర్శకనిర్మాత మనకు 'అత్యురాలా' చెబుతాడు.

గ్రాహం అనే వివాహిత యువతి జాడంలో, మదిరాపానంలో మత్తెక్కి విద్యలవిడిగా తిరుగుతూఉంటుంది. ఆమెకు పనికిండు ఒక్కడు. పనికిండు ఒక్కడూ లేకపోతే ఆమెలో ఉన్న మాతృత్వమనే ఒక్క మానవాంశా ఉండనే ఉండదు. అనార్మికం అబద్ధాలాడి ఒక అబద్ధం కప్పివుప్పు కొనడానికి మరోటి మరోటి ఆడి బతుకంతా పద్యప్రాయం పన్నుకునే అభాగిని. ఒక భూరి మాతృలో మాంతకురాలుగా ఆమెను స్వామికాస్త్రం నేరం పూవుతుంది. నేరం మోసిన మరుతీణంనుండి ఆమెలో "నేను జీవించాలి. నేను చచ్చిపోకూడదు" అనే జీవన విపాస ప్రబలమౌతుంది. ఇంతకూ ఆమె నేరం చేసిందా?

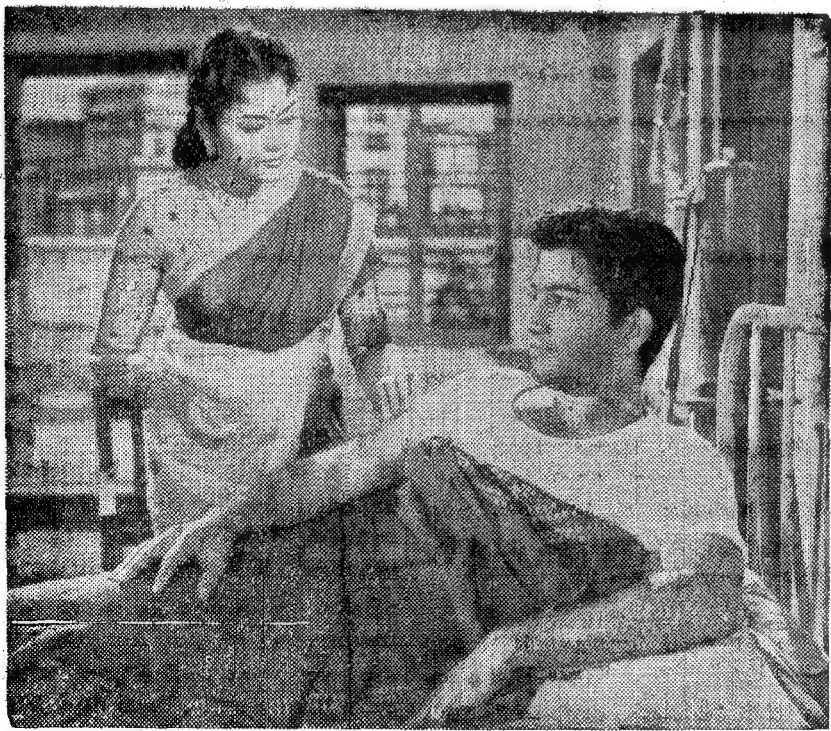
ఇదే మనకూ, స్వామికాస్తానీకి చిట్టచివరి మెట్టుదాకా తెలియని విషయం. శర్యవతు పులతో చూసే మనం నమ్ముతాం. అలా మనం చూడలేము. అలా చూసినా స్వామికాస్త్రం నమ్ముదు. అది స్వామికాస్త్రపులతో చూడాలి. మొత్తమీద గ్రాహంకు మాంతకురాలుగా మరణదండన విధింపబడుతుంది.

గ్రాహంలో జీవనదాహం అపారమౌతుంది. పనికిండు మోహం మోగులు నేస్తుంది.

కోర్టుపై కోర్టుతో పోరాడి పోరాడి-ఇక పోరాటం ఆరాటం పడి పారాడలేక ఆమె గట్టిగా చచ్చిపోవాలనుకుంటుంది కూడా. చిట్టచివరి కోర్టు తీర్పు కట్టకడపటి ఆశను చెరిపివేస్తుంది. గ్యాస్ చేంబరులో విష వాయువులో స్వామికాస్త్రమృతంగా బలి అయి పోతుంది జీవనవిపాసి గ్రాహం!

చనిపోయేముందు ఒకసారి మతాధికారి అయిన ఫాదర్ ముందు గ్రాహం - భగవంతుని సాక్షిగా 'ఐ హావ్ సిన్డ్, ఫాదర్' అంటుంది.

ఫాదర్ దగ్గర అన్న మాటలలో జీవన విపాస అరిపోయి - పోవాలని ఉన్నదనే నిస్పృహ చూపిన గ్రాహం ను అర్థం

కెప్టెన్ చిత్రవారి 'ఐ వాన్ టు లివ్' గా రమణమూర్తి, కెప్టెన్ కుమారి.

"గాయం కరోతీతి గాయకః!"

మన చిత్రసంగీతంలో కొర:డ.తున్న తెలుగుతనం

స్వగీతం పాడకొనడం - మందహాసంవంటి అందమైన వరమున్నాడు ఒక భావుక ద్వికవర్తి అవును సంగీతం పాడటం సంకీర్ణమపటం మానవులకే ప్రత్యేకమని నవ్వడం మనిషి తప్ప జంతువు లేరుగదనీ, శాస్త్రమిరులు అంటారు అనుభవం కూడా తద్విన్నంగా సాక్ష్యం ఇవ్వదు. కనుకనే సంగీతంను వాస్తవంతో అనే ధీమా మానవుడిలో నిండి నిలిచి కృత్రిమ ఇష్టరాజ్యంగా సంగీతం పై చెలరేపం చేశాయికున్నాడు మానవుడు దానితో గాయకుడు కేటలం పాటకుడేకాక 'గాయం కరోతీతి గాయకః' అని చాచా భావంలో అరం చేస్తూకొనివలసివలసింది నిజంగానే సంగీతానికి గాయాలు అనేకం తగిలాయి. అందుకు నిదర్శనం కేవలం చిత్ర సంగీతం వేస్తూన్న వెలితిలలు.

మానవుడికి నిత్యజీవితంలో కలిగే అనుభూతి విశేషాలలో అదనంగా కలిగే అవ్వక మధురానుభూతు లన్నీ 'కళా' రూపంలో వ్యక్తమవుతాయని విశ్వకవి రవీంద్రుని నిర్వచనం కాన్ని ఆ వేళమని కొందరంటే - 'కాదు 'కళా' అంటారు కొందరు. అలాగే వ్యాదయంలో స్పందించే మధురభావాలు కొన్ని పొగి బహుటికీ కవితగా, శిల్పంగా, చిత్రలేఖనంగా ఇత్యదిగా వస్తాయి సంగీ

తేను కొనడానికి ప్రయత్నిస్తే - ఈ సినిమా అందరికీ ఆరంభమవుతుంది. అప్పుడు ఇది సినిమా అనదు జీవితం అంటారు మానవ వారంతా.

గ్రాహంగ మానవ హేతు నటించలేకు తన అనుభూతిని ప్రదర్శించింది ఈ చిత్రంలో తన పాత్రకు అమె ఆస్కార్ అవార్డు కూడా అందుకున్నది నటన అనగానే కృత్రిమ హావభావాల చాచా ప్రదర్శనం కాదని గుణపాంగ చెప్పే నటనలో ఈ మె నటన ఒకటి చిత్రంలో 'జాజీ' సంగీతం టెంపోతో లయకలిపి గమనవేగానికి సానుకూలంగా.

జీవితం తెగిన గొమ్మవంటిగనేది వేదాంబం "కాదు నిం. కావాలంటే ఈ చిత్రం చూడండి" అంటారు దర్శకుడు రాబర్ట్ వైట్.

మానవవాళ్లు తలారకంగా అనుకోడం వూజం అది ఎప్పుడూ తప్పదు. అందుకే చిత్రం కూడా అపహాసంకాదు.

తంగా మానవుడు తీసే మూలుగులో, దీర్ఘంలో ఉన్న మాధుర్యమూ ఆతని భావనలో మధురిమ, మధురిమో మలయానిలం, అనిలంగా ఆప్యాయత, ఆప్యాయతలో నైర్మల్యమూను.

విశృంఖలంగా జన్మపొందిన ప్రతిదానికీ లోకంలో కొన్ని కట్టుబాటు చుట్టుకుంటాయి. విడుదలవుటగానే బాడోకోయడం నుంచి వాడిదైనదివడీవిలాన్ని మతం, సంప్రదాయం, శాస్త్రంకానిసాయి తదనుగుణంగా వాడూ పొరుగుగా పెగుటాడు లేకపోలే మొక్కయి వంగనివాడు మాత్రం అసలు లాంగకు వాడు సంఘానికి తీరనిసమస్య!

అలాగే ఉద్భవించిన ప్రతికళకూ కొన్ని సంప్రదాయాలుంటాయి దానిప్రవర్తనానికి కొన్నిరీతులు శాస్త్రం నిర్దేశిస్తుంది. అది అనిరేకాలకు అనుగుణంగా ప్రవర్తించే సంప్రదాయక మైనరీతిగా ఏర్పడుతుంది సంప్రదాయం (తోసరాజనని, అసలుకే ఎసర్లు పెట్టని ఏనవ్యరీతిఅయినా శాస్త్రం గౌరవిస్తుంది అది మాతనకళారీతిగా పరిభవించుతుంది. అలా పుట్టి పెరిగిన మన శాస్త్రమే సంగీతానికి నేటి మగమ (లలిత) సంగీతం ఒక మాతన రీతి. ఈరీతికి దోహదంచేసినది నేటికాలంలో ముఖ్యంగా చలన చిత్ర పరిశ్రమ. తరువాత ముఖ్యంగా చెప్పదగింది రేడియో.

సినిమాసంగీతంమానే నాటికే నేటికీ మానవుకకాంతరం లేదా కనిపిస్తున్నది. వనక తెలుగుసినిమాలలో అచ్చు తెలుగు లలిత సంగీతం వినిపించేది తెలుగుకృత పుట్టిన గుండెకు అది గొంగూర ఘుమాయంపు, గడ్డ పెరగు కమ్మదనం, అందించేది. కాని ర సురాను ఇతిరేతరసంగీత సారభవే విధ్యంతో తెలుగుపాటలో కలిగి ఎక్కువయిపోయింది. హిందీవాసన గుప్పమని తెలుగుతనం తెరమరుగైపోయింది కృత్రిమమూ, భావప్రధానమూ అనే పేరుతో ఎక్కువగా ప్రసారరీతన సాగే జాతరాహిక సంగీత ప్రభావం పడటంతో - ఆరేకమైన బాణీలకు మాటలుకూర్చే తెలుగుకలం పడకట్టు రాళ్ళ వంటి పట్టుడుముక్కలు 'ట్యూనింగ్'లో పడవేసి కట్టుదిట్టంచేయడం జరుగతోంది. ఇందుకు నిదర్శనంగా ఏ ఒకటి రెండు పాటలో తీసిన నే జాదాత అన్ని పాటలూ తన సినిమాలో కాకాకానీయూ, వగలా

వగలా రాగాలుగానే ఉంటాయి. నీటికి పోడు మా స్వనటుల గాత్రధారులు తీసే గవాయంసంగీతాలూ, రాక్ - ఎన్ - రోల్ పాటలుకూడా సంగీతాని! గొడ్డలిపెట్టుగా పరిణమించాయి ఇది కేవలం తెలుగు తెరకు పట్టిన తెలుగుకాదు. ఇది సామూహికంగా తమిళ, హిందీ రంగాలకూ ఉంది.

అయితే ఈ మాతనరీతులన్నీ మంచివి కాదంటారా అంటారామో!

నిఘార్మమైనా నిజం చెప్పాలంటే నుతరామూ కావు. ఎంత గొప్పదయినా, అపూర్వమైనదైనా గుడిగా అనుకరించడం తప్ప. కళ విషయంలో మరీ తప్ప. అలా అనుకరిస్తే అది అభ్యుదయం కాకపోగా సాంకర్ష్యం అవుతుంది అది కళారీతి పతనానికి, మన సంప్రదాయం సంకరం కావడానికి దారి తీస్తుంది.

ఢెంగాలీ సంగీతం చూడండి. అది నాటి నుంచి నేటి దాకా వంగదేశపు రంగునే వేసుకుంటున్నది కాని, బొంబాయి షేర్షా టీలు గాని, మద్రాసు తలపాగాలు గాని ధరించడం లేదు. అందుకే ఢెంగాలీ చిత్రాలలోని సంగీతం ఢెంగాలీ సంప్రదాయాన్ని వినిపిస్తుంది. ఢెంగాలీ హృదయ సౌరభం గుబాళిస్తుంది అక్కడి జీవన గీతగా భాసిస్తుంది. ఆ సంగీతం బంగాలీ హృదయాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది.

దీనికి కారణం ఏమిటి? ఢెంగాలీ చిత్రాలలో సంగీతం అయినదానికి కాని దానికి వినిపించదు. మారలు కొనడానికి మార్కెట్ కు వెళుతుంటేనూ, పొయ్యిదగర వంటచేసుకుంటుంటేనూ, చంద్రుడు కనిపిస్తేనూ, కనిపించకపోలేనూ, ఒంటరిగానో జంటరిగానో ఉంటేనూ, ఊరికీ సంగీతం పొరి ప్రవహించదు ఢెంగాలీ చిత్రాలలో. కృత్రిమంగా 'హాన్ టు ఓ' కలిపితే నీరయినట్టు - ఓపాడే గొంతూ, పాడేందుకు నాలుగుముక్కలూ, ప్రక్కవాద్యాలూ ఉంటే సంగీతం తయారుకాదు ఢెంగాలీ తెరమీద.

అదే వారికీ మనకూ లేదా. మన చిత్రాలు కృత్రిమ సంగీతం తయారించే "మ్యూజిక్ లేబరేటరీ" లయపాతున్నాయి

ఈ దుస్థితి (లేకపోలే దురాచారం) తీరే వరకూ మన సంగీతం వెలితిలలు వేయడం మానదు. ప్రతిదానికి పాట కట్టడం మన సంప్రదాయం కాదు. బాణీ కట్టడమూ అంతే. అందుకనే మనం బాణీలు రుపు తెచ్చుకుని మన సంగీత రీతిని కలగాపులగం చేస్తున్నాం.

విజానపద రీతిలో, చక్కని మగమగీతులనో అనుసరించి మూడుపూలు అరుకాయలుగా మన సంగీతం వరిలడానికి చిత్ర సంగీత దర్శకులూ, గాయకులూ కృషి చేయాలి.

సాంకర్ష్యం తగదు.

"ధామం"

మ గు వ మ న ను

(14-వ పేజీ తగవాయి)

కున్న ప్రీతి, సమాజంలో స్వేచ్ఛ అన్న ఒక హక్కును కోరే ప్రీతి—ఆ సమాజం అనేది చాలా తక్కువ అని కొందరి వాదన. అయితే—కమల ఇంటర్ వరకు చదువుకున్నా; పట్టువాసంలో పెరిగినదే నా—సమాజాన్ని ఒక హక్కుగా పరిగణించి, దాన్ని ఒక అభిమానంగానే ధరించగలిగింది! లేకపోతే భరించలేని అవస్థలను ఎదుర్కొని ఉంటే అనుబంధాన్ని రద్దుచేసుకోమని ప్రయత్నించివుండేది!

భర్తలో పరివర్తన కలిగేంతవరకూ—తన ముఖానంగా వుండకతప్పదని నిశ్చయించుకుంది కమల. ఆ సుముహూర్తం వీలయినంత త్వరలో రావాలనికూడా ఆశించింది.

అప్పుడు తనకున్న ఆవేశంలో—మంచి వనకా ఆలోచించకుండా—కమల చెప్పమీద కొట్టగలిగాడేగాని, ఆ తర్వాతి కొన్ని నిమిషాలలో తన పశుత్వాన్ని గ్రహించి ప్రభాకర్ చాలా పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. తప్పు చేయడం ఎవరికైనా సాధారణమే! ఆ సమయంలో, ఎదుటివారి తప్పును ఎత్తిచూపించి—

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నది, మీ సరియైన చర్యనుగురించిన మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోసు కార్డుపైన మీకు యివ్వమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయు లేది, నేళ వివరములున్నా, మీ సరియైన చిరునామాయున్న వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదీల గాయకు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, కీర్తిమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో ఉంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశీగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసఖిము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్తవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రమే రు. 1.1 గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రగ్రహము లేవయినా వున్న మీదల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపించును. మేము పంపిన భోగట్లా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పాపము వాపసు చేయబడును ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మా అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-18) Jullundur City.

అశోకా అమ్మ రత్నత్రయము

అశోకా ఆమ్లా హేరాయిల్
వామేడ్-ట్రైలియన్ టైన్
నల్లనకురులకు
చల్లని గుణమునకు

విజయ కెమికల్స్.. మద్రాసు-7.

(ప్రతిపట్టణమునందును ఒక స్టాకిసును ఆహ్వానించెదము.)

కాస్తా చేయబొందా మనిసిందడం భర్త కం. కాని పశువులా నండించడం మంచిపని కాదని గ్రహించాడు. పెళ్ళియైనప్పటినుంచీ అన్యాయంగా జీవించారు. ఒక్కొక్కప్పుడు అల్లరిగా పోట్లాడుకున్నా, కమల మీద తానెప్పుడూ చేయిచేసుకున్నవాడు కాదు కానీ, ఈరోజు తన తప్పుదోవలో పడిపోయినందుకు పశ్చాత్తాపపడ్డాడుకూడా!

కమలను ఎలా సమాధాన పరచాలన్న మార్గం ప్రభాకర్ కు బోధపడలేదు కాబట్టి భోజనవేళకి - ఆహారాన్ని తనే వడించుకుని తిని లేచాడు. మొహమాటంకొద్దీ ఏ విషయం లోనూ జోకర్లం కలుగజేసుకోకుండా వుండిపోయింది.

వాడుక ప్రకారం భోజనం తర్వాత సిగరెట్ ముట్టించడానికి కేబులు తడిచాడు. సిగరెట్ లేదు; కేబుల్ చిల్లర డబ్బులు గూడా లేవు వీరువా తెలిచి, లోపలి డ్రాయరు లాగాడు డ్రాయరులోని చిన్న కొయ్యపైటే తెరిచి, చిల్లర డబ్బులు తీసుకోబోయాడు. అందులో రెండు కాగితాలుండడం చూశాడు. చాటిని చేతికి తీసుకుని చూశాడు. ఒకటి మనియారరు చేసిన రకీదు, మరొకటి ఉత్తరం. వానిలో ఇలా వుంది

“వీయమైన ఒదినకు—తేమం; మీతేమం కోరుతున్నాను. నేనీ పుత్రుర వ్రాయడంలో ముఖ్యమైన అవసరం వుంటుందని భావించివుంటావు మా వారికి రెండు రోజులుగా జ్వరంగావుండి, డాక్టరు దగ్గరకు పోగా—టెఫాయిడ్ అని చెప్పారు. ఆస్పిటల్ లో అడ్మిట్ చేసుకున్నారు. అఫీసుకు నెలరోజులకు పైగా నెలవులు పెట్టారు మందులకూ, ప్రత్యేకమైన ఖర్చులకూ వంద రూపాయలకు పైగా అవసరమని డాక్టరు చెప్పారు ఉన్న పత్రం గా వంద రూపాయలు మా కెక్కడినుండి వస్తాయి. ప్రభాకర్ అన్నయ్యను అడగడంలో, తనకు గౌరవరహితమని - ఆయన బాధపడుతున్నారు ఒదినా ప్రీతి మనస్సు ఒక్క ప్రీతి తెలుసు! ఈ పరిస్థితుల్లో నేనేం చేయగలను? అన్నయ్య మిసహా, మా కెవరూ లేరు అయితే, మా ఆయన అన్నయ్యను అడగవద్దని వారించారు కాబట్టి - నిన్ను ప్రాధేయపడవలసిన అవశ్యం ఏర్పడింది ఎలాగైనా సరిదిద్ది, వందరూపాయలు, వీలైనంత త్వరలో పంపించు మా ఆయన ఆరోగ్యం బాగా కుదుటపడతార్యార, నెమ్మదిగా నీ ఋణం తీర్చుకుంటాము. ఈ విషయం, దయచేసి అన్నయ్యకు తెలియజేయవద్దు. అన్నయ్యకు తెలిస్తే, చాలా బాధపడగలడు!— మరేం సంగతులు లేవు.. నీ సహాయంకోసం

ప్రయాణంలో ప్రణయం

(23-వ పేజీ తరువాయి)

నీకు సెక్సీలోక్కుడం రాదుగా" అని రాధతో అని మూర్తి పుమానూ "మీకు సెక్సీలు లోక్కుడం వచ్చునా" అంది.

వచ్చునన్నట్లుగా తలూపాడు మూర్తి.

"మీరు బండిమీదన నీ మీకు కంపెనీ ఉండదు. మీ ఇదరూ ఒక సెక్సీలు మీద ఎందుకు రాకుండాదు?" అంగంలోనే ప్రశ్నించింది భారతి.

మూర్తికి వింజనాబు ఇన్సూలో తెలిక రాధవైపు చూశాడు. నవ్వేసింది రాధ తన కేమీ అభ్యంతరం లేనట్లు. ఇంకేం! రాధను ముందర కూర్చోపెట్టి సెక్సీలు త్రొక్కుతున్నాడు మూర్తి. ముందరకూర్చున్న రాధ బొంబాయి కాలేజీలను గురించి, విద్యార్థులను గురించి, వాళ్ళంత సోషల్ గా ఉంటారో అన్నీ చెబుతోంది కబురు చెప్పకుంటూనే బంగళాకి చేరారు వాళ్ళందరూ కలిసి.

కాఫీ, ఫలహారాలు పూర్తి అయ్యాక ఎవరికీ ఇష్టమయిన ఆటల్లోకి వాళ్ళు వెళ్ళి

ఎదురు చూస్తున్నాను మా పిల్లలిద్దరూ బాగున్నారు.

ఇంకా, అననూహం."

ఉత్తరం చదివిన తర్వాత—ప్రభాకర్ కుప్పగా కూలిపోయాడు. తన సెలెలి సాభాగ్యం కోసం—తన సొమ్మును తాకట్టు పెట్టి—ఆ డబ్బును సహాయంగా వంటి, తన ఉత్తమ గుణాన్ని నిదర్శనం చేసుకున్న కమల అంతర్భావాన్ని గ్రహించలేక— తొందరపడి ఆవేశంలో మొదలుకున్న పాపానికి ప్రాయశ్చితంగా—

చెనక వాక్కింగ్—ఇంటికిగా కూర్చుని చదువుకుంటున్న కమల - కాలి కాలినవంటిలా వచ్చి, తన చెంత కూర్చున్న ప్రభాకర్ ను చూసి—చూడనట్లుండి పోయింది.

"కమల!... కోపమా?" అని ప్రశ్నించాడు జాలిగా. జరిగిందేదో తెలుసుకోడానికి ఆటేసేపు పట్టలేకు కమలకు.

"నీ డబ్బు నాచెల్లి లికి సహాయపడిందన్న సంగతి నాకెందుకు ముందే చెప్పలేదు, కమల!" అన్నాడు భర్త.

"ఎవరికి పంపించానన్న సంగతి చెప్పక ముందే, మీరు నన్ను కొట్టేశారుగా!" అని చెప్పిపొడిచినట్లు అంది కమల.

"తప్ప తప్ప! - ఇకమీదెప్పుడూ నిన్నే విధంగానూ అపార్థం చేసుకోను! మనవల మనస్సును అగౌరవం చేసుకోని మగవాళ్ళలో— నేనూ ఒకణ్ణి!" అని చెప్పలు వేసుకోబోయిన భర్త చేతుల్ని ముందపొంతో వారిం చించి కమల

పోయాడు. రాధా, మూర్తి చీటాట కేరమ్మ మొదలూ "అన్ వీన్ ఐలెండ్ విత్ యూ", "పాసింగ్ త్రూ ఏ రింగ్" ఆటలవరకు పార్టీర్స్ గానే ఉన్నారు. కొద్ది సేపట్లానే మూర్తి, రాధల కొత్తదనంబోయి వాళ్ళు కూడా మెడికల్ కాలేజీ విద్యార్థులతో కలిసిపోయారు.

సాయంత్రం మళ్ళీ సెక్సీలమీద కారాగుహలు చూడటానికి పోయారు. సుమారు పదిమేళ్ళ దూరం పున్నా మూర్తికి రాధను సెక్సీలమీద తీసుకుపోవడం అట్టే అంతకష్టం అనిపించలేదు దారిపాడుగునా ఏవో కబురు చెబుతూనేవుంది రాధ. ఏదో ఎలిఫెంట్ కేవ్వను గురించి, ఆరేమిల్క్ కాలనీ ఎటువంటి సిక్నిక్ స్నాప్స్ — ఒకటేమిటి? నదురూ భెదురూలేకుండా మాటాడుతోంది. మొత్తంమీద మెడికల్ కాలేజీ సిక్నిక్ ధర్మమూ అని మూర్తి రాధలు ఎంతో సన్నిహితు లయ్యారు. సాయంత్రానికి సిక్నిక్ నుంచి రిగిగివచ్చారు బొంబాయికి.

అంతవరకూ మూర్తి తన అంతర్జాతీయ ఇంటర్ పూర్తి వెళ్ళానన్న సంగతే మర్చిపోయాడు. ఇంటికిచేరిన వంటనే రాధతండ్రి మూర్తికి ఏదో ఒకకవరు ఇచ్చేటప్పటికి తన ఇంటర్ పూర్తి సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చి ఎంతో ఆశతో తెలిచాడు ఆ ఉత్తరాన్ని. ఒక్క గుక్కలో ఉత్తరం చదివేసి ఆత్మర్యంగా "నన్ను ఎపాయింట్ చేశారండీ పదిరోజులు జాయినింగ్ టైమ్ ఇచ్చారు. అయినా వాళ్ళు నన్నడిగిన ప్రశ్నలనుబట్టి నాకు కొంచెం కూడా ఆశలేదు.

ఇంకా అతను చెప్పడం పూర్తి కాకుండానే రెండు గొంతులు కంగ్రామలేవన్న చెప్పాయి.

"నేను రేపుమధ్యాహ్నం రైలులోపోతానండీ. జాయినింగ్ టైమ్ పదిరోజులేవుంది" అన్నాడు మూర్తి.

"సరే నీయిష్టం. కాని ఇంతవరకూ నీతో చెప్పలేదు. చెబుతే మొహమాటపడతావేమోనని. మీనాన్న పరంధామారావు నాకు చిన్నతనంలో కాన్ మేట్. ఏదో చిన్నపాటు దొరకేవరకూ మా ఇంకోనే ఉండువుగానిలే మీ నాన్నని రమణారావు అడిగాడని చెప్పా."

ఏమిటి! మూర్తితండ్రి మీన్నే హీతుడా? ఇంతవరకూ చెప్పారుకాదే? అన్నట్లుగా చూసింది రాధ.

మూర్తి ప్రయాణానికి రాధ ఏమీ అడుచెట్టలేదు ఎలాగా ఓ వారంగోలలో తిరిగి వస్తాడుకదా అని మర్చిపొయిపోయిన రాధని తీసుకు పాసింగ్ బయలుదేరి మూర్తి. మూర్తి చెల్లెలికే మూర్తి తల్లికి చీరలు అని

నెల్లకేసి పెట్టింది రాధ.

మూర్తి, రమణారావు రాధల అదరాభిమానాలకు ధన్యవాదాలు చెప్పి మధ్యాహ్నం రైలులో బయలుదేరి వెళ్ళిపోయాడు.

రాజమండ్రి చేరగానే రమణారావు గారిని గురించి, ఆయన తనకు చేసిన మర్యాదలను గురించి తెగ పొడిగాడు మూర్తి.

"ఓ రమణగారా! ఇప్పుడేదో కంపెనీకి డైరెక్టర్ అనుకుంటా. చూసి చాలాగోజు లయ్యింది. వాళ్ళూ మనవాళ్ళేరా. వాళ్ళది అసలు కాకినాడ," అన్నాడు రమణారావు గారిని గురించి పరంధామారావు గారు.

* * *

పదిరోజులు లోపులోనే ద్యూటీలో జాయనయ్యాడు మూర్తి. కాని మూర్తి రమణారావుగారి ఇంటలో దిగకుండా ఏదో హాటల్లో మకాం చేశాడు. కాని ద్యూటీలో జేరినరోజు రమణారావుగారింటికి పోయి విషయం చెప్పివచ్చాడు.

రమణారావుగారూ, ముఖ్యంగా రాధా, మూర్తి ఏదోహాటల్లో దిగినందుకు చాలా బాధపడారు. మూర్తి ఏదో సరిచెప్పేశాడు, నుంచి పోట్ దొరకడానికి చాలాకాలం పడుతుందనీ, అంతవరకూ వారింట్లో ఉండటానికి మొహమాటంగా ఉంటుందనీ.

మూర్తి తిరిగి తనగూమ్మకి పోతుంటే పిల్ల నవ్వుడు వచ్చి కనిపించా ఉండమనీ ఆహ్వానించారు రమణారావుగారు.

"ప్రతి ఆదివారం వసూఉండండి" అంది రాధ. ఇకనే! మూర్తికి కావలసింది కూడా అదే. అది మొదలు ప్రతి ఆదివారమూ ఏదో సిక్నిక్ లకో, సినిమాలో పోతూనే ఉండే వారు ఆ ముగ్గురూను.

ఒకరోజు మూర్తి పరంధామారావు గారి దగ్గరనుంచి ఉత్తరంవచ్చింది, ఆయనకి రమణారావుగారి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చిందనీ, రాధని మూర్తికి ఇదా మనుకుంటున్నారనీ దానిమీద తన అభిప్రాయం వ్రాయమనీ.

అభిప్రాయం వ్రాయడానికే నుండి !!! కొద్దిరోజులోనే మిస్ రాధ మిస్ రాధా మూర్తి అయింది

తర్వాత కొద్దిరోజులకి మూర్తికి తెలిసిన విషయా లేమిటంటే. తన తమణారావు గారిని రైలులో కలుసుకొనేటప్పటికే రమణారావుగారు తయారుచేసిన పెళ్ళికొడుకుల జాబితాలో మూర్తి పేరు ఉందనీ, తను పని చేస్తున్న కంపెనీ డైరెక్టర్ లో ఒకాయన రమణాం పుగారికి ఆస్థమిత్రుడనీ, ఆయనకి మెంజెం వనవల నే తను చేస్తున్న ఉద్యోగం వచ్చిందనీనూ కాని ఆ విషయాలు అప్పుడే ఎంగుకు చెప్పలేదో తనకి!!! అర్థంకాక గుమూర్తికి.

శ్రీ రెంటాల కొత్త పోకడలు

పాత పద్ధతులు అన్నా, వేసిన ఎత్తు మల్లీ వేయడం అన్నా శ్రీ రెంటాల సుబ్రహ్మణ్యం గారికి కిట్టదు. చతురంగం ఆట గాళ్ళ లో భిష్ముని తిలపుకు తెచ్చే ప్రజ్ఞ అయినది ఎప్పటి కప్పుడు కొత్త పోకడలు ప్రవేశ పెట్టడానికి సదా ప్రయత్నిస్తూ ఉంటాను అయిన. అదే ఆయన ఓటమికి కూడా కారణం అవుతూ ఉంటుంది.

ఇట్లవల కన్ను దిక్ పోటీలలో హైదరాబాదు ప్రతినిధి శ్రీ మహమ్మద్ హసన్ గో శ్రీ రెంటాల అడిన ఆట రంగవంతంగా ఉన్నది ఉభయులు కూడా పొరపాట్లు చేయక పోలేదు.

ఆ ఆటసాగిన క్రమం ఇది
శ్రీ రెంటాల—తెలుపు; శ్రీ హసన్—నలుపు.

బర్ డ్స్ ఓ మెంట్

1. బ-రా 4; గు-రా 8.
2. గు-రా 8; బ-మ 4 (అ).
3. బ-శ 4; బ-రా 8
4. బ-రా 8; మ-మ 2.
5. గు-శ 8; క-రా 2.
6. బ-మ 8; 0-0 (రాజావైపు కోట).
7. మ-శ 2; బ-శ 4
8. క-గు 2; బ-మ 8.
9. క-మ 8; క-గు 2
10. 0-0-0 (మంత్రివైపు కోట (అ), బ-మ 4 (ఇ).
11. మ-వి-శ 1; (ఈ); గు-గు 1.
12. రా-వి-గు 1 (ఈ); గు-శ 8.
13. బ-మ 5; బ-మ 5.
14. గు-మ 5; (ఈ); మ-శ 2.
15. బ-రా 4 (ఎ); బ-గు 8.
16. బ-వి 4; బ-రా 4 (ఎ).
17. క-బ-రా 5 (బ); గు-రా 5.
18. గు-గు 5; మ-గు 5.
19. గు-గు 5; మ-వి-మ 1.
20. బ-బ; బ-బ
21. బ-గు 5; గు-వి 4.
22. వి-రా 1; మ-మ 8.
23. గు-మ 5; క-గు 5
24. బ-శ 4, వి-శ 1 (బ).
25. క-శ 4; రా-వి-మ 1
26. రా-గు 1 (అ), క-శ 1.
27. మ-రా 4, క-గు 2
28. మ-రా 7; మ-గు 8
29. వి (గు 1)-శ 1; వి-శ 1.
30. బ-మ 8 (క), గు-గు 8.

31. వి-శ 2; గు-శ 4
32. మ-రా 2; గు-రా 6 (ఖ).
33. మ-శ 8, మ-మ 8.
34. రా-వి 2; బ-వి 5
35. వి-మ 1; వి-శ 4
36. బ-గు 4; వి-శ 4
37. మ-శ 4, క-రా 4.
38. మ-రా 4, గు-శ 4.
39. వి-రా 1, వి-రా 2.
40. మ-గు 4, గు-రా 6.
41. మ-శ 8; బ-శ 4
42. వి-రా 1 (X), వి-మ 1.
43. క-గు 5; గు-మ 5
44. క-శ 4, వి-మ 2
45. బ-వి 5, రా-శ 1 (ఘ).
46. బ-బ, బ-బ
47. వి-వి 6, గు-శ 6 + (మ).
48. రా-వి 1; క-గు 2;
49. వి-వి 1 (చ), మ-రా 4.
50. క-శ 1; వి-శ 1 (ఛ).
51. బ-బ, బ-మ 6.
52. క-గు 2; వి-రా 2.
53. వి-మ 2; (జ); మ-రా 8 + (మ).
54. వి (2)-మ 1 (ఝ); గు-మ 1
55. క-శ 1 + మ; రా-శ 1
56. వి-మ 1; వి-మ 1
57. రా-గు 1; గు-రా 6 + (తెరిచి మ).
58. రా-గు 2; బ-మ 7.
59. మ-గు 7 (ట); రా-శ 1.
60. మ-గు 8 + మ; రా-రా 2
61. మ-రా 5 + మ; రా-రా 2.
62. మ-గు 7 + " రా-మ 8.
63. మ-మ 4 మ; రా-రా 2.
64. మ-రా 5 + మ; రా-గు 2.
65. మ-గు 7 + మ, రా-మ 8.
66. మ-మ 4 + మ; రా-శ 2.
67. మ-గు 7 మ; రా-మ 1;
68. మ-మ 4 + మ; రా-శ 1.

కాశ్యతంగా మే అనడానికి అవకాశం ఉన్న కారణం వలన ఆట ద్రా అయినట్లు ఉభయులు అంగీకరించారు.

(అ) తెలుపు నలుపు బలముల తారామారగా ఇది 55 డిగ్రీస్ లో ఒక పద్ధతిగా, తెలుపుచే అవలంబించబడినది.

ఇది శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యంకు ఇప్ప మైన ఓపెనింగ్ దానిలో ప్రధానమైన ఇబ్బంది ఏమంటే 31-వ 7 డిగ్రీస్ లో మొదల నలుపు

మొదటి ఎత్తునుంచి ఒక డిగ్రీస్ కొని వచ్చటకు అవకాశము ఉన్నది

(అ) నలుపు రాజాపెదాడికి నాంది.

(ఇ) నలుపు బలము కూడా మంత్రి తప్పరాడికి సన్నద్ధమగుట, తెలుపు నలుపు బలములు చెరియొక నెపు కోటకట్టుట లోని అంతర్యము ఈ రెంటిలోను తెలుపుచేయగలరాడి అతిశయవంతమైనదాగా ఉండవలసి.

(ఈ) ప్రస్తుతము ఈ ఎత్తుకు అవసరము లేదు

(11) బ-రా-వి 8, (12) బ-రా-గు 4; తెలుపుయొక్క సరియైన ఆటపద్ధతి నంద రాష్ట్రసారముగా, ఈ విషయము 1 గు 1 లో ఉంచవలసి వచ్చును.

(ఉ) ఇది మరియొక అవసరమైన ఎత్తు.

(ఈ) 14. బ-బ, బ-బ, (15) గు-మ 5; క-శ 4 లేక (14) బ-బ; గు-బ (15) గు-గు; బ-గు (16) గు-గు గ తెలుపుకు చాలా లాభదాయకముగా ఉండేది

(ఎ) ఇది ఎన్నడో ఇచ్చటకు రావలసిన బంబు!

(ఏ) నలుపుకు మంత్రివైపు దాడిచేయుటకు ఏమాత్రము అవకాశము లేకపోవుటచే అతను కేంద్రంలో ఏదో చేయాలి

(బి) (17.) బ-శ 5; బ-రా 5 (18) బ-గు 5; బ-శ (19) బ-వి 5 మ; గు-వి 5 (20) మ-మ 5; మ-వి-మ 1 (21) బ-గు 5; గు-రా 4 (22) గు-గు; మ-గు (23) బ-బ 5; గు-శ 8 (24) బ-బ + మ; రా-గు (25) మ-గు + మ-నలుపు ఆటపోవును 21—బ-రా 5 (22) మ-రా 5 అయితే తిరుగులేని దాడిచేయుటకు అవకాశము ఉన్నది.

(ఓ) 24—మ-మ 5 25 వి-శ

(అం) 25. క-మ 5; మ-వి 5 + మ.

(క) (30) బ-మ 6; వి-శ 81. బ-వి.

క-శ 81 82 వి-శ; గు-వి 88.

బ-గు; (మ-గు; వి-గు 1 అయితే తెలుపు ఆటకట్టు వి-గు 1 కి 84.

మ-రా 8 (మ) ఆటకట్టు.

లేక 81—బ-మ. 82 వి-రా 5; క-వి

88. మ-శ.

తెలుపు 80 వ ఎత్తు బ-మ 8 ఆడిఉండవలసినది

నలుపు వేసిన గుట్టపు ఎత్తుల చాలా గాను

న్నవి నలుగుట్టమునకు ఇదియొక అవకాశము

మైనదాగా

(గ) 42. బ-వి 5; బ-బ. 43 మ-వి 5;

క-గు 8.

(ఘ) ఈ కేరవము నలుపు ఎంత త్వరగా

వీలైతే అంత త్వరగా తప్పకలెను. ఎందు

వలన అనగా, నలుపు గుట్టము నలుపు

జంతువులన్నిటిలోను అతిచాకచక్యము

కలిగినదై ఉన్నది.

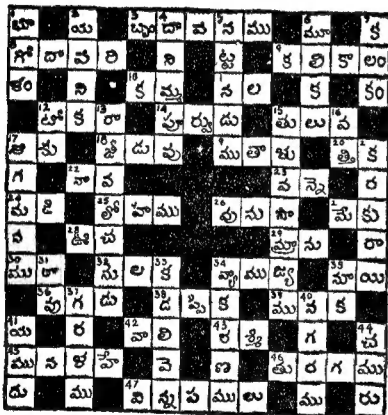
ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక గళ్లనుడి కట్టు-12

అధారాలు

అడ్డము

- ముక్కగా చేతునుకదా!
- మెత్త.
- క్రియతో కూడిన శాఖ.
- కోరికలను తీర్చే చెట్టు.
- పెంటిరిగే ఛాయగా!
- ఆకులను పరుచు లుబ్బుని స్వాద నలా?
- వేణువులో రాక్షసుడు.
- తిరగబడిన మంది.

11-వ గళ్లనుడికట్టుకు జవాబులు

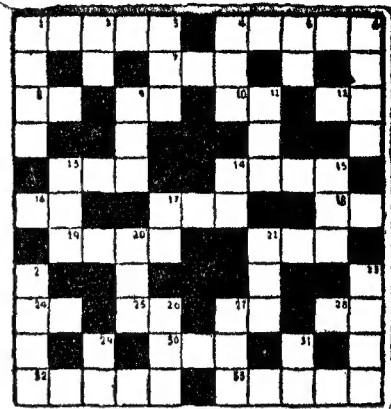

- (వ) ఇది ఆలోచన లేక తెలుపు చేసిన 47 వ ఎత్తు ఫలితము.
- (ధ) ఈ ఎత్తుతో ఆటలో వైశాల్యము నలుపు సంపాదించినది.
- (జ) ఏ (క 2) కి 1 కి అడియండిన, తెలుపు ఆట రక్షణకు ఎక్కడ ఉపయోగపడి ఉండేది.
- (ఝ) (54) ఏ × మ?; ఏ × ఏ + మతో తెలుపు అటకట్టు.
- (ట) ఇప్పుడు తెలుపు ఓటమిని తప్పించు కొనుటకు, విరామము లేని 'మ' లు చెప్పగలిగి ఉండాలి. ఇది నలుపు తన రాజును 60 వ ఎత్తులో తప్పగా తప్పకొనుటవల్లనే సాధ్యపడినది!

- నామధేయం ముందు గలము, అన్ననభ!
- నుడికట్టునిండా కనుపించేది!
- భూగర్భంలోనిది తిరగబడితే కలిగే మెరుగు.
- పాదంలోని ప్రశ్న ఏది?
- ఒక్కొక్క ముక్కకీ ఇచ్చిన బహుమానం అంటారు — మునపటికాలంలో కవులకు!
- చుక్కతో వేధించుకుతినేవాడు!
- అర.
- రెండవైపులా ప్రధానమైన జేనా?
- మేము ఆగం! పాటలు తగ్గించు కోండి, అప్పుడైనా మోగుతాయి.

నిలువు

- కరుస్తాము! అని మరోవిధంగా అంటే అందులో ఒక భావ దొరుకుతుంది. [ఇది ఉత్తర అట్లాంటిక్ సముద్రంలోని దేశాలలో ఒకదానికీ సంబంధించినది, మొట్ట మొదట]
- గండిములు!
- చాలామంది.

- ఆజినము.
- ప్రజాదరము నీ కనలు ముఖ్యంగా కావాలంటే వారిని అందులోనే పెతకాలి!
- యక్షులు పాడే పాట కాదేమో?
- బిందువుల రాజనిపిస్తుంది కాని నిజంగా చెందదు.
- ప్రవహించినా ధరించేది!
- మంచు కరగడములోని గొడవ.
- కఠినమైన దినుసు, అని అర్థం వచ్చేట్లు వ్రాసి చూడండి — చిన రి మూడు మాటలలో చెయ్యి కలగా వులగమై ఉంటుంది!
- మొదటి రెండక్షరాలు తాను మార్చిన నాలుగక్షరాలు అక (నెరవేరినది).
- తగ్గనిది.
- పెనగుము, అంటే మొదటి ఏకారం తీసివేస్తే వేర్వది ఏర్పర చండి.
- 20 వ శతాబ్దాన్ని ఈ యుగం అనవచ్చు — త్రయంబకముతో సంబంధం ఉన్నదనేనా?
- మూడు ప్రథమా విభక్తులకు చేరిస్తే ఈ తినుబుడారం లభిస్తుంది!

- (క) నలుపు రా-క 2, మ తప్పి ఉండిన తెలుపు విరామములేని 'మ' లు చెప్పట అసాధ్యమైన పని.
- (80) — రా-క 2 (61) మ-క 7 + మ; రా-రా 8 (62) మ - క 6 (లేక 8) + మ; రా-రా 4 (63) మ-రా 8 + మ; రా-క 5 (లేక 68) మ-క 7 + మ; రా-రా 5 (64) మ-గు 8 + మ; రా × మ (65) మ-మ 8 + మ; రా-గు 5 (66) మ × ము?; గు × కి + (మ) తో తెలుపు మంత్రి పోవును.

— చాగంటి బాపిరాజు.

పొట్టి కథలు

గానకచేరి జోడుగా జరిగిపోతున్న నమయంలో సి.ఐ.డి ఒకడు గాననభ నిరహిస్తున్న కార్యదర్శిని చాటుగా పిలిచి “నేను సి. ఐ. డి. ఇలాకా పని మీద వచ్చాను. ఇక్కడే దోఖాసీ జనగుతున్నట్లు మా శాఖ కార్యాలయానికి మీ ఇరుగు పొరుగున ఉన్న ఒక ప్రముఖ వ్యక్తి ఫిర్యాదు పంపారు. నాకు మీరూ రి నహాకారం కావాలి” అని అభ్యర్థించాడు.

ఆ కార్యదర్శి ఖాసీ అన్న మాట వినిగానే భయంతో నగంచచ్చి ఎల్లాగై తేనేం చివరికి తెప్పరిల్లి “ఇక్కడ...మా గాన...నభలో, ఖాసీ యా? ఎవరినీ? ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

“ఎవరో త్యాగరాజు అనే ఆయన్ను ఖాసీ చేస్తున్నారటగా? అంతటి పెద్దమనిషి ఫిర్యాదు కుప్పిస్తే అది అబద్ధమంటారా!” అన్నాడు ఆ సి. ఐ. డి.

“మా తాతగారి ఖడ్గం నా కంట పడినప్పుడల్లా నాక్కూడా యుద్ధంలోకి పోవాలనిపిస్తుంది.”

“నుంచీదే. మరి ఆలస్యం ఎందుకు?”

“కాని మా నాన్నగారి కొయ్యకాలు చూచినప్పుడల్లా ‘ఎందుకొచ్చిన యుద్ధాలు లే’

ఏమోయ్ ఆనందరావు....

కె. మంజులాదేవి (ఎ చిటిపట్టణము)

అనిపిస్తుంది.” సి. ఐ. డి. జ్ఞానేశ్వరావు ఉత్తరకర్, (అనంతపురం)

“నెపోలియన్ సైన్యంలో ఒక సైనికుడికి యుద్ధంలో ఒక చియ్యి తెగిపోయింది. నెపోలియన్ ఆ సైనికుడికి పిరత్వ బిరుదున్నాడు. ‘ఇది నీహస్తం నెగిన దానికి బహుమతి’ అని చెప్పాడు. ఇది విని ఆ సైనికుడు ‘అయ్యా, యుద్ధంలో నా రెండవ హస్తం కూడా తెగిపోయినచో ఏమయ్యేది?’ అని అడిగాడు. ‘అట్లా జరిగినట్లయితే సైన్యంలో పెద్ద పదవి ఇచ్చేవాడిని’ అని నెపోలియన్ చెప్పిన మీదట ఆ సైనికుడు కత్తి తిసికొని తన రెండవ చేతినికూడా నరికివేసి కున్నాడు” అని ఒకడు తన స్నేహితునితో చెప్పతూ “ఎలా ఉంది ఈ సంఘటన” అన్నాడు. స్నేహితుడు: “బాగానే ఉంది. కాని ఆ సైనికుడు తన

రెండవ చేతిని ఏ చేత్తో నరుక్కున్నాడో చెప్పి?” తాత్పర్యం జయదేవ్ (భర్తవరం)

ఇలాకా యుద్ధం ప్రారంభం కాకముందు ఒక మానంలో నలుగురు ప్రయాణం చేస్తున్నారు. వారిలో ఒకడు జర్మన్. రెండోవాడు జపాన్ దేశస్థుడు. మిగిలిన ఇద్దరిలో ఒకడు ఫ్రెంచి వాడు. రెండవ మనిషి ఇంగ్లీషు వాడు. ఇంతలో మానం ఇంజన్ చెడిపోయింది. ఇంక ఎలాగూ బ్రతికేమనుకున్నారు అంగరూ. మొదట జర్మన్, “హైల్ హిట్లర్!” అని తిలుపు తెరిచి దూకేశాడు. ఆ తర్వాత, “హరాకిరి!” అని జపాన్ దేశస్థుడు బయటకు దూకాడు. “గాడ్ సేవ్ ది కింగ్!” అని ఇంగ్లీషువాడు ఫ్రెంచి దేశస్థుణ్ణి బయటకు తోసేశాడు.

—ఎస్. ఆర్

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మరియు ఫేస్ పౌడరు వాడి అందాల భరిణగా కనిపడండి

మొదట, తేలికైన మరియు మంచువలె
మన్న పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమును
రాసుకోండి. అది మీ సున్నితమైన ముఖ
చర్మమునకు రక్షణనిచ్చి దానిని
మృదువుగా, మనోహరముగా ఉండేలా
ఉంచుతుంది. శిథిలరేని యీ క్రీము
ముఖముమీద చిన్నచిన్న కళంకములను
కనపడకుండా ఉంచుతుంది మరియు
పౌడరును అంటుకొని ఉండేలా చేస్తుంది!

తరువాత, మెత్తని పాండ్స్ ఫేస్
పౌడరును తేలికగా పైపై అట్టుకోండి.
అది మీ ముఖముయొక్క రంగులో
కలిసిపోతుంది మరియు దానికి శోభను
చేకూరుస్తుంది!

ప్రతి సారి వైవిధ్యముగా చేస్తే మీరు
గంటలకరణి అందముగా కనబడతారు!

ప్రపంచమంతటా
సౌందర్యవతులు
వీటినే ఎన్నుకొంటారు!

పీప్లెస్-పాండ్స్ ఇన్కార్పొరేటెడ్ (ప్రతిమితమైన దాద్యతతో యు.ఎస్.ఎ. లో నంబ్రాపించబడినది)

విశాలాంధ్రయందంతట విజయవంతంగా ప్రదర్శింపబడుచున్నది.

త్రేక్స్ సాయి ఫిలింస్
వారి

వీరజగ్గుడు

తెలుగు

మూలులు, మూలులు + సంగీతం + నిర్మాత
ఆరుద్ర +++ పామర్తి +++ యర్రా అప్పారావు ప్రొడ్యూస్